

MINISTERUL EDUCAȚIEI

RELIGIE

CULTUL PENTICOSTAL

CLASA a V-a

GHEORGHE CĂTANĂ
SPERANȚA-DOINA CĂTANĂ
ANDREI VARASCIUC
SAMUEL FLORIN BÎRLE

EDITURA DIDACTICĂ
ȘI PEDAGOGICĂ

Acest manual este proprietatea Ministerului Educației.

Acest manual școlar este aprobat prin Ordinul Ministrului Educației nr. 6661/16.11.2023 și este realizat în conformitate cu Programa școlară aprobată prin Ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 3393/28.02.2017.

116.111 - numărul de telefon de asistență pentru copii.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

GHEORGHE CĂTANĂ
SPERANȚA-DOINA CĂTANĂ
ANDREI VARASCIUC
SAMUEL FLORIN BÎRLE

RELIGIE

CULTUL PENTICOSTAL

CLASA a V-a

EDITURA DIDACTICĂ
ȘI PEDAGOGICĂ

Prezentul manual are Avizul nr. 406 din 28.04.2023 al Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică din România: președinte - pastor Ioan Filip, coordonator al Departamentului de Învățământ - pastor Simion Bumbar, conform Metodologiei nr. 377 din 14.06.2017.

ACEST MANUAL A FOST FOLOSIT DE:						
Anul	Numele elevului care a primit manualul	Clasa	Școala	Anul școlar	Starea manualului*	
					la primire	la returnare
1.						
2.						
3.						
4.						

*Starea manualului se va înscrie folosind termenii: nou, bun, îngrijit, nesatisfăcător, deteriorat.
Cadrele didactice vor verifica dacă numele elevului este scris corect.
Elevii nu trebuie să facă niciun fel de însemnări pe manual.

Acest manual este realizat în conformitate cu Programa Școlară aprobată prin ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 3393 / 28.02.2017.

© E.D.P. 2023. Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Didactice și Pedagogice, București. Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

© Gheorghe Cătană, Andrei Varasciuc, Samuel Florin Bîrle, Speranța-Doina Cătană

Referenți: Lector univ. dr. Vasile Romulus Ganea - Institutul Teologic Penticostal din București
Prof. dr. Liana Lăcrămioara Grigoraș - Liceul Teologic Penticostal Logos, Timișoara

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Str. Spiru Haret nr. 12, sector 1, cod 010176, București

Tel. 021.315.38.20

Tel./fax: 021.312.28.85

e-mail: office@edituradp.ro

web: www.edituradp.ro

Coordonator: Gheorghe Cătană

Redactor: Andrei Varasciuc

Tehnoredactor: Andrei Varasciuc

**„Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfintească-se Numele Tău;
vie Împărăția Ta;
facă-se voia Ta,
precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
dă-ne-o nouă astăzi
și ne iartă nouă
greșelile noastre,
precum și noi iertăm
greșiților noștri
și nu ne duce în ispită,
ci izbăvește-ne de cel rău.
Căci a Ta este împărăția
și puterea și slava în veci.
Amin!”**

••••• CUPRINS •••••

Competențe generale și Competențe specifice	5
Ghid de utilizare a manualului	6
Să ne amintim din clasa a IV-a	9
EVALUARE INIȚIALĂ	10

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUȚ OMULUI 11

Dumnezeu în creație	12
Dumnezeu în istorie	16
Dumnezeu în Sfânta Scriptură	20
Promisiunea unui Mântuitor	24
Prietenia lui Dumnezeu cu Avraam	27
Dumnezeu salvează: Noe	31
Dumnezeu iartă	34
Dumnezeu vorbește cu omul: Moise	38
RECAPITULARE	41
EVALUARE	42

IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI 43

Decalogul: importanța lui în viața omului	44
Chemarea omului la slujirea lui Dumnezeu	48
Răspunsul omului la chemarea lui Dumnezeu	52
Eroi ai credinței în Vechiul Testament	56
RECAPITULARE	61
EVALUARE	62

VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII 63

Atașamentul față de propriul popor	64
Dialogul cu semenii despre credința în Dumnezeu	68
Ajutorul oferit celorlalți	72
RECAPITULARE	77
EVALUARE	78

VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE 79

Nașterea Domnului Isus	80
Botezul Domnului	84
Învierea Domnului	87
Înălțarea Domnului	91
Pogorârea Duhului Sfânt	93
RECAPITULARE	95

EVALUARE	96
----------	----

COMPETENȚE GENERALE

ȘI

COMPETENȚE SPECIFICE

1. Utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite manifestări ale credinței

- 1.1. Explicarea rolului personalităților din Vechiul Testament în devenirea umanității/istoria mântuirii
- 1.2. Descrierea unor aspecte caracteristice religiei proprii, utilizând concepte specifice
- 1.3. Identificarea mesajului moral-religios din texte sau suporturi expresive date (biblice, religioase, literare, plastice, istorice)

2. Manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase

- 2.1. Exprimarea unor aprecieri personale privind semnificația morală a comportamentului persoanelor din textele studiate
- 2.2. Selectarea unor reguli de comportament moral-religios din diferite contexte de viață, din perspectiva unor criterii date

3. Raportarea experiențelor din viața de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase

- 3.1. Evidențierea elementelor definitorii ale propriei identități religioase
- 3.2. Identificarea unor responsabilități față de sine și față de comunitate, după repere date, prin raportare la valorile moral-religioase
- 3.3. Prezentarea modalităților de celebrare a diferitelor sărbători în viața personală și în comunitățile de apartenență

GHID DE UTILIZARE A MANUALULUI

TITLUL LECȚIEI,
conform programei școlare

DUMNEZEU ÎN CREAȚIE

DENUMIREA
DOMENIULUI din
programa școlară

TEXTUL LECȚIEI,
conținut ce cuprinde
informații necesare
pentru dezvoltarea
lecției din perspectiva
competențelor specifice

DUMNEZEU ESTE PĂRINTELE OMENILOR
Originea vieții pământului se află în Dumnezeu. Primul verset din Evanghelia după Ioan cuprinde acest adevăr: „La început era Cuvântul...” Prin cuvântul Său a fost creat pământul cu tot ce se află pe el. Neemia proclamă: „Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată ostia lor, și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și ostirea cerurilor se închină înaintea Ta” (Neemia 9:6).

Pământul e acoperit de munte, cu păduri întinse sau numai din piatră, cu dealuri, cu câmpuri.

Dumnezeu a creat și apele care curg în pârâieșe, râuri, fluvii, mări și oceane. Apoi Dumnezeu a dat viață viețuitoarelor de pe pământ și din ape. În ziua a șaptea a creației Sale, Domnul și-a desăvârșit eforturile prin „coroana creației dumnezeiești”, OMUL.

Omul a fost creat de Dumnezeu din țărâna pământului, apoi i-a suflat în nări suflare de viață. Această lucrare dumnezeiască este descrisă în Geneza 1:26-29. Omul a fost cea mai importantă lucrare făcută de Domnul, de aceea este supranumit „capodoperă” creației Lui.

Primii oameni au fost numiți de Creatorul lor, Dumnezeu, Adam și Eva. Oamenii s-au înmulțit și s-au răspândit pe fața pământului, formând omenirea, care a umplut pământul. Și pentru că Domnul Dumnezeu a creat omul, ale cărui familii au popolat globul pământesc, înțelegem că Părintele omenirii este Dumnezeu.

VERSET din BIBLIE:
corelat cu tema lecției,
cu rol de memorat /
brainstorming

IMAGINE/HARTĂ,
sugestivă pentru tema
lecției / reprezentare
grafică a vremii biblice

SĂ EXPLORĂM:
cerințe explorative
și de reflecție pentru
consolidarea noilor
cunoștințe

Să explorăm

1. Rezolvă cerințele:
 - a) Enumeră zilele creației.
 - b) Descrie în cinci rânduri crearea omului.
 - c) Explică expresia „după chipul și asemnarea noastră”.
 - d) Descrie trei caracteristici ale creației lui Dumnezeu.
 - e) Menționează două robori ale îngerului.
 - f) Precizează două nume de îngeri din Biblie.

Vocabular
CREAȚIE = Actul prin care Dumnezeu a creat Universul, în mod absolut, din nimic, prin cuvântul și voința Lui. Substanța materială a Universului, opera lui Dumnezeu.

VOCABULAR: explicarea
și definirea termenilor noi
din lecție, conform DEX
și a dicționarului biblic

ACTIVITATE PE
GRUPE: activitate
didactică propusă
pentru a se desfășura
prin împărțirea clasei în
grupe

Activitate pe grupe

Faceți grupe de câte patru sau cinci elevi. Pe rând, fiecare copil va spune celorlalți membri din grup câte o calitate care îl caracterizează (ex. Mihai este darnic, Ionuț este răbdător etc.). În funcție de timpul disponibil, copiii se pot regrupa, iar activitatea se poate relua.

Verset de memorat
Veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru. Psalmul 95:6

VERSET DE MEMORAT:
verset cheie din Biblie ce se
propune elevilor pentru a
fi învățat pe de rost

PORTOFOLIU:
activități didactice
individuale ce pot fi
desfășurate de elevi în
timpul liber

PORTOFOLIU

Alege un element al creației lui Dumnezeu (planete, soare, munte, ape, animale, pești, păsări, corpul uman etc) și caută cel puțin cinci curiozități despre lucrul respectiv.

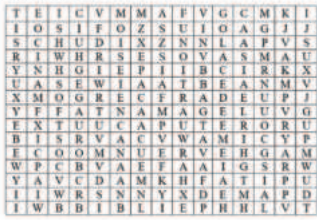
- Aprofundare**
1. Cum crezi că poate fi descris Dumnezeu după ce privești creația? Care ar fi însoțirile sau atribuțiile Sale?
 2. Cu ce scop a creat Dumnezeu lucrurile văzute și nevăzute? De ce te-a creat pe tine?
 3. Care ar trebui să fie atitudinea ta față de Creator? Cum îți poți mulțumi pentru ce este El?

APROFUNDARE:
exerciții în vederea
dobândirii competențelor
specifice și a corelării
noilor cunoștințe cu cele
însușite anterior

RECAPITULARE

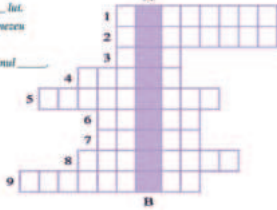
1. Caută și încercuiește următoarele cuvinte:

- AVRAAM EGPT
- IOSIF PORUNGA
- ERIEH ESU
- ISAAC BAB
- CANAAN EVREU
- LEGAMANT URGIE
- CREAIE IACOV
- ISRAEL PASTE
- PROFETIA INSPIRATE

2. Rezolvă rebusul și vei descoperi pe verticală AB denumirea procesului prin care Dumnezeu se descoperă omului:

1. Avraam a fost apreciat și răsplătit pentru _____ lut.
2. Ingerii formează lumea _____ creată de Dumnezeu.
3. Prima femeie se numea _____.
4. Dumnezeu a încercat limbile oamenilor la Turnul _____.
5. În pustie, evreii au mâncat carne de _____.
6. Rebeca s-a căsătorit cu _____.
7. Dumnezeu a pedepsit lumea prin _____.
8. Înscăpările lui Dumnezeu se numesc _____.
9. Toată _____ este inspirată de Dumnezeu.

3. Imaginează-ți că te afli în mijlocul unui trib african care nu a auzit niciodată de Dumnezeu, așa cum este descris în Biblie. Cum l-ai descrie pe Dumnezeu unul localnic din acest trib?
Scrie o compunere de o pagină cu titlul „Dumnezeul meu”.

Pagina 11

RECAPITULARE: exerciții și activități practice de recapitulare a conținuturilor învățate în cadrul unui domeniu de învățare

POEZIE: versuri ce pot fi memorate de elevi cu rolul didactic de consolidare a cunoștințelor asimilate

POEZIE

NU MĂ SATUR SĂ PRIVESC

Nu mă satur să privesc florile câte-nfloresc. Nu mă satur până mor să mă mir de taina lor.

Să mă mir din ce răsar lacrimi de mărgăritar. Să mă mir de unde vin psalmii florilor de crin.

Nu mă satur să privesc florile câte-nfloresc, fiecare-n alt veșmânt tors în taină din pământ.

Fiecare cu alt chip tors din lut și din nisip. Fiecare cu-alți flori, cu-alt parfum, alte culori.

Nu mă satur să privesc florile câte-nfloresc, să privesc și să sărut mâna care le-a făcut,

mâna ce le-a presărat peste-o lume de păcat, peste-o lume de noroi, pentru tine... pentru noi...

Costașe Iordan, torenal Toize

EVALUARE: exerciții și activități practice de evaluare a cunoștințelor asimilate într-un domeniu de învățare

LECTURĂ: povestire cu un mesaj motivator corelat cu tema lecției

Aprofundare

1. Dumnezeu are un plan și un scop special cu fiecare copil. El are chiar și pentru tine o chemare specială. Cum crezi că poți să îți descoperi chemarea?
2. Lecturarea Pilda Talanților din Matei 25:14-30. Ce semnificație are cuvântul talan? Există oameni care nu au primit nimic de la Dumnezeu? Ce talan crezi tu că ai primit de la Dumnezeu? Cum folosești talantul apra slava lui Dumnezeu? Ce se întâmplă celor care își îngroapă talanul?
3. Dumnezeu se poate folosi chiar și de copii, pentru a face lucrări mari. Pozează numele a trei copii, pe care Dumnezeu i-a folosit și care nu apar în Biblie.

FACEREA DE BINE

Creștinismul s-a confruntat totdeauna cu gratiați în Japonia, dar un lucru bun rezultat de aici este că foarte puțini creștini japonezi sunt căldici. Toyohiko Kagawa s-a născut la Kobe, Japonia, în 1886, ca fiu al unui om de afaceri. Ambii părinți au murit pe când el era încă foarte tânăr, așa că a fost luat de către doi misionari americani care l-au învățat limba engleză și l-au convertit la creștinism.

Pe când studia la seminar, a devenit deșugat de certurile aprinse asupra unor aspecte minore ale învățării creștine. El era convins că școlul creștinismului este slăbit, nu certă fără sens. După ce a studiat o vreme în Statele Unite ale Americii, s-a întors în Japonia, a trăit în mahalale și a slujit atât ca misionar, cât și ca asistent social. Datorită slujirii sale a fost arestat de mai multe ori, dar a lăsat o impresie profundă în 1923 prin felul în care a slujit victimele unui cutremur. Lucrând cu sindicatele, a fost deranjat de rolul jucat de comunism în rândul sindicaliștilor, așa că el și adepții lui au fondat Mișcarea „Impărăția lui Dumnezeu”, ce și trăgea esența din Biblie, nu din ideile politice.

Kagawa a spus: „Am citit într-o carte că un om numit Hristos a mers din loc în loc făcând bine”. Kagawa însuși nu s-a mulțumit doar „să meargă din loc în loc”, ci toți cei care l-au cunoscut au înțeles că, la fel ca Hristos, s-a dedicat total facerii de bine.

3 Verset de memorat
Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile și de chemarea făcută.
Romani 11:29

PORTOFOLIU

Redactează o compunere despre unul dintre personajele biblice care au răspuns chemării lui Dumnezeu. Urmărește ideile de mai jos:

- a. Cum a răspuns chemării divine?
- b. Ce piedici a trebuit să treacă pentru a răspunde chemării?
- c. Ce beneficii a adus ascultarea de Domnul?

Pagina 12

EVALUARE

1. Încercuiește litera care indică răspunsul corect. Un singur răspuns este corect.

A. Decalogul cuprinde:

- a. Legea morală
- b. Legea socială
- c. Legea ceremonială

B. Principalul dușman al lui Mardoheu și al poporului eвреu a fost:

- a. Haman
- b. Abașveroy
- c. Estera

C. Mama lui Samuel s-a numit:

- a. Rahela
- b. Penina
- c. Ana

D. Primul caz de omor din Biblie a fost comis de:

- a. Abel
- b. Cain
- c. Adam

E. Profetul Iona a fugit de Dumnezeu înspre:

- a. Ninvive
- b. Tars
- c. Damasc

F. Soția idolatră a lui Ahab s-a numit:

- a. Astarcea
- b. Nu l se menționează numele
- c. Izabela

G. Ieremia a slujit ca profet timp de:

- a. 40 de ani
- b. 7 ani
- c. 38 ani
- d. 37 ani

H. Cartea biblică în care sunt prezentate jertfele Vechiului Testament sunt:

- a. Deuteronom
- b. Evrei
- c. Levitic

I. Împăratul în timpul căruia Daniel a fost aruncat în grupa leilor a fost:

- a. Cirus
- b. Nebucadnetar
- c. Belșazar
- d. Dariu

J. Modelul suprem de rațiune este:

- a. Ius
- b. Ille
- c. Daniel

2. Definieste conceptele de „chemare generală” și „chemare specială” a lui Dumnezeu.
3. Enumeră trei oameni din Vechiul Testament care au răspuns chemării lui Dumnezeu.
4. Descrie chemarea lui Iona și felul în care Iona răspunde acestei chemări.
5. Descrie postal plăcut de Dumnezeu.

6. Realizează o compunere cu titlul: „Eroul meu din Biblie”, în care să urmărești:

- a. Descrierea pe scurt a vieții eroiului
- b. Enumerarea și exemplificarea trăsăturilor sale de caracter
- c. Descrierea citorva învățături din viața acestui eroi

BAREM:		5. 10p
1. 20p (10x2)	6. 20p (4-5p)	
2. 10p (2x5)	7. 5p (c-10p)	
3. 15p (3x5)	10 puncte	
4. 15p	oficiu	

Pagina 13

Cuvânt înainte

Bine ai venit în clasa a V-a, prima clasă de gimnaziu.

Vei continua să studiezi învățături specifice orei de Religie, așa cum te-ai obișnuit în clasele primare. Vei descoperi lucrările pe care Dumnezeu Tatăl le-a realizat în cursul istoriei și voia lui Dumnezeu pentru oameni.

Pe Cel care este Creatorul întregului Univers Îl poți cunoaște din ceea ce a făcut. Urmele Lui se găsesc în întreaga Sa creație de pe pământ. Planul Său cu privire la mântuirea omului îți este revelat în Cartea Sfântă, pe care o numim și Biblia. Citind Biblia poți descoperi promisiunea izbăvirii din păcat prin Mântuitorul Isus Hristos. Pe lângă lucrarea măreață de salvare a oamenilor, prin care există posibilitatea iertării păcatelor, Dumnezeu comunică permanent cu omul. La dragostea lui Dumnezeu, omul trebuie să răspundă cu dragoste.

În prima parte a acestui an școlar, vei descoperi frumusețea vieții patriarhilor din Vechiul Testament, ei formând linia genealogică pentru formarea poporului Israel. Chiar de la Avraam vei vedea cum poți deveni „prieten cu Dumnezeu”, pentru că Avraam a fost numit „prietenul lui Dumnezeu”. În viața neprihănitului Noe, Dumnezeu se descoperă pe Sine cu dorința de a salva omenirea din păcat. Însă acest lucru nu se poate realiza prin pedeapsă, ci doar prin răscumpărare. De aceea, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său în lume, să salveze oamenii din păcat. Această salvare cuprinde iertarea păcatelor prin sângele Domnului Isus, ce determină omul, la rândul lui, să ofere iertare celor ce îi greșesc. Viața lui Iosif este un exemplu demonstrativ al acordării iertării. Astfel se formează cadrul potrivit pentru ca omul să poată vorbi cu Dumnezeu. Așa cum Moise a vorbit cu Dumnezeu, tot astfel credinciosul poate vorbi cu Dumnezeu, prin Duhul Sfânt.

Creștinii au datoria să vorbească tuturor celor din jurul lor despre mântuirea primită în dar prin Isus Hristos. Principalele evenimente din viața Mântuitorului și a Bisericii vor fi celebrate în capitolul despre sărbătorile creștine.

SĂ NE AMINTIM DIN CLASA A IV-A

1. Completează enunțurile de mai jos cu cuvintele potrivite:

Domnul Isus a murit pe cruce pentru a ne aduce _____. Cea mai mare poruncă este să _____ pe Dumnezeu și pe cei din jur. Cei care au vestit celor nemântuiți că pot fi iertați s-au numit _____. Încă din vechime, _____ au anunțat că se va naște Mesia.

2. Asociază informațiile din coloanele de mai jos:

VECHIUL TESTAMENT	GENEZA
PRIMA CARTE A BIBLIEI	ARE 39 DE CĂRȚI
BIBLIA	ÎN CĂRȚI ȘI CAPITOLE
NOUL TESTAMENT	POVESTIRI DATE DE DOMNUL ISUS
ÎMPĂRȚIREA BIBLIEI	ARE 27 DE CĂRȚI
PILDE	SE MAI NUMEȘTE SFÂNȚA SCRIPTURĂ

3. Separă nevoile de dificultățile pe care le putem avea, potrivit listei de mai jos:

mâncare, adăpost, un accident din joacă, o temă grea, rechizite, alegerea unui prieten

NEVOI ALE COPIILOR	DIFICULTĂȚI ALE COPIILOR

4. Notează în dreptul enunțurile de mai jos cu DA sau NU:

- ___ Fiecare dintre noi suntem unici.
- ___ Dumnezeu și părinții nu îi sfătuiesc pe copii în viață.
- ___ Copiii pot avea încredere în Dumnezeu că le răspunde dificultăților lor.
- ___ A fi sfânt înseamnă a face fapte bune.
- ___ Apostolii au prorocit despre venirea lui Mesia.
- ___ Domnul Isus a înviat a doua zi după ce a fost pus în mormânt.
- ___ Apostolul Ioan a fost cel care l-a vândut pe Domnul Isus.
- ___ Copiii nu au dreptul să primească sfințirea prin Domnul Isus.
- ___ Cei patru evangheliști sunt Matei, Marcu, Petru și Ioan.
- ___ În Evangheliile s-a scris despre viața Domnului Isus și mântuirea lumii.

EVALUARE INIȚIALĂ

1. Completează enunțurile de mai jos cu termenii potriviți:

- Numele primilor doi oameni a fost _____ și _____.
- Omul a fost creat în ziua a _____.
- Personajul biblic numit prietenul lui Dumnezeu a fost _____.
- Omul care a construit o arcă s-a numit _____.
- Iosif a fost fiul lui _____.
- Cele zece porunci au fost date de Dumnezeu lui _____.
- Namaan a fost bolnav de _____.
- Ucenicul lui Ilie se numea _____.

2. Notează cu A pentru adevărat și cu F pentru fals, fiecare enunț de mai jos:

- ___ Dumnezeu a creat omul în ziua a șaptea.
- ___ Decalogul nu mai este valabil și astăzi.
- ___ Nu toți oamenii sunt chemați la slujirea lui Dumnezeu.
- ___ Samuel a răspuns chemării divine la bătrânețe.
- ___ Daniel s-a remarcat prin viața lui de rugăciune.
- ___ Când vorbim altora despre credință, nu putem întâmpina piedici.
- ___ David a fost primul rege din Israel.
- ___ Pogorârea Duhului Sfânt s-a petrecut la 40 de zile după Paște.

3. Alege răspunsul corect:

A. Mama lui Samuel s-a numit:

- Rahela
- Ana
- Penina

C. Cartea biblică ce prezintă jertfele este:

- Geneza
- Evrei
- Levitic

B. Profetul care a fugit de fața Domnului a fost:

- Ilie
- Moise
- Iona

D. Când s-a înălțat la cer, Isus a promis:

- Duhul Sfânt
- Pace
- Biruință în încercări

4. Enumeră patru modalități prin care te poți apropia de Dumnezeu.

5. Descrie în cinci rânduri viața lui Iona.

6. Explică la ce au ajutat jertfele din Vechiul Testament.

7. Precizează numele unui personaj biblic care și-a iubit țara.

8. Arată patru modalități prin care putem oferi ajutorul celorlalți.

BAREM:

1: 20p (8x2,5)	5:10p
2: 20p (8x2,5)	6:10p
3: 10p (4x2,5)	7:5p
4: 10p (4x2,5)	8:5p
10 puncte oficiu	

DUMNEZEU SE FACE CUNOSCUȚ OMULUI

- DUMNEZEU ÎN CREAȚIE
- DUMNEZEU ÎN ISTORIE
- DUMNEZEU ÎN SFÂNȚA SCRIPTURĂ
- PROMISIUNEA UNUI MÂNTUITOR
- PRIETENIA LUI DUMNEZEU CU AVRAAM
- DUMNEZEU SALVEAZĂ: NOE
- DUMNEZEU IARTĂ
- DUMNEZEU VORBEȘTE CU OMUL: MOISE

DUMNEZEU ÎN CREAȚIE

La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Geneza 1:1

DUMNEZEU ESTE PĂRINTELE OMENIRII

Originea vieții pământești se află în Dumnezeu. Primul verset din Evanghelia după Ioan cuprinde acest adevăr: „la început era Cuvântul...”. Prin cuvântul Său a fost creat pământul cu tot ce se află pe el. Neemia proclamă: „Tu, Doamne, numai Tu ai făcut cerurile, cerurile cerurilor și toată oștirea lor, și pământul cu tot ce este pe el, mările cu tot ce cuprind ele. Tu dai viață tuturor acestor lucruri, și oștirea cerurilor se închină înaintea Ta” (Neemia 9:6).

Pământul e acoperit de munți, cu păduri întinse sau numai din piatră, cu dealuri, cu câmpii.

Dumnezeu a creat și apele care curg în pâraie, râuri, fluvii, mări și oceane. Apoi Dumnezeu a dat viață viețuitoarelor de pe pământ și din ape. În ziua a șasea a creației Sale, Domnul Și-a desăvârșit eforturile prin „coroana creațiunii dumnezeiești”, OMUL.

Omul a fost creat de

Dumnezeu din țărâna pământului, apoi i-a suflat în nări suflare de viață. Această lucrare dumnezeiască este descrisă în Geneza 1:26-29. Omul a fost cea mai importantă lucrare făcută de Domnul, de aceea este supranumit „capodopera” creației Lui.

Primii oameni a fost numiți de Creatorul lor, Dumnezeu, Adam și Eva. Oamenii s-au înmulțit și s-au răspândit pe fața pământului, formând omenirea, care a umplut pământul. Și pentru că Domnul Dumnezeu a creat omul, ale cărui familii au populat globul pământesc, înțelegem că Părintele omenirii este Dumnezeu.

CREAREA ÎNGERILOR ȘI ROLUL LOR ÎN VIAȚA OMULUI

Atunci când Dumnezeu a creat lumea văzută, El stăpânea deja lumea nevăzută, adică lumea spirituală. Această lume e locuită de îngeri, creați de Dumnezeu ca ființe spirituale cu personalitate. Îngerii sunt duhuri slujitoare, trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea (Evrei 1:14) Înțelegem că îngerii sunt mesageri ai lui Dumnezeu. Ei nu se supun naturii umane și nu cunosc niciodată moartea. Pentru că nu au o natură umană, îngerii nu pot experimenta harul mântuitor al jertfei lui Hristos, dar sunt trimiși de Dumnezeu să îi ajute pe oameni.

Unii îngeri au nume. Cunoaștem din Biblie numele lui Mihail și Gavril. Despre alții știm doar că fac parte din diferite categorii de îngeri: arhangheli, căpetenii, heruvimi sau serafimi.

Îngerii îndeplinesc diverse roluri, prin care Îl laudă și I se închină lui Dumnezeu, transmit mesaje oamenilor, slujesc și ajută când oamenii sunt în nevoie și aduc răspunsuri la unele rugăciuni.

CREAREA LUMII VĂZUTE – ZILELE CREAȚIEI, DIVERSITATEA ȘI FRUMUSEȚEA CREAȚIEI

Înainte ca să fie vizibilă, lumea văzută a fost concepută de Creatorul ei, Dumnezeu. La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul (Geneza 1:1). Conform Bibliei, Dumnezeu a adus totul în ființă, prin voința și puterea Lui, prin cuvântul Său. Dumnezeu, care a creat totul poartă numele ebraic „Elohim”, care exprimă o formă de plural. Aceasta semnifică Sfânta Treime sau Trinitatea, prin care înțelegem Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul, Dumnezeu- Duhul Sfânt.

Dumnezeu – Elohim a creat lumea într-un mod divers, după cum cele șase zile de lucru au fost foarte diferite una față de alta.

ZIUA 1 - LUMINA

ZIUA 2 - CERUL

ZIUA 3 - PĂMÂNTUL

ZIUA 4 - LUMINĂTORII

PĂMÂNTULUI

ZIUA 5 - VIEȚUITOARELE

APELOR ȘI VĂZDUHULUI

ZIUA 6 - VIEȚUITOARELE

PĂMÂNTULUI ȘI OMUL

ZIUA 7 - „DUMNEZEU

S-A ODIHNIT”

CUNOAȘTEREA LUI DUMNEZEU DIN CREAȚIA LUI

Dumnezeu Creatorul și-a pus amprenta pe întreaga Creație. Toată Creația Lui este bună. Însuși Dumnezeu oferă acest calificativ creației Sale: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune” (Geneza 1:31).

Omul este uimit de Creația lui Dumnezeu: atât de ordonată, frumoasă, diversă și complexă. Vedem că Dumnezeu se îngrijește de păsări, crini și chiar iarba de pe câmp. Având această perspectivă, învățăm să nu ne îngrijorăm de nimic, pentru că El este atotputernic și măreț.

În fața Creatorului Atotputernic, suveran și iubitor, omul ar trebui să răspundă în același fel, precum este creația divină. Omul trebuie să fie mulțumitor pentru lumea creată și să-L laude neîncetat pe Creator, să se bucure de creație. De asemenea, omul trebuie să fie responsabil față de natura creată și să nu o distrugă, având încredere în Dumnezeul care are grijă de natura Sa.

Să explorăm

1. Rezolvă cerințele:

- Enumeră zilele creației.
- Describe în cinci rânduri crearea omului.
- Explică expresia „după chipul și asemănarea noastră”.
- Describe trei caracteristici ale creației lui Dumnezeu.
- Menționează două roluri ale îngerilor.
- Precizează două nume de îngeri din Biblie.

2. Citește următoarele versete, apoi răspunde la întrebări:

- Geneza 2:7 și 2:18-24.** Cum a fost creat bărbatul? Dar femeia?
- Psalmul 19:1-2.** La ce se referă expresia „cerurile spun slava lui Dumnezeu?” Ce simți când privești bolta înstelată?
- Psalmul 8:2-9.** Care este atitudinea psalmistului în fața măreției creației lui Dumnezeu. Cum este prezentat omul? În ce mod ar trebui să răspundă omul față de creația divină, potrivit versetului 9?
- Psalmul 139:13-14.** Consideri că ești și tu, la fel ca psalmistul, „o făptură minunată”? Îi mulțumești și Îl lauzi pentru felul în care te-a creat sau ești nemulțumitor?

Activitate pe grupe

Faceți grupe de câte patru sau cinci elevi. Pe rând, fiecare copil va spune celorlalți membri din grup câte o calitate care îi caracterizează (ex. Mihai este darnic, Ionuț este răbdător etc.).

În funcție de timpul disponibil, copiii se pot regrupa, iar activitatea se poate relua.

Vocabular

CREAȚIE = Actul prin care Dumnezeu a creat Universul, în mod absolut, din nimic, prin cuvântul și voința Lui. Substanța materială a Universului, opera lui Dumnezeu.

Verset de memorat

Veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru. Psalmul 95:6

Aprofundare

- Cum crezi că poate fi descris Dumnezeu după ce privești creația? Care ar fi însușirile sau atributele Sale?
- Cu ce scop a creat Dumnezeu lucrurile văzute și nevăzute? De ce te-a creat pe tine?
- Care ar trebui să fie atitudinea ta față de Creator? Cum îi poți mulțumi pentru ce este El?

PORTOFOLIU

Alege un element al creației lui Dumnezeu (planete, soare, munți, ape, animale, pești, păsări, corpul uman etc) și caută cel puțin cinci curiozități despre lucrul respectiv.

NU MĂ SATUR SĂ PRIVESC

Nu mă satur să privesc
florile câte-nfloresc.
Nu mă satur până mor
să mă mir de taina lor.

Să mă mir din ce răsar
lacrimi de mărgăritar.
Să mă mir de unde vin
psalmii florilor de crin.

Nu mă satur să privesc
florile câte-nfloresc,
fiecare-n alt veșmânt
tors în taină din pământ.

Fiecare cu alt chip
tors din lut și din nisip.
Fiecare cu-alți fiori,
cu-alt parfum, alte culori.

Nu mă satur să privesc
florile câte-nfloresc,
să privesc și să sărut
mâna care le-a făcut,

mâna ce le-a presărat
peste-o lume de păcat,
peste-o lume de noroi,
pentru tine... pentru noi...

Costache Ioanid,
volumul *Taine*

DUMNEZEU ÎN ISTORIE

Domnul este tăria poporului Său, El este stâncă izbăvitoare a unsului Său. Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta! Fii păstorul și sprijinitorul lor în veci. Psalm 28:8, 9

CREAȚIA FAMILIEI

Dumnezeu, care este Creatorul întregului Univers, conduce întreg pământul și toate evenimentele care alcătuiesc firul istoriei.

Dumnezeu „Elohim” și-a lăsat amprenta Dumnezeirii în omul creat după chipul și asemănarea Lui. Creația Sa are o mare valoare în ochii Creatorului. Considerând că nu e bine ca omul să fie singur, Dumnezeu i-a făcut „un ajutor potrivit”, pe Eva. Creatorul a conceput familia odată cu crearea ființei umane, văzând

că Adam este incomplet singur. Rolul fiecărui membru al familiei a fost stabilit de Dumnezeu Tatăl, astfel ca bărbatul, femeia și copiii să fie iubiți, să poată oferi dragoste, știind că ascultarea și împlinirea voii Sale oferă siguranță.

Dumnezeu a dat primei familii porunca de a crește și a se înmulți și tot El le-a dăruit copii. Familia lui Adam a primit întâi un fiu numit Cain, primit ca un dar din partea Domnului. După Cain, Eva a mai născut un băiat, căruia i-au pus numele Abel. Copiii au crescut mari și au fost educați să cultive pământul și să crească animale. Cain se ocupa de cultivarea pământului, iar Abel

a devenit păstor. În acel timp, diavolul, care ademenise deja pe Eva în grădina Edenului ca să cadă în păcatul neascultării, a sădit și în inima lui Cain invidie împotriva fratelui său, Abel. Jertfa lui Abel a fost primită cu plăcere de Dumnezeu, iar a lui Cain, nu, fapt pentru care invidia s-a transformat în ură. Aceste sentimente negative, invidia și ura, l-au determinat pe Cain să își ucidă fratele. În acest mod s-a comis prima crimă în istoria umanității, fapt care a adus multă suferință în lume.

Dar Dumnezeu a dat în continuare fi în familia lui Adam și Eva. Biblia ne spune că Eva a mai primit un fiu, care să-l înlocuiască pe Abel. Numele său a fost Set, ceea ce înseamnă „înlocuit” (Gen. 4:25). Iar mai apoi, aflăm că „după nașterea lui Set, Adam a trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice” (Gen. 5:4). Astfel s-au format din ce în ce mai multe familii, care au alcătuit popoarele și națiunile de mai târziu.

EXPANSIUNEA RASEI UMANE ȘI FORMAREA POPOARELOR

Adam și Eva au avut un rol important în dezvoltarea civilizației umane. Urmașii lor au construit case, pentru familiile lor. Mai multe case au format întâi „o cetate”, apoi, mai multe cetăți. Ca să poată munci eficient ei au inventat o serie de „unelte de aramă și de fier”. Pentru activitățile artistice și religioase au creat tot felul de instrumente muzicale, cum sunt „alăuta și cavatul” (Gen. 4:17-22).

Toți oamenii foloseau aceleași cuvinte pentru a se înțelege între ei și pe întreg pământul se vorbea o singură limbă. La un moment dat, oamenii au vrut să-și construiască un loc de întâlnire pentru toți și să

construiască un turn uriaș, „al cărui vârf să atingă cerul”. Ei credeau că astfel își vor face un nume, ca să nu fie împrăștiați pe tot pământul. Dumnezeu nu a permis împlinirea acestui plan omenesc și a intervenit între ei astfel încât nu s-au mai înțeles unul pe celălalt. Ei au încetat să mai zidească cetatea, iar Domnul i-a împrăștiat pe toată fața pământului. Diversitatea lingvistică ce a urmat este explicată în relatarea despre Turnul Babel din cartea Genezei. „De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului” (Gen. 11:9).

ATENȚIA SPECIALĂ A LUI DUMNEZEU ASUPRA POPORULUI ISRAEL

Un loc special în perspectiva lui Dumnezeu îl ocupă poporul Israel. Dumnezeu l-a așezat pe Avraam la originea acestei națiuni și i-a promis țara Canaan. Astăzi această națiune e numită Israel. Domnul Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam, prin care i-a promis că îl va binecuvânta și îl va face un neam mare. Avraam a înțeles că toate familiile pământului vor fi binecuvântate în el. „Iată legământul Meu, pe care-l fac cu tine: vei fi tatăl multor

neamuri. Nu te vei mai numi Avram; ci numele tău va fi Avraam; căci te fac tatăl multor neamuri” (Gen. 17:4,5).

Fiul promis lui Avraam a fost Isaac. La rândul lui, acesta a avut doi fii: Iacov și Esau.

Dumnezeu i-a schimbat numele lui Iacov în Israel, pentru că a avut curajul de a insista să primească binecuvântarea lui Dumnezeu. Iacov (Israel) a avut doisprezece fii, din familiile cărora se vor forma cele douăsprezece seminții ale lui Israel, precum triburile unite într-un popor.

ÎMPLINIREA PLANULUI LUI DUMNEZEU

Conform promisiunii făcute de Dumnezeu lui Avraam, poporul lui Israel a intrat în Canaan, Țara Făgăduinței. Acolo s-a format un regat puternic, aflat astăzi în Orientul Mijlociu. Cea mai vizibilă dezvoltare a acestui regat a fost sub domnia regelui David și a fiului său, Solomon.

Cucerind orașul Ierusalim, David a stabilit acolo capitala țării Israel. Fiul său, Solomon, a construit primul Templu evreiesc în Ierusalim, un proiect complex și reprezentativ pentru poporul Israel. Însă, în condiții prospere, poporul Israel se îndepărta de Dumnezeu, împrumutând obiceiurile păgâne ale popoarelor pe care le-au cucerit. Astfel au ajuns să se închine idolilor. De aceea, după moartea regelui Solomon, Dumnezeu a permis ca împărăția davidică să se împartă în două regate: Israel (partea de nord) și Iuda (partea din sud). Evreii au fost conduși de diferiți regi de-a lungul timpului în cele două împărății evreiești. La timpul hotărât de Dumnezeu, poporul evreu a fost atacat de asirieni și mai târziu de babilonieni, iar astfel au pierdut independența, ajungând robi popoarelor cuceritoare. În urma invaziei babiloniene, populația iudaică a fost deportată pe teritoriul Irakului de azi. În anul 586 î. Hr. Templul lui Solomon a fost distrus, Ierusalimul fiind ocupat de babilonieni. Însă, după 70 ani, Imperiul Babilonian a căzut și a apărut Imperiul medo-persan. Atunci evreii au primit îndurare din partea Domnului, prin împăratul Cir, care le-a permis să se întoarcă în țara lor și să rezidească Ierusalimul. Sub conducerea lui Ezra și Neemia au reconstruit Templul de la Ierusalim, cel de-al doilea fiind funcțional în timpul venirii Domnului Isus pe pământ.

Imperiul Persan a fost cucerit de Alexandru Macedon, iar Țara Sfântă s-a aflat sub influența grecească. La rândul lor, grecii au fost cucerți de romani, ceea ce treptat a dus la înlocuirea influenței grecești cu cea romană în regiune. Astfel Țara Sfântă a devenit parte din Imperiul Roman în secolul I î.Hr.

În acest context, pe scena istoriei, a coborât Domnul Isus Hristos, „Lumina lumii”. Isus vorbea mulțimilor despre Împărăția Cerurilor, chiar dacă așteptările evreilor cu privire la Mesia erau într-un lider politic care îi va elibera de dominația romană. De aceea, Isus Hristos care a venit în mijlocul poporului evreu nu a fost recunoscut ca Mântuitorul promis în profețiile din Vechiul Testament. El a fost crucificat chiar de către poporul Său, în timpul dominației romane.

Prin jertfa Domnului Isus Hristos s-a împlinit planul lui Dumnezeu de răscumpărare a omului din păcat și oferirea posibilității de a avea din nou o legătură cu Dumnezeu prin credință pe pământ și pentru veșnicie în Împărăția lui Dumnezeu.

Să explorăm

1. Descrie prima familie din Biblie.
2. Enumeră scopurile pentru care Dumnezeu a creat familia.
3. Precizează primul caz de omucidere din Biblie și descrie contextul. Care au fost urmările acestui păcat?
4. Explică modul în care a apărut diversitatea și multitudinea de limbi pe care le întâlnim astăzi în lume.
5. Prezintă în ce constă legământul pe care l-a încheiat Dumnezeu cu Avraam.
6. Explică modul în care și-a respectat Dumnezeu legământul încheiat cu Avraam.

Vocabular

EXPANSIUNE = extindere a influenței și dominației economice și politice a unei puteri asupra unor țări și popoare străine; acaparare de teritorii, de sfere de influență (adesea cu ajutorul forței).

Aprofundare

1. În cazul lui Cain și Abel, invidia a condus la ucidere. Cum caracterizezi relațiile cu frații tăi? Ce lucruri ai putea îmbunătăți în acest domeniu?
2. Cum a reacționat Dumnezeu față de păcatele oamenilor de la turnul Babel? Ce păcate crezi că ar trebui să mărturisești pentru a dobândi iertarea lui Dumnezeu?
3. De ce crezi că Dumnezeu l-a ales pe Avraam ca părinte al poporului Său? Cum îți poți dovedi tu credința față de Dumnezeu?
4. Biblia arată că Dumnezeu și-a îndeplinit legământul cu Avraam. Pornind de la acest lucru, cum crezi că l-ai putea descrie pe Dumnezeu?

Verset de memorat

Domnul este tăria
poporului Său, El este
Stânca izbăvitoare a unsului
Său. Psalmul 28:8

Activitate pe grupe

Pornind de la crearea primei familii (Adam și Eva), elevii vor povesti în lanț istoria umanității și a poporului evreu. Primul copil va spune o propoziție scurtă despre prima familie, după care fiecare elev, pe rând, va rosti o propoziție continuând astfel povestirea. Lanțul povestirii se va opri cu istoria evreilor din secolul I d. Hr.

LOCAȘ

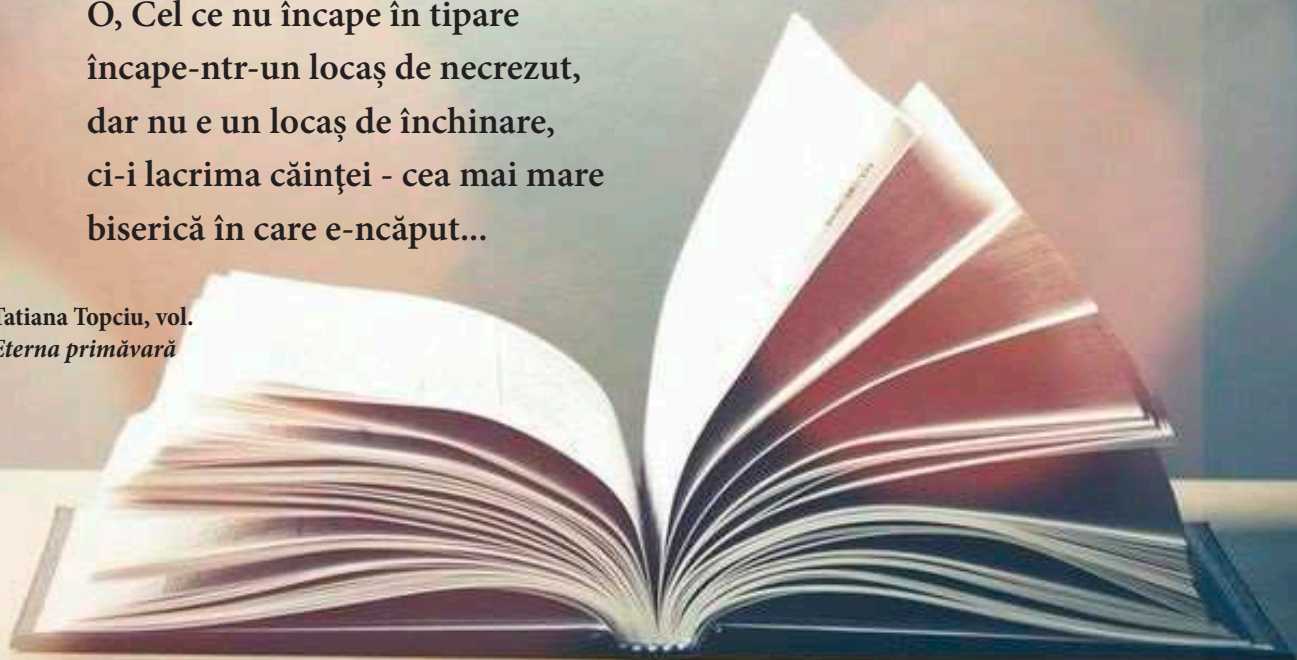
Cum de-am crezut că vom zidi din piatră
locaș pentru Iehova Dumnezeu?
Când cerurile cerurilor, iată,
nu-L pot cuprinde-n ele vreodată,
cum va-ncăpea-ntre ziduri... DUMNEZEU?!

El a zidit tot ceea ce-i mișcare
și ceru-ntreg Îi e divinul tron,
pământul așternut pentru picioare.
Cum să-L cuprindă catedrale, oare,
pe-Acela Care n-are etalon...?!

Cum ne-a orbit până-ntr-atât trufia,
să ne-apucăm zidiri a-I ridica,
să mărginim acolo veșnicia,
să coborâm acolo Măreția
lui Dumnezeu, spre a-L glorifica...?!

O, Cel ce nu încape în tipare
încape-ntr-un locaș de necrezut,
dar nu e un locaș de închinare,
ci-i lacrima căinței - cea mai mare
biserica în care e-ncăput...

Tatiana Topciu, vol.
Eterna primăvară

DUMNEZEU ÎN SFÂNȚA SCRIPTURĂ

Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tot-mai ele mărturisesc despre Mine. Ioan 5:39

INSPIRAȚIA SCRIPTURILOR

Dumnezeu, Creatorul vieții pe pământ a lăsat pentru oameni Cuvântul Său, consemnat în Biblie sau Sfânta Scriptură. Mesajul Său a fost transmis oamenilor prin aproximativ 40 de scriitori, cu meserii diferite (împărat, învățător al Legii, muzician, păstor, vameș, medic), din perioade de timp diferite (1500 de ani) și diferite locuri (Ierusalim, Roma, Patmos etc.).

Biblia este alcătuită din 66 cărți, grupate în Vechiul Testament (39 cărți) și Noul Testament (27 cărți).

Prima parte a Bibliei e cunoscută sub numele de Vechiul Testament. Aici se găsește descoperirea sau revelația lui Dumnezeu către poporul Său, Israel.

Partea a doua a Bibliei se numește Noul Testament și cuprinde viața și lucrarea Domnului Isus, precum și întemeierea Bisericii Creștine.

Fiecare credincios ar trebui să studieze atent ce se află scris în Biblie, știind că este Cuvântul lui Dumnezeu. Scrierea Bibliei a fost inspirată de Duhul Sfânt, de aceea înțelegem că este o Carte Sfântă. Cu ajutorul Duhului Sfânt mințile noastre pot fi luminate încât să înțelegem mesajul Scripturii și să-l împlinim în viața noastră.

REVELAȚIA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu a ales să Se descopere pe Sine omului, pentru ca acesta să-L cunoască. Descoperirea lui Dumnezeu oamenilor poartă numele de revelație și este de două feluri: revelație generală și revelație specială. Revelația generală Îl descoperă pe Dumnezeu prin intermediul întregii Sale creații: „Cât de multe sunt lucrările Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, și pământul este plin de făpturile Tale” (Psalmul 104:24). Dumnezeu Însuși S-a implicat în istoria popoarelor și mai ales a poporului evreu, oferind călăuzire, izbăvire și mântuire omenirii. Dumnezeu a pus în om conștiința morală și un cuget, care face diferența între bine și rău.

Revelația generală este insuficientă pentru a-l conduce pe păcătos la mântuire. De aceea, Dumnezeu se descoperă omului prin revelația specială care e cuprinsă în Sfânta Scriptură.

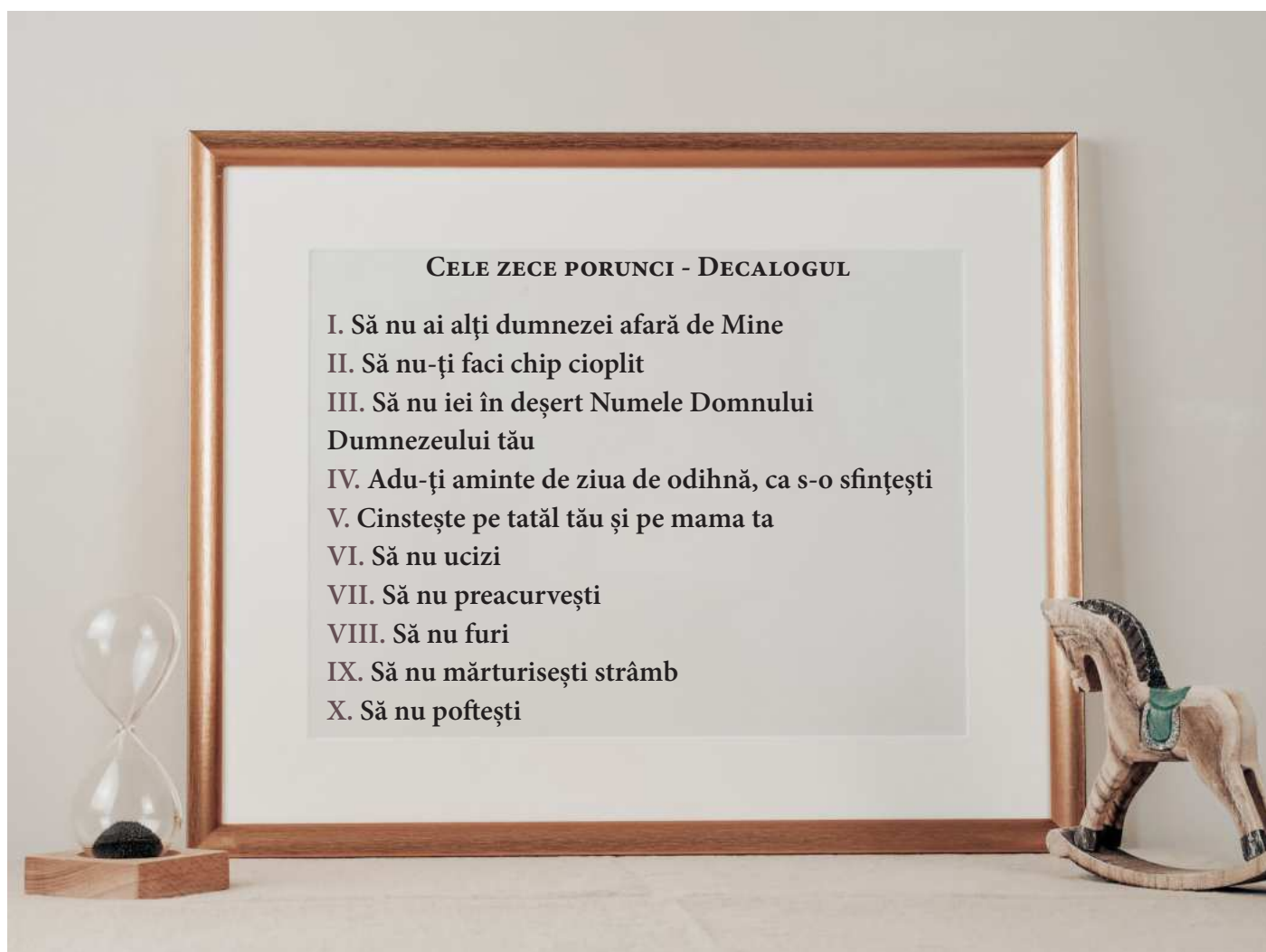
Dumnezeu ni se revelează cel mai mult în Isus Hristos, întrucât „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (Ioan 1:14a). Iar oamenii, dacă L-au văzut pe Hristos, L-au văzut și pe Tatăl, pentru că Isus a spus: „Eu și Tatăl una suntem” (Ioan 10:30).

DAREA LEGII

Pe când poporul Israel traversa pustiul pentru a ajunge în Țara Promisă, Dumnezeu, care făcuse legământ cu Avraam că va ocroti neamul său, i S-a arătat lui Moise. Pe muntele Sinai Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a dat două table de piatră. Pe acesta era scrisă Legea, urmând ca Moise să transmită întregului popor poruncile

divine scrise direct de Dumnezeu (Exod 20:1-17). „Și Domnul a scris pe table cuvintele legământului, cele Zece Porunci” (Exod 34:28b).

Legea lui Moise a fost dată de Dumnezeu, pentru ca omul să cunoască voia Lui și să trăiască după normele Sale. Poruncile cuprinse în tablele Legii ilustrează caracterul moral al lui Dumnezeu. El ne cere și nouă să ne conformăm standardelor înalte, sfinte ale caracterului Său.

PROFEȚIILE

Mesajele lui Dumnezeu către oameni au fost transmise de-a lungul timpului prin intermediul profeților. Astfel, poporul Israel a avut parte de repere clare în parcursul istoriei prin îndrumările acestora.

Profeții Vechiului Testament au rostit prin viu grai mesajele primite de la Dumnezeu și le-au adresat cu mult curaj, direct poporului Israel. Profeții Ilie și Elisei au fost folosiți de Dumnezeu într-un mod extraordinar pentru a le vorbi celor din vremea lor. Multe din mesajele profetice din cele mai vechi timpuri au ajuns până la noi pentru că au fost scrise în suluri, care mai târziu au fost cuprinse în Biblie. Astfel, în Vechiul Testament sunt 17 cărți profetice.

Cărțile profetice pot fi clasificate în două părți distincte, după volumul profețiilor conținut în scrieri:

1. Profeții mari (Isaia, Ieremia, Plângerile lui Ieremia, Ezechiel, Daniel)
2. Profeții mici (Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, Țefania, Hagai, Zaharia și Maleahi).

Profeții din Vechiul Testament au fost slujitori credincioși lui Dumnezeu și dușmani declarați ai idolatriei. Nu de puține ori își riscau viețile în timp ce îi confruntau pe regii necredincioși cu instrucțiunile lui Dumnezeu. Dar profețiile lor aveau în vedere și oamenii obișnuiți din popor, pentru ca aceștia să se întoarcă la Dumnezeu.

Deși aveau în vedere descoperirea unor aspecte din viitor, slujba de bază a profeților era să îi cheme pe oameni la ascultare și dependență totală de Dumnezeu.

Mesajele profetice erau raportate în mod principal pe legământul încheiat de Dumnezeu cu poporul Său. Conținutul acestora avea în vedere și circumstanțele istorice specifice perioadei în care trăia profetul respectiv și oamenii cărora le era adresat mesajul profetic.

Să explorăm

1. Precizează înțelesul cuvântului „Biblia”.
2. Prezintă pe scurt conținutul Vechiului și Noului Testament.
3. Definește inspirația Scripturii.
4. Menționează diferența dintre revelația generală și cea specială.
5. Enumeră cele 10 porunci.
6. Explică termenul de „profet”.
7. Clasifică profeții Vechiului Testament în funcție de dimensiunea cărților lor.

Aprofundare

1. Cum crezi că se poate explica expresia: „insuflată de Dumnezeu și de folos” cu referire la Biblie. Cum te poate ajuta Biblia?
2. De ce este important să ne rugăm atunci când citim din Biblie?
3. Cum ți se par cele zece porunci? Sunt greu de îndeplinit? Cum este reflectat Dumnezeu în cele zece porunci?
4. Dumnezeu a folosit profeți în Vechiul Testament ca să vorbească cu poporul Său. Care sunt modurile prin care Dumnezeu ne poate vorbi astăzi?

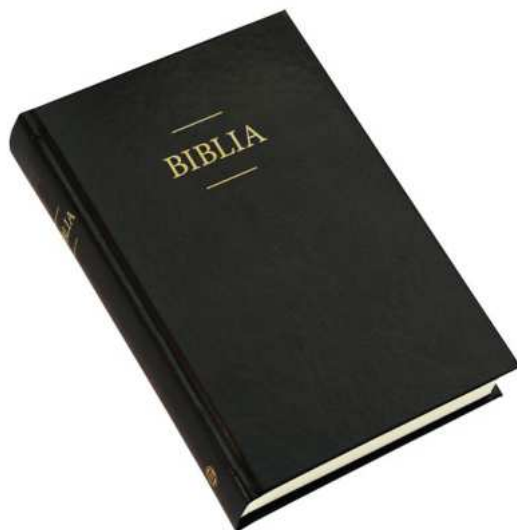
PORTOFOLIU

Notează într-un jurnal, timp de o săptămână, ideile pe care le desprinzi în urma citirii Bibliei. Împărtășește clasei trei dintre învățăturile ce le-ai înțeles din Biblie.

Vocabular

PROFET = persoana investită de Dumnezeu cu autoritate pentru a le transmite oamenilor mesajul voii Sale și a-i învăța căile Domnului

Verset de memorat

Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună. 2Timotei 2:16-17

Îi dau inima

1. /: Mici și mari, pe toți El ne-a chemat
Nu contează cât sunt de bogat
El dorește să fiu fericit
Să Îl cunosc, e tot ce mi-am dorit :/

R: /: Îi dau inima, cred în numele Lui
Are grijă de toate nevoile mele
Îi spun că îl iubesc
Mi-a iertat orice greș
Și astăzi vin, și astăzi vreau să îl slujesc :/

2. /: Cine este El, te-ai întrebat
El e Tatăl tău ce te-a salvat
Isus a murit în locul tău
Te iubește, vrea să fii copilul Său :/

*Eldad Media Studio
Muzica si versuri: Andreea Olteanu*

PROMISIUNEA UNUI MÂNTUITOR

Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii”. Isaia 9:6

ADAM ȘI EVA – PRIMA FAMILIE

Adam a fost omul pe care Dumnezeu l-a creat după chipul și asemănarea Sa. El a fost așezat în grădina Eden, un loc minunat cu pomi diverși și multe soiuri de animale. Dar, Adam a simțit că îi lipsește ceva, până când personalitatea lui a fost completată cu personalitatea femeii, pe care Dumnezeu a creat-o chiar din coasta lui. Omul a fost încântat de ajutorul potrivit creat pentru el și a exclamat: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi *femeie* pentru că a fost luată din om” (Geneza 2:23).

Adam și Eva reprezintă coroana lucrării de creație a lui Dumnezeu (Psalmul 8:5). Ei au primit în stăpânire lumea creată, ca ființe morale libere care poartă chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:27-28). Dintre toate ființele create, doar ei au avut părtășie cu Creatorul lor. Dumnezeu i-a dat lui Adam obligația de a lucra și a păzi grădina, precum și autoritatea să dea nume tuturor animalelor și păsărilor.

BUCURIA VIEȚII ÎN RAI

Prima pereche de oameni din lume, Adam și Eva au primit de la Dumnezeu primul spațiu locuibil, în grădina Eden (Geneza 2:4-3:24). În acest loc, omul și femeia se puteau bucura de toată creația lui Dumnezeu și aveau părtășie cu El.

Termenul ebraic „Eden” înseamnă „încântare” și sugerează o „grădină încântătoare”. Era o grădină cu mulți pomi frumoși și roditori. În interiorul ei se afla „pomul vieții” și „pomul cunoștinței binelui și a răului” (Geneza 2:9).

Dumnezeu a stabilit o relație strânsă cu prima familie, Adam și Eva, pentru că se întâlneau „în răcoarea dimineții” și comunicau zilnic. Ei au avut privilegiul de a se bucura și a stăpâni toate lucrurile create.

Dumnezeu le-a dat autoritate peste natură: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră” (Geneza 1:26-29). Apoi, Dumnezeu le-a poruncit să crească, să se înmulțească, să umple pământul și să-l stăpânească.

În acest mod, Adam și Eva au început să-și trăiască viața în cel mai frumos cadru

natural posibil: grădina Eden. Prima familie din Biblie a devenit modelul familiei pe care Dumnezeu a plănuit-o pentru omenire, trăind în armonie cu bucurii și împliniri.

LEGĂTURA OMULUI CU DUMNEZEU ÎNAINTE ȘI DUPĂ CĂDEREA ÎN PĂCATUL STRĂMOȘESC

Fiecare dimineată începea printr-o conversație între om și Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei (Geneza 3:8). El le-a interzis lui Adam și Evei să mănânce din pomul cunoștinței binelui și a răului (Geneza 2:7). Șarpele viclean (satana) a strecurat îndoiala în mintea Evei și a ispitit-o să guste din pomul interzis, ca apoi să îi ofere și soțului ei rodul interzis (Geneza 3:1-5). Astfel ei au căzut din starea inițială de ascultare, iar neascultarea lor i-a plasat atât pe ei, cât și întreaga rasă umană într-o stare de păcat (Geneza 3:6-7). Aceasta era o încălcare a poruncii lui Dumnezeu, așa că șarpele a fost pedepsit să se târască și să mănânce țărână, iar oamenii au fost alungați din Eden. Niște heruvimi au fost puși să păzească intrarea și drumul spre pomul vieții.

Căderea omului în păcat reprezintă momentul în care Adam și Eva au ales să nu asculte de porunca lui Dumnezeu, suportând astfel consecințele păcatului lor.

De fapt, toată natura a suportat consecințele păcatului. Femeia a fost pedepsită să nască cu durere, iar bărbatul a trebuit să-și câștige pâinea cu multă trudă și cu sudoarea feței. Cea mai grea consecință a fost moartea spirituală, adică despărțirea omului de Dumnezeu. Din momentul primei neascultări, păcatul s-a transmis din generație în generație întregii omeniri. Fiecare om, ca urmaș a lui Adam, a moștenit păcatul de la el. Prin Adam păcatul a intrat în lume și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor (Romani 5:12).

PROMISIUNEA VENIRII MÂNTUITORULUI

Dumnezeu a iubit lucrarea realizată prin creație și nu a dorit moartea oamenilor. De aceea a ales o soluție salvatoare pentru omenire încă din momentul comiterii primului păcat al neascultării. Promisiunea Mântuitorului a fost scrisă în prima carte a Bibliei, Geneza, cu aproximativ 1500 de ani înainte de împlinirea acesteia. Împlinirea promisiunii demonstrează odată în plus că Moise, autorul primelor cinci cărți ale Bibliei, a fost insuflat de Dumnezeu. Promisiunea vorbește despre Isus, care a coborât în lume ca „sămânța femeii” care va zdrobi capul șarpelui, Satana. Acest eveniment a avut loc când Isus a zdrobit capul lui Satana pe cruce. Astfel, omul căzut în păcat a fost împăcat cu Dumnezeu. Prin moartea Lui ispășitoare, Mântuitorul a zdrobit puterea pe care diavolul o avea asupra noastră prin păcat. Isus a fost răstignit pe cruce de cei care îi voiau răul (Ioan 19:6-16). Satana, prin oamenii lui, au „zdrobit călcâiul” lui Isus, adică i-au provocat suferință și chiar moarte fizică. „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul lui Dumnezeu este viața veșnică în Hristos Isus, Domnul nostru” (Romani 3:23).

Isus este calea prin care noi, oamenii păcătoși, putem avea din nou o relație cu Dumnezeu, fiind împăcați cu El. De acum avem intrare liberă la Dumnezeu, pentru că zidul despărțitor dintre noi și Dumnezeu a fost înlăturat. Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos (Romani 5:1).

Să explorăm

1. Alege din lista de mai jos doar cuvintele care definesc relația dintre om și Dumnezeu înainte de păcat.

Pedeapsă, bunăvoință, pace, supărare, armonie, conversație, purtare de grijă, dezbinare, bucurie, revoltă, bună-înțelegere.

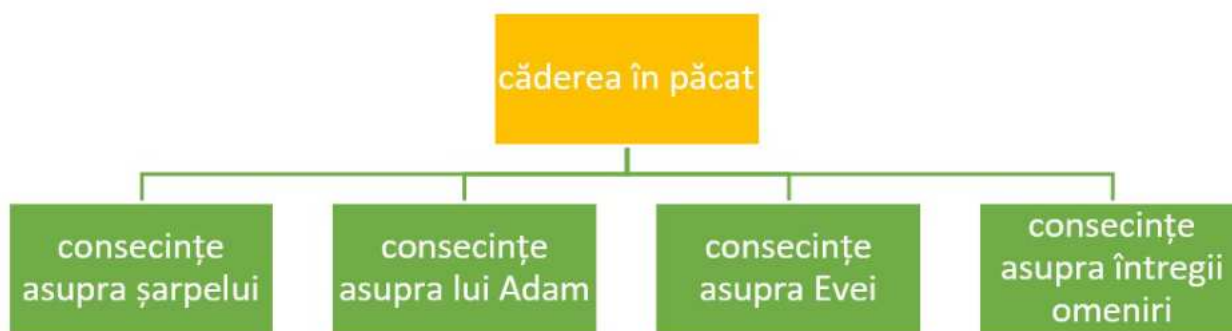
2. Precizează care a fost porunca lui Dumnezeu pentru primii oameni din Grădina Eden.

3. Explică expresia „căderea omului”.

Aprofundare

1. Fiecare păcat are o consecință. Notează consecințele primului păcat al omenirii, pentru fiecare domeniu de mai jos:

2. Precizează trei consecințe pe care le are păcatul adamic strămoșesc și asupra ta.

3. Prezintă soluția lui Dumnezeu pentru păcatele noastre la care se face referire încă din Geneza 3:15?

4. Citește cu atenție textul următor, apoi rezolvă cerințele formulate: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

- Precizează ce a dat Dumnezeu pentru a rezolva problema păcatului omenirii.
- Prezintă cerințele lui Dumnezeu de la om, ca acesta să nu piară, ci să aibă viața veșnică.
- Describe răstignirea Domnului Isus și importanța acesteia.

PORTOFOLIU

Caută cu ajutorul aplicației www.ebiblia.ro cât mai multe promisiuni cu privire la venirea Domnului Isus ca Mântuitor pe care le găsești în Vechiul Testament. Notează-le pe o foaie de hârtie A4 și bifează cele care deja s-au împlinit.

PRIETENIA LUI DUMNEZEU CU AVRAAM

Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire” și el a fost numit „prietenul lui Dumnezeu”. Iacov 2:23

CHEMAREA ȘI LEGĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU CU AVRAAM

Arborele genealogic al evreilor se calculează începând cu un singur om – Avraam. Pe când locuia cu tatăl său și cu Sara, soția lui în Haran (astăzi Irak), Domnul i-a spus lui Avraam să iasă din țara lui și să meargă în altă țară, fără să îi specifice despre ce țară e vorba. Avraam a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce (Evrei 11:8). În urma acestei încrederi în Dumnezeu și a ascultării de cuvântul Domnului, Avraam a fost numit prietenul Lui.

Tot ca urmare a ascultării lui Avraam, Domnul a făcut un legământ cu acesta și i-a promis că va avea parte de mulți urmași și că toate familiile de pe pământ vor fi binecuvântate în el. Avraam a ascultat de Dumnezeu chiar și atunci când i s-a cerut jertfirea lui Isaac (Geneza 22:1-19). Însă, Dumnezeu doar a pus la încercare credința lui Avraam și nu a îngăduit ca Isaac să fie jertfit, ci a pregătit un berbec pentru jertfă. Prin faptele lui, Avraam a dovedit că se încrede în Dumnezeu. El l-a ascultat pe Dumnezeu și a făcut tot ce i s-a cerut, chiar dacă uneori nu a înțeles pe deplin planul divin.

Avraam era un om obișnuit, cu slăbiciuni și greșeli omenești, dar Dumnezeu

onorează credința lui și îl folosește ca model, prezentându-se de mai multe ori în Scripturi, ca Dumnezeul lui Avraam. Când Dumnezeu a hotărât să pedepsească locuitorii cetăților Sodoma și Gomora i-a descoperit acest plan lui Avraam: „Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...” (Geneza 18:17). Mai mult, atunci când Avraam a mijlocit pentru aceste două cetăți și pentru familia nepotului său, Lot, Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea.

Încă din vremea în care Avraam locuia în cetatea Ur, din Caldeea, Dumnezeu a făcut un legământ cu el, făcându-i promisiuni că va avea moștenitori și binecuvântare într-o țară nouă. Ascultând de cuvântul Domnului, Avraam a plecat cu familia spre Haran, a locuit o vreme acolo, iar la vârsta de 75 de ani a părăsit Haranul. Când Lot s-a despărțit de Avraam, Dumnezeu i-a promis din nou lui Avraam o țară și un neam de urmași. La vârsta de 99 de ani, Dumnezeu și-a reînnoit legământul, schimbându-i numele din Avram în Avraam. Noul nume are semnificația de „tatăl multor neamuri”. Prin ascultarea și credința lui Avraam în Dumnezeu, el a fost numit și „tatăl celor credincioși”, iar credința aceasta „i-a fost socotită ca neprihănire” (Romani 4:22). Astfel se explică faptul că Avraam este considerat atât părinte al lui Israel, cât și părinte al celor ce aleg să trăiască prin credință.

ÎNCEPUTURILE POPORULUI ALES

Patriarhul Avraam este considerat întemeietorul națiunii Israel, în jurul anului 2000 î.Hr. Domnul i-a promis țara numită astăzi „Israel”, în Palestina (Geneza 15). Avraam și urmașii săi au locuit în Israel ca străini după ce au emigrat din regiunea Irakului de azi. Ei au primit în proprietate acel pământ din partea lui

Dumnezeu, ca promisiune, deși nu l-au locuit în timpul vieții lor. Avraam a avut un nepot, fiul fiului său Isaac, pe nume Iacov, care a vrut foarte mult să-l cunoască pe Dumnezeu (Geneza 32). În întâlnirea lui cu Dumnezeu, Iacov nu s-a lăsat până nu a obținut binecuvântarea direct de la Dumnezeu. Această insistență de a obține binecuvântarea, l-a determinat pe Dumnezeu să îi schimbe numele din „Iacov” în „Israel”, care semnifică „cel ce se luptă cu Dumnezeu”. „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel; căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor” (Geneza 32:28). Iacov, numit de acum Israel, a avut doisprezece copii, iar din familiile lor s-au format cele douăsprezece seminții ale poporului Israel.

Ei au fost urmașii lui Avraam și au fost într-un număr mare. Dumnezeu și-a împlinit promisiunea făcută lui Avraam, pentru că poporul evreu, al cărui tată este Avraam, a ajuns un popor numeros și binecuvântat de Dumnezeu. Avraam, Isaac și Iacov sunt numiți cei trei patriarhi din care s-a format și apoi s-a dezvoltat națiunea Israel.

3 **Verset de memorat**

Voi sunteți prietenii Mei
dacă faceți ce vă poruncesc Eu.

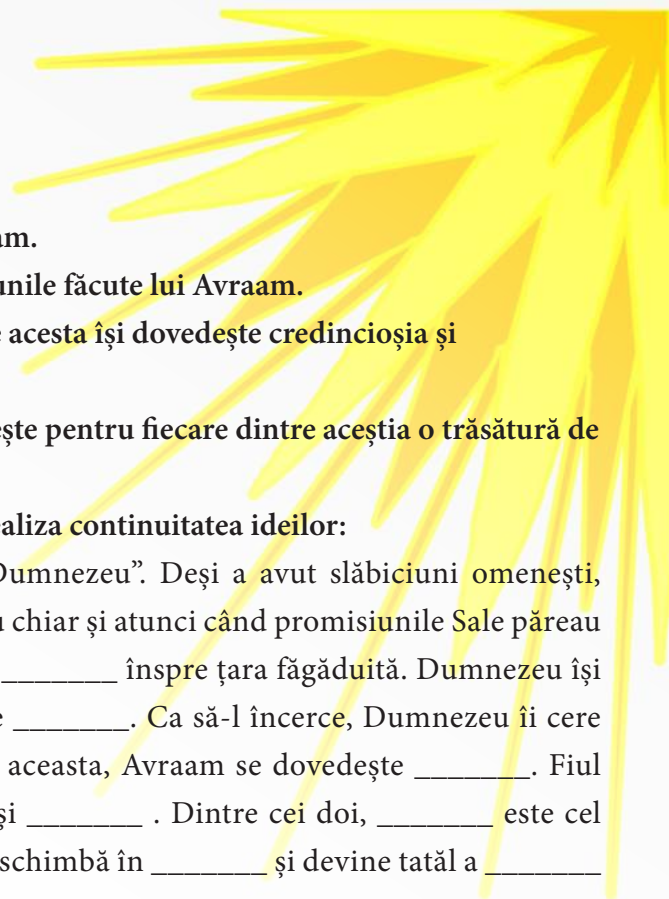
Ioan 15:14

Vocabular

ARBORE GENEALOGIC = lista strămoșilor unei persoane sau ai unei familii. Forma de organizare a statului israelit făcea necesară stabilirea spitei de neam.

Să explorăm

1. Enumeră promisiunile lui Dumnezeu față de Avraam.
2. Precizează cum și-a îndeplinit Dumnezeu promisiunile făcute lui Avraam.
3. Numește două fapte din viața lui Avraam, prin care acesta își dovedește credințioșia și încrederea în Dumnezeu.
4. Enumeră pe cei patriarhi ai poporului evreu și găsește pentru fiecare dintre aceștia o trăsătură de caracter specifică.
5. Completează textul cu cuvinte potrivite pentru a realiza continuitatea ideilor:

Biblia îl prezintă pe Avraam ca pe „_____ lui Dumnezeu”. Deși a avut slăbiciuni omenеști, Avraam se remarcă prin faptul că L-a _____ pe Dumnezeu chiar și atunci când promisiunile Sale păreau imposibile. La porunca lui Dumnezeu, Avraam a plecat din _____ înspre țara făgăduită. Dumnezeu își împlinește promisiunea și îi dă lui Avraam un fiu, pe nume _____. Ca să-l încerce, Dumnezeu îi cere lui Avraam să aducă ca jertfă chiar pe _____. Și de data aceasta, Avraam se dovedește _____. Fiul lui Avraam a avut la rândul lui, doi fii, pe nume _____ și _____. Dintre cei doi, _____ este cel binecuvântat. După o întâlnire cu Dumnezeu, numele lui se schimbă în _____ și devine tatăl a _____ fii, numiți mai apoi semințiile poporului evreu.

Aprofundare

1. Redactează o compunere de o pagină cu titlul „Prietenia cu Dumnezeu”, în care să ai în vedere următoarele aspecte:

- a) Evidențiază ce ne cere Dumnezeu nouă;
- b) Precizează cum putem deveni prieteni cu Dumnezeu;
- c) Prezintă care sunt beneficiile prieteniei cu Dumnezeu.

2. Completează următoarele două tabele cu răspunsurile corecte la întrebări:

Care sunt promisiunile lui Dumnezeu pentru Avraam?	Ce ar fi putut să-l împiedice pe Avraam să-l creadă pe Dumnezeu?	Cum și-a demonstrat Avraam credința în Dumnezeu?

Care sunt promisiunile lui Dumnezeu pentru tine?	Ce ar putea să te împiedice pe tine să-L crezi pe Dumnezeu?	Cum îți demonstrezi tu credința în Dumnezeu?

ADEVĂRATUL PRIETEN

Îmi ești adevăratul prieten
Și Tată, Domnul meu iubit.
Cu mâna Ta cea bună, caldă
În viață m-ai călăuzit.

Mi-au dat părinții doar o brumă
Din prea puținul lor avut,
Eu am făcut căuș din mână
Și mâna, Doamne mi-ai umplut...

Te-am mai rugat să-mi dai, Tu, Doamne
Cu-a Tale mâini, că sunt mai mari;
Mi-ai ascultat cu drag dorința,
De-atunci tot pui, când îmi răsari.

Din mâna Ta primesc Părinte
Izvoarele de bogății
Cu mană proaspătă-n cuvinte,
Comori de har și bucurii

Ades reverși cu drag belșugul
Și din izvoarele de jos;
Cât nu se mistuie din rugul
Jertfirii sfinte prin Hristos.

Din mâna Ta cea sfântă, Doamne,
Vreau biruință-n lupta grea,
Cu toți cei dăruiți de Tine
Să intru-n veșnicia Ta!

Simion Buzduga,
vol. *Stânca mântuirii mele*

DUMNEZEU SALVEAZĂ: NOE

Prin credință, Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa, prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință. Evrei 11:7

STAREA DE PĂCAT A OMENIRII

La porunca lui Dumnezeu de a popula pământul, urmașii lui Adam s-au dezvoltat numeric și s-au format multe familii, răspândite pe o suprafață tot mai întinsă a pământului. Dar răul s-a răspândit cu putere în lume, iar oamenii au săvârșit tot felul de nelegiuiri. Omul pierduse legătura directă cu Dumnezeu din grădina Edenului și, treptat, s-a îndepărtat de Dumnezeu. Inima oamenilor era îndreptată în fiecare zi spre împlinirea propriilor plăceri și spre lucrurile pe care Dumnezeu le ura. Culmea nelegiuirilor a fost atinsă când s-au făcut căsătorii nepermise între fiii lui Dumnezeu și fiicele oamenilor (Geneza 6:2). Biblia descrie situația lumii de atunci astfel: „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău” (Geneza 6:5). Stricăciunea morală a oamenilor L-a întristat pe Dumnezeu, care a hotărât să trimită potopul pe pământ.

Domnului I-a părut rău că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui. De aceea, Domnul a zis: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului; căci Îmi pare rău că i-am făcut” (Geneza 6:7). Pedepsa lui Dumnezeu prin potop a fost un eveniment istoric petrecut cu mult timp în urmă.

Dar și Isus ne avertizează în Noul Testament, că, în adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau (Matei 24:38), tot astfel va fi și la sfârșitul veacurilor, când se va întoarce El.

Când oamenii uită de Dumnezeu sunt din ce în ce mai interesați doar de propria bunăstare. Ei ignoră cu bună știință voia lui Dumnezeu, deși știu că Dumnezeu este sfânt și pedepsește păcatul. „Plata păcatului este moartea” (Romani 6:23). În vremea lui Noe, exact cum se întâmplă și în zilele noastre, oamenii au fost interesați doar de voia lor și au ales ce este rău.

NOE ASCULTĂ DE DUMNEZEU

În mijlocul oamenilor preocupați de bunăstarea personală se afla și un om diferit, care a găsit har în ochii Domnului. Fiul lui Lameh, Noe, era om drept și neprihănit între cei din vremea lui. Precum strămoșul său Enoh, Noe umbla înaintea lui Dumnezeu.

Domnul i-a descoperit lui Noe hotărârea Sa: „Sfârșitul oricărei fapturi este hotărât înaintea Mea, fiindcă au umplut pământul de silnicie; iată, am să-i nimicesc împreună cu pământul” (Geneza 6:13-18). Până la momentul acestui mesaj al lui Dumnezeu despre potop, pământul a fost udat doar de rouă. Mesajul lui Dumnezeu era special, dar greu de crezut. Noe nu știa exact ce înseamnă ploaia. Dumnezeu i-a spus că trebuie să construiască o corabie pentru că El va trimite ape multe, care vor acoperi tot pământul. În timp ce construia corabia, ascultând porunca și indicațiile pe care i le-a dat Dumnezeu, Noe propovăduia dreptatea și neprihănirea, mai ales în prezența oamenilor curioși, care veneau să vadă ce construia. Oamenii însă nu l-au crezut și și-au bătut joc de el, în timp ce deveneau tot mai nepăsători și mai cufundați în nelegiuiri.

Indicațiile primite de Noe, direct de la Dumnezeu, se refereau la construcția corabiei, la animalele pe care trebuia să le aducă înăuntru, la cele necesare supraviețuirii și la intrarea lui și a familiei sale în corabie. În toate acestea, Noe s-a dovedit ascultător: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu (Geneza 6:22).

Când corabia s-a terminat Noe a ascultat din nou cuvântul Domnului și a intrat în corabie cu cei trei fii ai săi: Sem, Ham și Iafet, cu soția lui și cu soțiile fiilor săi. După ce toate animalele adunate au fost introduse în corabia finisată „Domnul a închis ușa după el”(Geneza 7:16).

În anul 600 al vieții lui Noe, în luna a doua, în ziua a șaptesprezecea, apele potopului s-au revărsat pe pământ. Toate izvoarele cele mari ale adâncului s-au deschis și cerul a vărsat ploaie pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

DUMNEZEU SALVEAZĂ OMENIREA

Arca lui Noe a fost construită cu scopul de a salva familia lui de potopul de apă. Hotărârea lui Dumnezeu a stabilit ca prin potopul revărsat peste pământ să fie pedepsită omenirea pentru starea de mare nelegiuire în care se afla, astfel că, tot ce avea suflare de viață în nări, tot ce era pe pământul uscat, a murit (Geneza 7:22). Prin familia lui Noe, Dumnezeu a început o nouă generație de oameni, precum și de animale.

După o sută cincizeci de zile, Dumnezeu a făcut să sufle un vânt pe pământ și apele s-au potolit (Geneza 8:1) Apele cele mari s-au micșorat, iar corabia s-a oprit pe muntele Ararat. Noe a rămas în corabie până când pământul s-a uscat și Domnul i-a zis: „Ieși din corabie, tu și nevasta ta, fiii tăi și nevestele fiilor tăi cu tine” (Geneza 8:16). Noe a zidit acolo un altar ca să-l laude pe Dumnezeu și să-I mulțumească pentru că l-a salvat.

Dumnezeu a făcut legământ cu Noe, că niciodată nu va mai trimite potop pe pământ. Ca semn al acestei promisiuni a trimis curcubeul. De fiecare dată când omul se va uita la curcubeu, își va aminti că Dumnezeu este bun și nu va mai pedepsi oamenii prin potop. Acest fenomen natural ne amintește nouă, oamenilor, că Dumnezeu ne iubește și nu vrea să ne pedepsească.

Cel mai frumos fenomen din atmosferă, curcubeul, a impresionat omenirea din toate timpurile, el fiind un semn ceresc care garantează dragostea, îngăduința și binecuvântarea lui Dumnezeu. Aproape de fiecare dată după ploaie sau chiar în timpul ploii, pe cerul care se luminează și se goleşte de nori își face apariția un curcubeu frumos, care ne amintește de legământul făcut de Dumnezeu cu Noe.

Să explorăm

1. Cum era starea omenirii în vremea lui Noe?
2. Explică ce i-a poruncit Dumnezeu lui Noe?
3. Descrie legământul încheiat între Dumnezeu și Noe.

4. Rezolvă rebusul și vei descoperi cum se raportează Dumnezeu la omenire, prin termenul pe verticală AB.

1. primul fiu al lui Noe

2. starea oamenilor înainte de potop

3. acord, contract, promisiune

4. animale

5. plata păcatului

6. uda pământul înainte de potop

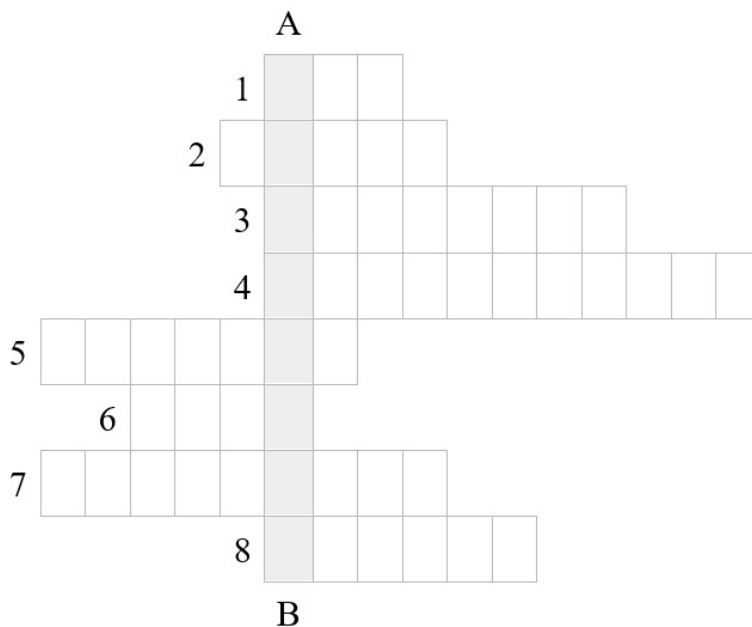
7. numărul de zile și nopți cât a plouat

8. muntele pe care s-a oprit arca

Vocabular

BUNĂSTARE = situație materială bună, prosperă; prosperitate.

LEGĂMÂNT = promisiune solemnă, angajament de a face ceva.

Aprofundare

1. Ai văzut vreodată un curcubeu? Dincolo de explicația din domeniul opticii și a fizicii, ce mesaj îți transmite curcubeul? Ce vorbește despre Dumnezeu?

2. Crezi că i-a fost greu lui Noe să rămână neprihănit și să-l asculte pe Dumnezeu într-o lume atât de rea? Ți este greu uneori să fii plăcut lui Dumnezeu într-o lume îndreptată spre rău și spre păcat?

Verset de memorat

Așa a și făcut Noe:
a făcut tot ce-i poruncise
Dumnezeu. Geneza 6:22

PORTOFOLIU

Construiește sau desenează un prototip cu tema: *Arca lui Noe*, conform instrucțiunilor găsite în Geneza 4:14-15.

DUMNEZEU IARTĂ

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire. 1 Ioan 1:9

IACOV ȘI CEI DOISPREZECE FII

Dumnezeu este credincios promisiunilor Sale. El i-a promis lui Avraam că îl va face Tatăl multor neamuri, chiar dacă acest lucru părea de neconceput întrucât Avram și Sara nu aveau copii. Dar Avraam, care trăia prin credință a știut că Dumnezeu poate face o minune. Nașterea lui Isaac a fost posibilă la vârste foarte înaintate ale lui Avram și Sara, când omeneste, acest lucru nu ar fi posibil. Aceasta arată că Dumnezeu are un plan pentru viitorul poporului care se naștea din Avraam prin Isaac.

Isaac a avut doi fii gemeni, Iacov și Esau. Iacov a fost fiul binecuvântat din casa lui Isaac și era favoritul mamei lui, Rebeca. Geamănul Esau a nesocotit valorile morale pe care trebuia să și le însușească și și-a vândut lui Iacov dreptul de întâi născut pe un „blid de linte”.

Înainte de a muri, Isaac a planificat să ceară de la Dumnezeu binecuvântarea cuvenită întâiului născut. În momentul rugăciunii de binecuvântare, în fața lui Isaac cel nevăzător, în locul lui Esau s-a prezentat Iacov, care astfel a primit toate binecuvântările rostite. Esau s-a supărat foarte tare și chiar a vrut să-l omoare pe Iacov, dar acesta a fugit la rudele mamei.

În călătoria făcută, Dumnezeu i s-a arătat lui Iacov într-un vis și i-a vorbit de la capătul unei scări pe care urcau și coborau îngeri: „Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun” (Geneza 28:15). Călătoria lui Iacov a durat 20 de ani, timp în care a slujit în casa unchiului său, Laban, unde s-a căsătorit. A fost binecuvântat cu multe posesiuni materiale și mulți copii. La întoarcerea spre casă, Iacov a trecut pe la locul unde a visat scara cu îngeri, de la capătul căreia îi vorbise Dumnezeu. Iacov a insistat din nou să obțină binecuvântarea Domnului. Drept răspuns, Domnul a făcut un legământ cu Iacov și i-a schimbat numele în „Israel”.

Iacov a fost binecuvântat de Dumnezeu, într-un mod providențial, cu doisprezece fii: Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon, Gad, Așer, Dan, Neftali, Iosif și Benjamin. Din acești doisprezece fii și familiile lor s-a format poporul evreu, care a devenit cunoscut sub numele schimbat al tatălui lor, numele de „Israel”.

În familia lui Iacov, relațiile dintre cei doisprezece fii nu au fost întotdeauna bune. Frații mai mari au început să-l invidieze pe Iosif, pentru că el era fiul favorit al lui Iacov. Cu timpul, invidia lor s-a transformat în ură, încât ei au hotărât să scape de Iosif și să-l omoare (Geneza 37:20). Ruben și Iuda, frații cei mai mari, i-au înduplecat pe ceilalți frați să nu îl omoare pe Iosif, ci să-l vândă sclav în Egipt. În acest mod, se împlinea prin Iosif planul de salvare a poporului evreu, realizat de Dumnezeu.

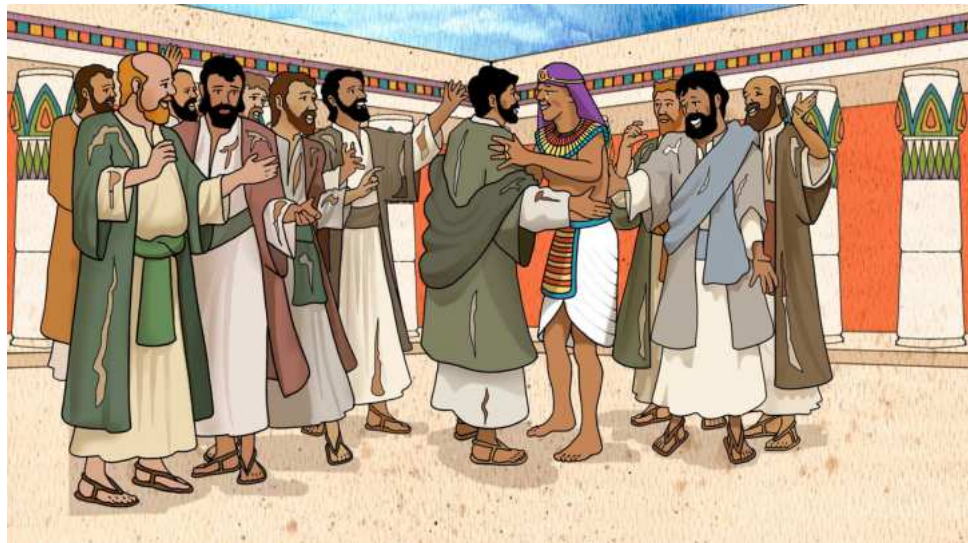
Iosif a ajuns rob în Egipt, dar pentru că era corect în tot ce făcea, Dumnezeu i-a făcut trecere în fața egiptenilor. Când Faraon a avut un vis din partea lui Dumnezeu despre viitorul națiunii egiptene, Iosif a tălmăcit acest vis. Potrivit interpretării, aveau să urmeze șapte ani de bunăstare (vacile cele grase) și șapte ani de foamete (vacile cele slabe). Pentru descoperirea pe care i-a făcut-o Dumnezeu, Iosif a obținut un statut înalt la curtea împărătească, însuși Faraon recunoscând: „Fiindcă Dumnezeu ți-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput și atât de înțelept ca tine. Te pun mai mare peste casa mea, și tot poporul meu va asculta de poruncile tale” (Geneza 41:39-40).

STRĂMUTAREA ÎN EGIPT A POPORULUI ALES

Cuvintele lui Dumnezeu rostite prin Iosif s-au împlinit. După cum a deslușit Iosif planul lui Dumnezeu din visul lui Faraon, în Egipt au urmat șapte ani de prosperitate, după care au venit șapte ani de foamete. Foametea a cuprins toate țările, iar toți oamenii din jurul Egiptului veneau la Iosif ca să cumpere grâu.

Și în Israel era foamete, iar la urechile bătrânului Iacov a ajuns vestea că în Egipt este grâu. El a trimis zece dintre frații lui Iosif să cumpere grâu din Egipt. Pe Benjamin, fratele cel mai mic al lui Iosif nu l-a trimis cu ei, de teamă să nu i se întâmple și

lui vreo nenorocire. Dumnezeu și-a împlinit planul, după cum îi arătase în visurile lui Iosif, pe când era copil. Când au ajuns cei zece fii ai lui Iacov în Egipt, Iosif se afla într-o poziție de coordonare, iar frații lui, precum toată lumea, i se închinau. Iosif i-a recunoscut, dar nu le-a spus cine este, și ei nici nu puteau să se gândească la o asemănare între acest ministru în Egipt și fratele pe care ei îl vânduseră. Iosif i-a trimis pe frații săi

după Benjamin, fratele cel mai mic. Puși în grea încurcătură, frații lui Iosif au înțeles că ceea ce se întâmplă este consecința felului în care s-au purtat cu Iosif: „Da, am fost vinovați față de fratele nostru; căci am văzut neliniștea sufletului lui când ne ruga și nu l-am ascultat! Pentru aceea vine peste noi necazul acesta... Acum iată că ni se cere socoteală pentru sângele lui” (Geneza 42:21-22).

La un moment dat, Iosif și-a dezvăluit identitatea, recunoscând că acesta a fost planul lui Dumnezeu pentru a le scăpa viața tuturor. „Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră” (Geneza 45:5). Iosif a chemat pe tatăl său din Canaan în Egipt. Deși era bătrân, la vârsta de o sută și treizeci de ani, Iacov a părăsit Canaanul și a mers în Egipt, unde a mai trăit șaptesprezece ani, la fiul lui cel iubit.

DE LA VÂNZARE LA RĂSCUMPĂRARE

Frații lui Iosif l-au invidiat și l-au urât pe Iosif până acolo, încât au fost gata să-l omoare, dar până la urmă l-au vândut, mințind apoi că l-a ucis un animal sălbatic. Cu toate că a fost tratat atât de dușmănos, Iosif a ales să rămână credincios lui Dumnezeu în orice situație, fie rob, fie înălțat, fie în casa lui Potifar, fie în temniță. Dumnezeu i-a dat înțelepciune, indiferent cât de complicate au fost situațiile ce trebuia să le confrunte.

După ce au acceptat cu toții planul lui Dumnezeu, Iosif l-a chemat în Egipt și pe tatăl său, Iacov, care a venit cu întreaga familie. Numărul total al celor care au venit cu Israel în Egipt a fost de șaptezeci de persoane. Ei s-au stabilit în această țară pentru o perioadă de timp îndelungată, de aproximativ patru sute și treizeci de ani.

PUTEREA IERTĂRII

Sentimentele negative, cum sunt invidia și răutatea, pot conduce la păcate și comportamente distrugătoare. Iosif a avut de ales între a ierta și a nu ierta. Prin iertarea oferită, Iosif a devenit instrumentul lui Dumnezeu ca să răscumpere viața fraților săi și a întregii națiuni Israel.

Iosif Îl prefigurează pe Domnul Isus, care, la rândul lui, deși a fost fără păcat, a fost vândut de unul dintre ucenicii Lui, precum Iosif, pentru treizeci de arginți. Domnul Isus ne-a învățat să iertăm greșelile noastre.

Când îl iertăm pe cel care ne-a greșit, dovedim că suntem copii ai lui Dumnezeu, ne eliberăm pe noi înșine de amărăciunea din inima noastră, dar eliberăm și persoana iertată de vina păcatului.

Să explorăm

1. Explică de unde vine numele „Israel”.
2. Povestește cum a ajuns Iosif de la rob la ministru.
3. Precizează cum a avut Iosif puterea de a ierta.
4. Menționează care este cel mai mare exemplu de iertare din toate timpurile.
5. Identifică ideile principale din această lecție, separând cuvintele astfel încât să formezi propoziții:
 - a) Dumnezeu este gata să ierte și să arate bunăvoință față de cei care l-au greșit.
 - b) Șinilorându-l nostru trebuie să dovedim că suntem copii ai lui Dumnezeu prin faptul că iertăm.
 - c) Dumnezeu poate schimba răul în bine dacă ne încredem în El.

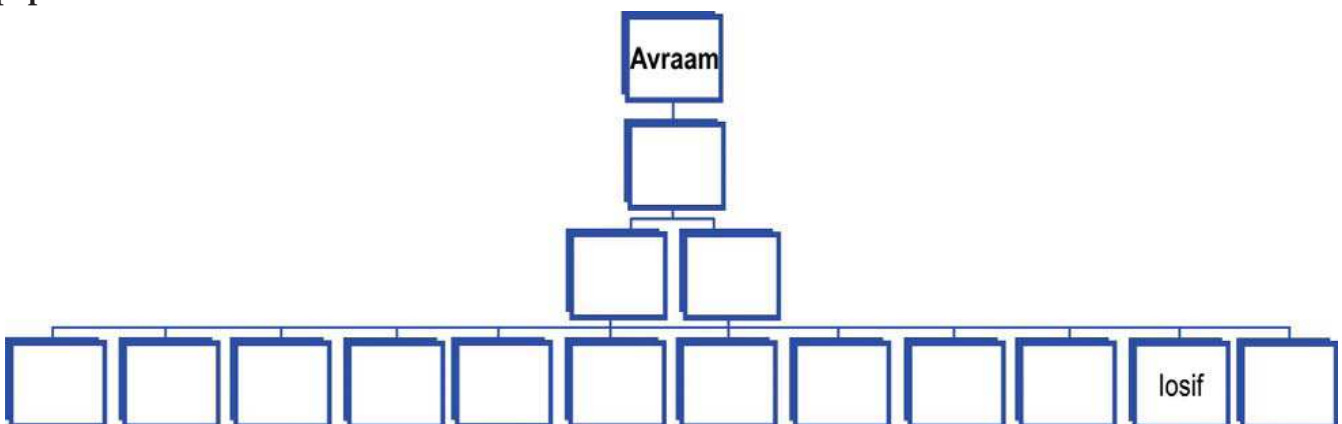
Vocabular

RĂSCUMPĂRARE = eliberare pe temeiul acordării unui preț de răscumpărare, izbăvirea unei persoane aflate în stare de sclavie sau în închisoare pentru neplata unei datorii.

Aprofundare

1. Redactează o compunere de o pagină în care să-i compari pe Iacov și Esau, în care să ai în vedere următoarele:
 - a) Preocupările celor doi frați;
 - b) Valorile pe care le avea fiecare dintre ei;
 - c) Parcursul vieții lor în cursul timpului.
2. Completează următorul grafic cu numele urmașilor lui Avraam, având în vedere formarea poporului Israel:

Să aflăm mai multe...

• Iosif este o formă a verbului ebraic *yasap* și înseamnă „a adăuga”; astfel numele *yosep* înseamnă „fie ca El (Dumnezeu) să adauge (fii).

• Cine l-a vândut pe Iosif în Egipt? În Egipt madianiții l-au vândut pe Iosif lui Potifar (Geneza 37:36), care l-a cumpărat de la ismaeliți (Geneza 39:1). Caravana era ismaelită, și în acest nume se includ și numele madianiți.

• Istoria lui Iosif este una dintre cele mai vii și mai atrăgătoare din VT: un băiat răsfățat vândut ca rob în Egipt de către frații săi invidioși, propășește, în ciuda condițiilor adverse și, deși a fost întemnițat pe nedrept, se înalță până la cele mai înalte funcții în stat.

• După îngroparea lui Iacov în Canaan, Iosif poruncește ca și oasele lui să fie îngropate acolo atunci când urmașii lui Israel vor părăsi în cele din urmă Egiptul pentru a merge în țara promisă.

3 Verset de memorat

Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos. Efeseni 4:32

Gândește-te la o persoană care ți-a greșit în această săptămână.

Iart-o din toată inima, așa cum te iartă și pe tine Dumnezeu, și apoi arată-i bunăvoință.

Cum te-ai simțit după ce ai iertat?

Care crezi că sunt beneficiile iertării celorlalți?

Activitate pe grupe

RAI (RĂSPUNDE, ARUNCĂ, INTEROGHEAZĂ)

Profesorul va aduce la clasă o minge pe care scrie: „Dumnezeu iartă” și o va arunca unui elev, căruia îi va adresa o întrebare din lecția prezentată.

Elevul prinde mingea, răspunde la întrebare, se gândește la altă întrebare. Aruncă mingea mai departe unui alt elev și apoi îi adresează întrebarea la care s-a gândit.

Activitatea se repetă până ce fiecare elev are posibilitatea să prindă mingea.

PORTOFOLIU

Realizează o scrisoare, pe care să o scrii din poziția pe care a avut-o Iosif în relație cu frații săi. În conținutul acesteia răspunde la următoare întrebare: *Ce ar scrie Iosif tinerilor din zilele noastre?*

DUMNEZEU VORBEȘTE CU OMUL: MOISE

Dumnezeu a auzit gemetele lor și Și-a adus aminte de legământul Său făcut cu Avraam, Isaac și Iacov. Exod 2:24

ELIBERAREA DIN ROBIA EGIPTEANĂ

Când Iacov, numit de Dumnezeu Israel, a venit la Iosif în Egipt, au venit împreună cu el șaptezeci de persoane. Aceștia s-au stabilit în noua țară și familiile lor au crescut mult, generații la rând, fiind cunoscuți ca fii ai lui Israel. Au trăit în acest ținut patru sute și treizeci de ani. Între timp, Iacov, Iosif și frații lui și chiar mulți dintre copiii lor muriseră, iar peste Egipt s-a ridicat un nou împărat care nu cunoscuse pe Iosif (Exod 1:8).

Poporul evreu se înmulțise și prosperase, încât egiptenii s-au temut că devin mai puternici decât ei. De aceea, noul Faraon i-a pus la munci grele pe evrei. Mai mult, ca să împiedice dezvoltarea acestui popor, a decretat ca orice nou născut evreu, de parte bărbătească, să fie omorât. Dar Dumnezeu veghea asupra fiilor lui Israel, pentru că stabilise cu Iacov un legământ la Betel, când i-a spus: „Iată, Eu sunt cu tine; te voi păzi pretutindeni pe unde vei merge și te voi aduce înapoi în țara aceasta; căci nu te voi părăsi, până nu voi împlini ce-ți spun” (Geneza 28:15) și a făcut un plan de salvare a evreilor din sclavia Egiptului.

Aplicarea decretului de ucidere a pruncilor nou-născuți era în plină desfășurare, când o femeie evreică a născut un băiețel pe care l-a ascuns o vreme. Când copilășul a împlinit trei luni, mama lui l-a așezat într-un coșuleț de nuiele și i-a dat drumul pe apele fluviului Nil, crezând că Dumnezeu îi va ocroti copilășul. Dumnezeu a făcut ca tocmai pe acolo să se plimbe suita regală, iar fiica lui Faraon a observat sicrișul de papură, din care plângea un copil. Fiicei lui Faraon i-a plăcut atât de mult copilășul, încât a poruncit să fie dus la curtea regală. I-a pus numele Moise, care înseamnă „scos” (din ape).

Apoi a căutat o doică pentru copil și a găsit exact pe mama copilului, care l-a alăptat. În aceste condiții, Moise a fost crescut la curtea regală egipteană și educat în „toată înțelepciunea egiptenilor”, locuind în Egipt până la vârsta de patruzeci de ani (Faptele Apostolilor 7:22).

Dumnezeu veghea la împlinirea planului Său, așa că Moise a fost protejat și pregătit pentru a deveni conducătorul prin care poporul evreu va fi eliberat. La vârsta de patruzeci de ani, Dumnezeu a condus pașii lui Moise spre pustiu la Madianul, unde a rămas alți patruzeci de ani. Spre sfârșitul acestei perioade, Dumnezeu i s-a arătat lui Moise în mijlocul unui rug cuprins de flăcări, care nu se mistuia (Exod 3:9,10), și i-a spus că el va trebui să îi scoată pe evrei din robia egipteană. La chemarea lui Dumnezeu, Moise s-a întors în Egipt pentru a elibera poporul lui Dumnezeu din robie.

Faraon, conducătorul Egiptului, a refuzat să elibereze din sclavie poporul lui Israel. Atunci, pentru a-și arăta puterea și superioritatea față de zeii Egiptului, Dumnezeu a trimis zece plăgi asupra egiptenilor într-o perioadă de aproximativ nouă luni. În timpul fiecăreia dintre aceste urgii, israeliții au fost ocrotiți de Dumnezeu, în vreme ce egiptenii au fost pedepsiți.

Ultima urgie, în timpul căreia îngerul morții a fost trimis de Dumnezeu ca să omoare întâii născuți din fiecare familie, a ocolit casele evreilor, cărora Dumnezeu le-a cerut să-și însemneze ușorii ușii cu sângele unui

miel. Îngerul morții „a trecut pe lângă” casele evreilor. Atunci, Faraon le-a permis lui Moise și israeliților să părăsească Egiptul. Dar inima lui a fost împietrită și nu a vrut să recunoască faptul că Dumnezeu poporului evreu este cu ei. Chiar după ce au plecat evreii, egiptenii i-au urmărit ca să se răzbune pe ei. Dumnezeu a intervenit din nou și a despărțit apele Mării Roșii. Când egiptenii i-au urmărit pe evrei, apele s-au unit și au acoperit carele de luptă ale egiptenilor, înecând cai și călăreți. Astfel, poporul Israel a fost liber să își continue drumul spre Canaan.

DRUMUL SPRE ȚARA FĂGĂDUINȚEI

Domnul a continuat să vorbească poporului și l-a condus prin pustie, pregătindu-l pentru a intra în Țara Promisă. Dumnezeu a rămas credincios legământului făcut cu Avraam, Isaac și Iacov și, după ce a salvat poporul din sclavia egipteană, l-a ocrotit și în timpul rătăcirii sale timp de 40 de ani. Domnul a călăuzit în fiecare zi pe poporul Său: „Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor,[...], iar noaptea într-un stâlp de foc...” (Exod 13:21).

Dacă au avut nevoie de hrană, apă și îmbrăcăminte, Dumnezeu S-a îngrijit și de aceste nevoi: „Moise a strigat către Domnul, și Domnul i-a arătat un lemn, pe care l-a aruncat în apă. Și apa s-a făcut dulce” (Exod 15:25). În contextul nemulțumirilor poporului, Dumnezeu le spune: „Între cele două seri aveți să mâncați carne, și dimineața vă veți sătura de pâine și veți ști că Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru” (Exod 16:12).

Cu toate acestea, în repetate rânduri, poporul evreu a cârtit și s-a răzvrătit înaintea lui Dumnezeu: „Poporul a cârtit în gura mare împotriva Domnului, zicând că-i merge rău” (Numeri 11:1). Evreii se purtau ca niște copii răsfățați, care nu mai țineau cont de minunile pe care le făcuse Dumnezeu pentru a-i salva, dar știind că El le va asculta rugăciunile, atunci când vor striga spre cer. Ba mai mult, ca niște nerecunoscători, chiar s-au alipit de alți dumnezei străini („vițelul de aur” din Exod 32 sau Baal-Peor din Numeri 25:2-3).

PRIMIREA DECALOGULUI

Moise s-a suit pe Muntele Sinai, să se întâlnească cu Dumnezeu. Cele zece porunci sunt legile primite direct de la Dumnezeu, înscrise pe cele două table de piatră. Termenul grecesc „Decalog” înseamnă „zece cuvinte” și este un substantiv compus din „deca” care înseamnă „zece” și „logos” care înseamnă „cuvânt”. Decalogul cuprinde într-un text concis cele zece porunci care au devenit Lege pentru poporul Israel. Pentru că Moise a primit aceste cerințe pe care să le respecte toți copiii lui Israel, Decalogul a mai circulat sub denumirea de „legea lui Moise”.

Revelația de pe muntele Sinai a fost un legământ făcut de Dumnezeu cu Moise, de unde vine și denumirea de „Legământ mozaic”. Decalogul a fost dat poporului Israel, pentru ca toți cei ce cred promisiunile făcute de Dumnezeu lui Avraam să știe cum trebuie să se comporte în relație cu Dumnezeu și în relație cu cei din jur.

Decalogul a fost un indicator de comportament, ca o completare la legământul avraamic, pentru ca poporul Israel să știe cum să trăiască o viață plăcută lui Dumnezeu. Cele Zece Porunci au fost legi date de Dumnezeu ca instrucțiuni de conduită zilnică (Exod 20:1-17).

Decalogul a fost dat ca oamenii să-și dea seama că sunt dependenți de Dumnezeu și au nevoie de harul mântuitor care va veni odată cu Mesia, Domnul Isus Hristos (Galateni 3:19-24). Deși Dumnezeu a dat aceste porunci Israelului prin Moise, la Muntele Sinai, cu mai mult de trei mii de ani în urmă, ele sunt valabile și pot fi aplicate și în zilele noastre.

Să explorăm

1. Explică modul în care Dumnezeu a vorbit cu Moise.
2. Descrie importanța sărbătorii Paștelui la evrei.
3. Enumeră trei modalități prin care Dumnezeu și-a demonstrat grija pentru poporul Său în timpul călătoriei prin pustiu.
4. Precizează care a fost scopul pentru care Dumnezeu a dat Cele Zece Porunci.
5. Completează propozițiile, alegând cuvinte din următoarea listă:

mozaic, plăgi, rug, cârtind, foc, miel, scos, ușorii, patruzeci, nor

- a) Numele Moise înseamnă _____.
- b) Dumnezeu i-a vorbit lui Moise dintr-un _____ aprins.
- c) Dumnezeu a trimis peste egipteni zece urgii sau _____.
- d) Evreii au fost izbăviți de ultima urgie prin sângele de _____ de pe _____ ușilor.
- e) Pribegia prin pustiu a durat _____ ani.
- f) Dumnezeu i-a condus pe evrei printr-un stâlp de _____ sau stâlp de _____.
- g) Revelația de la Sinai se mai numește legământul _____.
- h) Poporul evreu a păcătuit _____.

Relația cu Biblia

Citește din Biblie pasajul în care Dumnezeu îi vorbește lui Moise în Madian: **Exod. 3:1-14**.

Ce învățături desprinzi din acest text?

Notează pe caiet ideile de învățătură din textul citit.

Aprofundare

Având în vedere felul în care Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și s-a implicat în viața poporului evreu prin eliberarea din robia egipteană și purtarea de grijă în călătoria prin pustiu, scrie cinci atribute ale lui Dumnezeu care se descoperă. Cum este Dumnezeu?

De exemplu, Dumnezeu este drept, prentu că a pedepsit pe aceia din popor care s-au răzvrătit.

Realizează un colaj în care să ilustrezi viața lui Moise și felul în care a lucrat cu poporul Israel (poți utiliza citate, imagini, hărți, poezii etc.)

RECAPITULARE

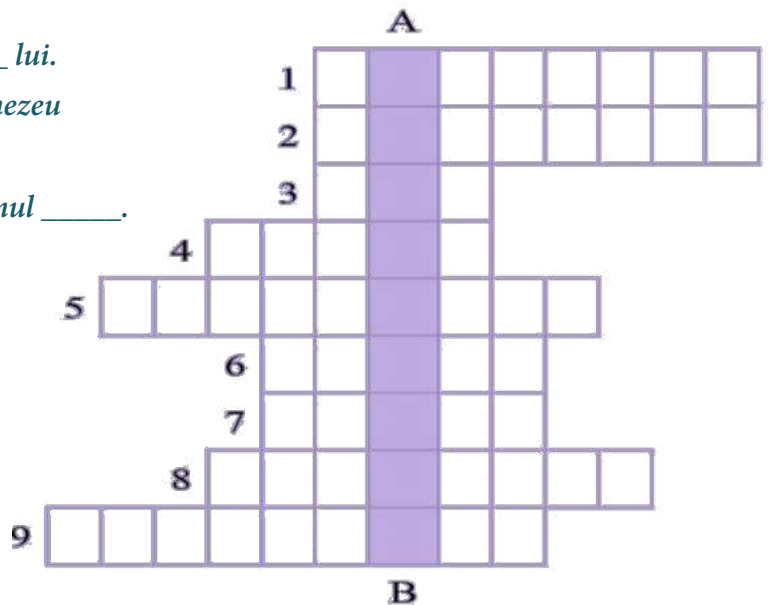
1. Caută și încercuiește următoarele cuvinte:

AVRAAM	EGIPT
IOSIF	PORUNCA
BIBLIE	ESAU
ISAAC	SARA
CANAAN	EVREU
LEGAMANT	URGIE
CREATIE	IACOV
MOISE	PASTE
DECALOG	INSPIRATIE

T	E	I	C	V	M	M	A	F	V	G	C	M	K	I
I	O	S	I	F	O	Z	S	U	I	O	A	G	J	J
S	C	H	U	D	I	X	Z	N	N	L	A	P	V	S
R	I	W	H	R	S	E	S	O	V	A	S	M	A	U
Y	N	H	G	I	E	P	I	I	B	C	I	R	K	X
U	A	S	E	W	I	A	A	T	B	E	A	N	M	V
X	M	O	G	R	E	C	F	R	A	D	E	U	P	J
Y	F	F	A	T	N	A	M	A	G	E	L	U	V	G
E	X	T	U	U	C	A	P	U	T	E	R	O	R	U
B	I	S	R	V	A	C	V	W	A	M	I	C	Y	P
E	C	O	O	M	N	U	E	R	V	E	H	G	A	M
W	P	C	B	V	A	E	F	A	A	I	G	S	R	W
Y	A	V	C	D	A	M	K	H	F	A	T	I	P	U
I	I	W	R	S	N	N	Y	X	D	E	M	A	P	D
I	W	B	B	I	B	L	I	E	P	H	H	L	V	T

2. Rezolă rebusul și vei descoperi pe verticală AB denumirea procesului prin care Dumnezeu se descoperă omului:

1. Avraam a fost apreciat și răsplătit pentru _____ lui.
2. Îngerii formează lumea _____, creată de Dumnezeu
3. Prima femeie se numea _____.
4. Dumnezeu a încurcat limbile oamenilor la Turnul _____.
5. În pustie, evreii au mâncat carne de _____.
6. Rebeca s-a căsătorit cu _____.
7. Dumnezeu a pedepsit lumea prin _____.
8. Însușirile lui Dumnezeu se numesc _____.
9. Toată _____ este inspirată de Dumnezeu

3. Imaginează-ți că te afli în mijlocul unui trib african care nu a auzit niciodată de Dumnezeu, așa cum este descoperit în Biblie. Cum L-ai descrie pe Dumnezeu unui localnic din acest trib?

Scrive o compunere de o pagină cu titlul „Dumnezeul meu”.

EVALUARE

1. Completează spațiile libere:

- Ajutorul potrivit pentru Adam a fost _____.
- Îngerii a căror nume este menționat în Biblie sunt: _____ și _____.
- Cei trei fii ai lui Noe se numeau: _____, _____ și _____.
- Omul numit „prietenul lui Dumnezeu” a fost _____.
- Iacov a avut _____ fii.
- Sărbătoarea evreiască ce amintește de eliberarea din robia egipteană se numește _____.

2. Scrie în dreptul fiecărui enunț de mai jos A pentru Adevărat și F pentru Fals:

- ___ Dumnezeu a creat omul în ziua a șaptea.
- ___ Adam și Eva au păcătuit pentru că au mâncat din pomul cunoștinței binelui și răului.
- ___ Abel l-a ucis pe Cain din invidie.
- ___ Fiul făgăduit de Dumnezeu lui Avraam s-a numit Isaac.
- ___ Esau a moștenit binecuvântarea pentru că era primul născut.
- ___ Iosif a fost ucis de o fiară sălbatică.
- ___ Cel mai mic frate a lui Iosif se numea Benjamin.
- ___ Dumnezeu îi vorbește lui Moise printr-un rug aprins.
- ___ Călătoria prin pustie a poporului evreu a durat patruzeci de ani.
- ___ Cele zece porunci au fost primite pe Muntele Moria.

BAREM:	c) 5p
1. 15p (6x2,5)	d) 10p
2. 20p (10x2)	e) 5p
3. 10p (5x2)	f) 10p
4. a) 5p	g) 5p
b) 5p	10 puncte
	oficiu

3. Asociază corect termenii din prima coloană cu definiția corespunzătoare din coloana a doua:

a. Decalog	1. actul prin care se descoperă sau se face cunoscută divinitatea.
b. Patriarh	2. năpastă, nenorocire, calamitate, plagă.
c. Legământ	3. cele zece porunci.
d. Revelație	4. tatăl unei familii extinse.
e. Urgie	5. promisiune solemnă, angajament de a face ceva; învoială, convenție.

4. Răspunde la următoarele întrebări:

- Explică expresia că omul a fost creat după „chipul și asemănarea lui Dumnezeu”.
- Enumeră trei roluri ale îngerilor.
- Menționează păcatul celor de la turnul Babel.
- Argumentează că Avraam l-a crezut pe Dumnezeu.
- Enumeră fiii lui Iacov în ordinea vârstei, de la cel mai mare la cel mai mic.
- Describe trăsăturile de caracter ale lui Iosif.
- Preciază două exemple despre cum a purtat Dumnezeu de grijă poporului evreu în pustie.

The background of the entire page is a photograph of a person surfing on a blue ocean. The sun is high in the sky, creating a bright, shimmering reflection on the water's surface. The surfer is in the center, riding a white wave. The overall mood is serene and majestic.

IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

- **DECALOGUL: IMPORTANȚA LUI ÎN VIAȚA OMULUI**
- **CHEMAREA OMULUI LA SLUJIREA LUI DUMNEZEU**
- **RĂSPUNSUL OMULUI LA CHEMAREA LUI DUMNEZEU**
- **EROI AI CREDINȚEI ÎN VECHIUL TESTAMENT**

DECALOGUL: IMPORTANȚA LUI ÎN VIAȚA OMULUI

Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.” Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Matei 22:37-38

EXPLICAREA DECALOGULUI CA DAR AL IUBIRII LUI DUMNEZEU

Poruncile pe care Dumnezeu le-a dat poporului evreu sunt acele reguli din partea Domnului, precum un ghid, pentru ca poporul să nu se îndepărteze de El.

Părinții, care își iubesc copiii, fixează, spre binele lor, anumite reguli sau indicații. La fel și Dumnezeu, din dragoste părintească, a lăsat omenirii indicatoare spre o viață plăcută înaintea Lui, prin poruncile pe care le-a transmis. Acestea sunt semne pe drumul vieții noastre, pentru ca să nu suferim ca urmare a unor alegeri greșite. Depinde de noi dacă vom respecta principiile lui Dumnezeu și atunci vom avea relații bune atât cu Dumnezeu, cât și cu oamenii.

Un părinte pământesc își arată dragostea pentru copilul său prin faptul că îi impune reguli, ca îndreptar pentru comportament. Tatăl nostru ceresc ne-a dat un set de principii călăuzitoare pentru viață, după voia Lui. Respectarea Decalogului este o condiție ca să fim în relații bune cu Dumnezeu și cu oamenii din jurul nostru. Dar noi nu respectăm Decalogul ca să devenim copiii lui Dumnezeu, ci îl respectăm ca un rezultat al faptului că, prin credința în jertfa Fiului Său, Isus Hristos, am devenit copiii Lui.

ACTUALITATEA DECALOGULUI

Domnul Isus ne învață că „toată Legea și Prorocii” se cuprind într-o singură poruncă: *iubirea de Dumnezeu și de aproapele* (Matei 22:37-40). Iată cum Legea lui Moise se poate explica într-o singură idee: *iubirea față de Dumnezeu și față de oameni*.

Astăzi creștinii înțeleg că Decalogul a fost dat de un Dumnezeu perfect unui om imperfect, ca firea păcătoasă să se poată orienta după un criteriu moral. Astfel, omul înțelege ce este păcatul și că natura omenească tinde spre păcat. Chiar dacă a fost dat în Vechiul Testament, Decalogul este actual și funcționează ca un îndreptar al lui Dumnezeu, pentru a arăta oamenilor unde greșesc.

Important este să înțelegem că nu respectăm Legea lui Dumnezeu prin puterea noastră, ci prin puterea Duhului Sfânt, care locuiește în noi (Galateni 5:18).

PORUNCI ȘI LEGI – ASPECTE GENERALE

Legile pe care le-a dat Dumnezeu poporului evreu prin Moise sunt cunoscute sub denumirea de „Lege Mozaică” și au devenit cartea de bază a lui Israel. În limba ebraică, Legea Mozaică a Vechiului Testament poartă numele de „Torah”, care înseamnă „învățătură”. În limba greacă, cuvântul „Torah” a fost tradus „Pentateuh”, care

înseamnă „cinci suluri”. Denumirea grecească se referă la ansamblul de cărți scrise de Moise, adică primele cinci cărți din Vechiului Testament: Geneza, Exodul, Leviticul, Numeri și Deuteronom.

Aceste cărți descriu istoria formării și dezvoltării poporului Israel, care a fost funcționat în legământul lui Dumnezeu și după legile date de Dumnezeu.

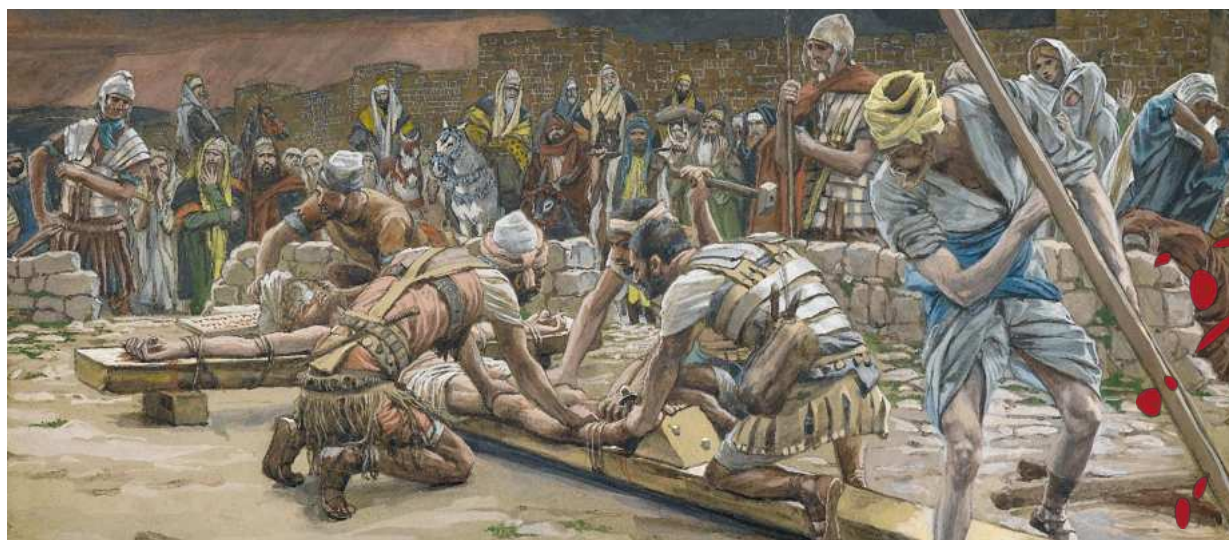
ROLUL LEGILOR ÎN DIFERITE CONTEXTE DE VIAȚĂ SOCIALĂ

Decalogul cuprinde legi referitoare la trei domenii ale vieții evreilor. În funcție de acestea, se clasifică în: legi morale, legi civile și legi ceremoniale.

Legile morale indicau felul în care viața fiecărui om se raporta la Dumnezeu. Legea morală a Vechiului Testament ilustrează caracterul perfect al lui Dumnezeu, care este sfânt și care ne cere și nouă să trăim în sfințenie.

Legile civile vizau relațiile dintre oameni în societatea în care convețuiesc. Poruncile civile se refereau la o bună administrare a societății evreiești din perioada Vechiului Testament și nu se mai aplică Bisericii lui Hristos. De aceea, aspectele legale civile au încetat odată schimbarea structurii societății și a istoriei, prin venirea în lume a Domnului Isus Hristos.

Legile ceremoniale explicau modul în care oamenii se apropiau de Dumnezeu în cadrul slujbelor religioase. Moise a ajutat la formarea închinării și a felului de trai al poporului ales de Dumnezeu, în perioada Vechiului Testament. Ceremonia desfășurată în religia poporului evreu, oglindește lucrarea desfășurată de Domnul Isus Hristos. Cu toate că situațiile sunt foarte diferite, este interesantă paralela experiențelor lui Moise în lumina lucrării desfășurate de Hristos. Atât Moise, cât și Hristos, au înfruntat pericolul morții la nașterea în lumea aceasta, ambii au fost salvați pentru a împlini o lucrare de răscumpărare, Moise să salveze poporul Israel din robia egipteană, iar Isus să salveze omul din robia păcatului. Moise și Hristos au stabilit fiecare, în vremea lui, un legământ de sânge între Dumnezeu și poporul Său. Legământul nou al lui Hristos, realizat prin propriul Său sânge, are rezultate pentru veșnicie. Tot sistemul ceremonial de jertfe din Vechiul Testament a fost împlinit în jertfa Domnului Isus Hristos. Modul de închinare ceremonial a fost înlocuit de Fiul lui Dumnezeu de închinarea în duh și în adevăr: „Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl” (Ioan 4:23).

Să explorăm

1. Explică de ce Decalogul este o dovadă a dragostei lui Dumnezeu pentru oameni.
2. Prezintă motivele pentru care Cele Zece Porunci au fost asociate cu următoarele cuvinte: *semne rutiere, oglindă, îndreptar, sfințenie, reguli, protecție*.
3. Precizează care este cea mai mare poruncă a legii, conform învățăturii Domnului Isus.

3 Verset de memorat

 Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele... 1Ioan 5:3

Vocabular

PRINCIPIU = element fundamental, idee, lege de bază pe care se întemeiază o normă de conduită.

CRITERIU = punct de vedere, principiu, normă pe baza căroră se face o clasificare, o apreciere.

CEREMONIAL = totalitatea regulilor sau a formulelor după care se desfășoară o anumită ceremonie.

APLICĂ

Scrie câte trei moduri practice prin care poți demonstra:

- a) Dragostea față de Dumnezeu
- b) Dragostea față de semenii

Relația cu Biblia

Citește pasajul din **Efeseni 6:1-2** și observă modul în care porunca a V-a este reluată în Noul Testament.

Care sunt cele două promisiuni care o însoțesc?

PORTOFOLIU

Scrie un articol pentru revista școlii, în care să explici colegilor de ce este important să respectăm *Cele zece porunci* și rolul acestora în desfășurarea programului școlar.

Aprofundare

1. Ordonează cele zece porunci după modelul de mai jos:

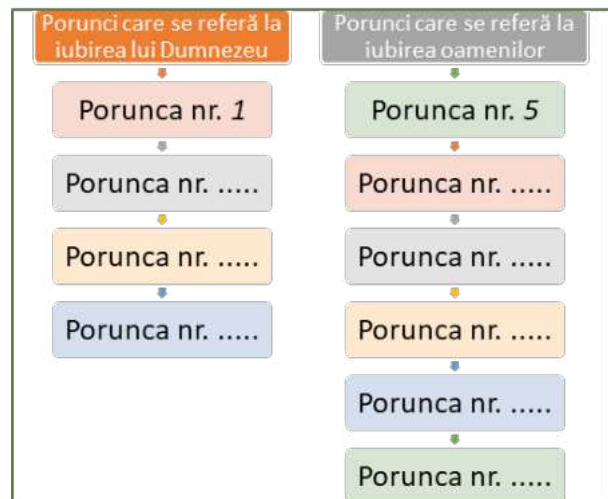
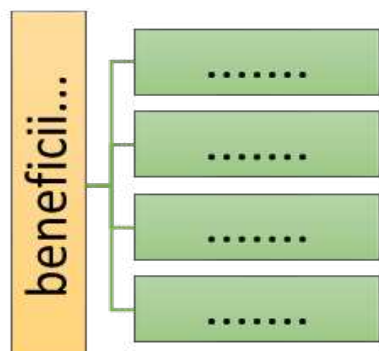
The diagram shows two stone tablets with Roman numerals I through X. To the left and right are colored boxes with descriptions of the commandments:

- Tablet I:**
 - Să nu precurvești!
 - Eu sunt Domnul Dumnezeu! Să nu ai alți Dumnezei afară de Mine!
 - Să nu ucizi!
 - Să nu iei în desert numele Domnului Dumnezeului Tău!
 - Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta!
- Tablet II:**
 - Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești!
 - Să nu poltești nimic din casa aproapei tău!
 - Să nu furi!
 - Să nu mărturisești strâmb!
 - Să nu-ți faci chip cioplit!

2. Grupează poruncile în cele două categorii:

3. Crezi că Decalogul încă mai este valabil?
Trebuie să respectăm celelalte legi?

4. Care sunt beneficiile respectării Decalogului?

5. Realizează o compunere de o pagină cu titlul: „Rolul Decalogului în viața omului”, pe baza următoarelor idei:

- De ce a fost dat Decalogul pentru oameni
- Ce reprezintă poruncile pentru oameni
- De ce trebuie să respectăm poruncile

CHEMAREA OMULUI LA SLUJIREA LUI DUMNEZEU

El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii... 2Timotei 1:9

Omul a fost creat pentru a avea părtășie cu Dumnezeu, dar păcatul a ridicat un zid de despărțire între om și Creatorul său.

Încă de la primul păcat din omenire, dragostea lui Dumnezeu rostește o permanentă chemarea a omului, de a se întoarce la El și, generații de-a rândul, chemarea Lui a răsunat așteptând un răspuns. Faptul că Tatăl cerească îi cheamă și în ziua de astăzi pe toți oamenii care au rătăcit prin lume este redat în Biblie, pe înțelesul tuturor, prin pilda fiului risipitor.

Aflăm din această pildă, exemplul unui tânăr care cere moștenirea tatălui său și pleacă în lumea largă, risipind toată averea. După ce și-a cheltuit toată averea cu prietenii care erau în jurul lui, doar pentru plăcerile pe care el le putea plăti, a ajuns într-o cumplită sărăcie. Ca să poată trăi a devenit slujitor la un crescător de porci, iar hrana sa era din roșcovele porcilor pe care îi păzea. În aceste condiții, fiul risipitor „și-a venit în fire” și și-a dat seama că pentru el ar fi mai bine în casa tatălui său, chiar dacă ar fi rob sau un slujbaș oarecare și nu fiu. De aceea, fiul risipitor se întoarce și cere îndurare. Tatăl său, care în tot acest timp îl așteptase cu toată dragostea părintească, nu numai că îl primește, dar se bucură de întoarcerea lui.

Isus ne învață că oricât ar greși un copil față de părintele său, acesta poate fi iertat prin Iubirea Divină, dacă răspunde chemării lui Dumnezeu.

În Biblie găsim două tipuri de chemări:

- a. **Chemarea generală**, pentru toți oamenii și,
- b. **Chemarea specială**, adresată oamenilor pentru slujbe deosebite (de exemplu, Avraam, Iosif, Moise etc.).

SCOPUL CHEMĂRII

Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, a coborât pe pământ ca să trăiască în natura umană și să le spună oamenilor că „Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți...” (Faptele Apostolilor 17:30, 31). Este chemarea generală, pe care Dumnezeu Tatăl și-a înnoit-o prin Fiul Său, pentru toți oamenii.

Apostolul Pavel îi îndeamnă pe toți oamenii să aibă credință în Dumnezeu. El l-a îndemnat pe temnicerul din Filipi: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta” (Faptele Apostolilor 16:31). Credința aceasta care este neapărat necesară, trebuie să fie mărturisită atât în fața lui Dumnezeu, cât și a oamenilor.

Așa cum Dumnezeu l-a creat pe om pentru părtașia zilnică cu El în Eden, acum scopul chemării la sfințenie este părtașia eternă cu El.

Dumnezeu cheamă oamenii în diverse feluri. Unii sunt chemați prin vestirea Evangheliei, alții simt chemarea interioară prin Duhul Sfânt, care luminează conștiința: „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata” (Ioan 16:8).

Sunt circumstanțe în care slujitorii lui Dumnezeu fac slujba de chemare la pocăință într-un mod imperativ. Un astfel de exemplu este chemarea la pocăință a oamenilor din Ninive, prin Iona, care nu a lăsat alternativă pentru întoarcerea la Dumnezeu. Purtarea de grijă a lui Dumnezeu arătată față de fiecare om, îl poate determina pe acesta să își dea seama că bunătatea lui Dumnezeu, îndeamnă personal la pocăință. Acest aspect al chemării lui Dumnezeu este ilustrat în Romani 2:4b. „Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?”

Dumnezeu face o chemare generală tuturor oamenilor la pocăință, adică la o relație directă cu Mântuitorul, Isus Hristos. A ignora chemarea lui Dumnezeu la o viață cu El implică consecințe, atât în viața aceasta, cât și în veșnicie.

Cea mai de dorit situație este aceea în care omul răspunde chemării, asigurându-și mântuirea. Omul răspunde glasului lui Dumnezeu și se implică în slujirea Împărăției Lui. În Biblie sunt multe exemple de chemări speciale, adresate unor oameni pe care Dumnezeu i-a dorit dedicați slujirii Sale. Privind la acestea, vom înțelege mai bine ce înseamnă să răspunzi chemării lui Dumnezeu.

Să explorăm

1. Care este chemarea generală a lui Dumnezeu față de oameni?
2. Ce înseamnă chemarea făcută de Dumnezeu?
3. Care este singura cale prin care putem răspunde chemării lui Dumnezeu?
4. Prin ce metode ne cheamă Dumnezeu la pocăință?
5. Ce se întâmplă dacă nu ascultăm chemarea lui Dumnezeu la pocăință?

Vocabular

CIRCUMSTANȚĂ = împrejurare (particulară) care însoțește o întâmplare, un fapt, o acțiune sau un fenomen; ocazie, conjunctură (favorabilă sau nefavorabilă).

ALTERNATIVĂ = posibilitate de a alege între două soluții, între două situații etc. care se exclud.

A IGNORA = A neglija în mod voit ceva sau pe cineva, a nu lua în seamă, a trece cu vederea.

Aprofundare

1. Lecturează Pilda Fiului Risipitor din Luca 15 și completează enunțurile cu următoarele cuvinte:

Un om avea doi _____. Fiul cel mai mic i-a spus tatălui să-i dea _____ce i se cuvine și a plecat într-o țară unde și-a risipit banii. În acea țară a venit o _____ și fiul cel mic și-ar fi dorit să se sature cu _____ de la porci, dar nu i le da nimeni. Și-a venit în fire și a plecat la tatăl său. Tatăl l-a văzut de _____ și l-a primit cu dragoste înapoi. Cel mai supărat a fost fiul cel mare, reproșându-i tatălui că lui nu i-a dat nici un _____ să se bucure cu _____ lui. Dar tatăl i-a explicat că ar trebui să se bucure că a avut un frate _____ care a fost găsit. Tot astfel și Dumnezeu se bucură pentru fiecare om care se întoarce la El.

2. Cum l-ai putea descrie pe Dumnezeu Tatăl, din această pildă? Ce atitudine are față de fiii risipitori și față de cei plini de invidie?

PORTOFOLIU

- Ilustrează printr-un desen *Pilda Fiului Risipitor* și scrie trei învățături desprinse din aceasta.
- Scrie o compunere de o pagină cu titlul *Chemarea lui Dumnezeu pentru oameni*.

Verset de memorat

Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui! Psalmul 100:2

SLUJIREA

M-a ales Dumnezeu, de sub ape m-a scos
Și depresurizat
Sunt un pumn de pământ libertând în Hristos,
Am un chip minunat.

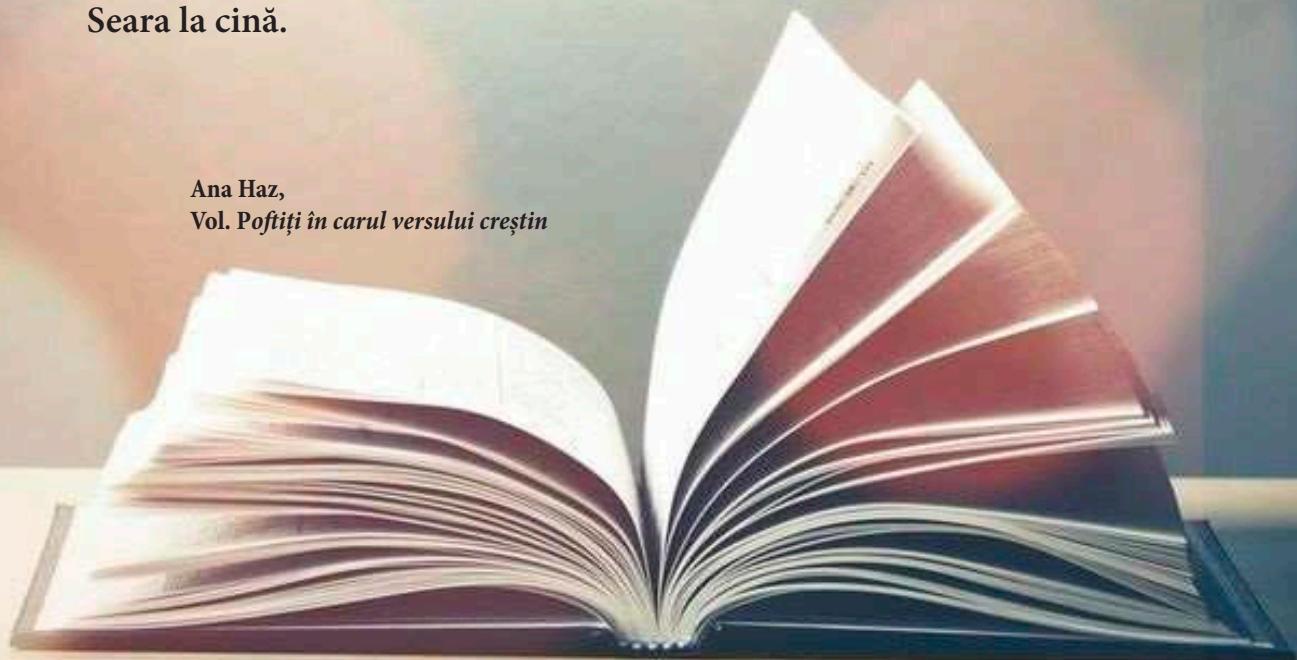
Eu știu, știu prea bine, acum voi da seamă...
Voi naște o pâine,
Durerile ei să le simt ca o mamă,
În plâns și suspine.

Voi ști cum e chinul de boabe sfărmate
De pietre de moară,
Cum e frământarea, cuptorul cum arde
Și frângerii să doară.

Nu-i ușoară slujirea dar chiar dacă-i grea
Eu slujesc lui Hristos,
Să-mi împlinesc rostul din toată inima
E plăcut, e frumos!

M-a ales Dumnezeu, de sub ape salvat
Un pumn de țărână,
Mama pâinii pe care cu drag o împart
Seara la cină.

Ana Haz,
Vol. Poftiți în carul versului creștin

RĂSPUNSUL OMULUI LA CHEMAREA LUI DUMNEZEU

*Atunci, Domnul a chemat pe Samuel.
El a răspuns: „Iată-mă!” 1Samuel 3:4*

EXEMPLE DE PERSONAJE BIBLICE CARE AU RĂSPUNS LA CHEMAREA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu cheamă pe toată lumea la pocăință, dar în planurile pe care le face cu privire la mântuirea întregii lumi, folosește oamenii pe care îi găsește mai devotați. Acestora le face o chemare specială pentru a intra în planul Său special. Cartea Sfântă oferă mai multe exemple de oameni care au răspuns acestui fel de chemare a lui Dumnezeu. Devotamentul cu care au răspuns Domnului s-a transformat într-o slujire specială, cu efectul slăvirii lui Dumnezeu. În cele ce urmează vom putea urmări portretele unor asemenea slujitori, care au înțeles chemarea specială pentru planul de mântuire al lumii și și-au închinat viața slujind lui Dumnezeu: Samuel, Iona, Ieremia și alții.

SAMUEL

Dumnezeu a ascultat și a răspuns rugăciunii unei femei din Israel, care s-a rugat fierbinte pentru a avea un fiu. Ea a promis că dacă va primi un copil, îl va închina lui Dumnezeu. De aceea Ana a pus copilului numele Samuel, care tradus înseamnă „Dumnezeu a ascultat”.

După ce Ana a primit copilul pe care și-l dorea, ea și-a împlinit făgăduința și l-a dus pe Samuel la preotul și judecătorul Eli, în casa căruia a fost crescut și educat.

Copil fiind încă, Samuel a auzit într-o seară glasul Domnului, care l-a chemat pe nume. Samuel a crezut că Eli l-a strigat și nu a înțeles că Dumnezeu era Cel care îi vorbea. Când Samuel s-a prezentat din nou în fața lui Eli, crezând că el l-a strigat, prin înțelepciunea lui, preotul l-a învățat, că dacă va mai auzi aceeași voce, să răspundă: „Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă” (1Samuel 3:9). Apoi, Dumnezeu a descoperit lui Samuel planurile Lui pentru casa lui Eli și întregul popor Israel.

Pentru că Samuel a răspuns chemării speciale a lui Dumnezeu, a fost pregătit ca să devină un prooroc al Domnului și judecător în Israel, după Eli.

DESPRE VOCAȚIE

Dumnezeu a stabilit pentru fiecare om un moment potrivit pentru a-și descoperi propria chemare, care este vocația lui, adică slujba pentru care a fost chemat. Orice om de pe pământ are o chemare, o vocație. Vocația cu care Dumnezeu înzestrea pe cineva va fi misiunea lui pe pământ. Este o slujbă legată de talentele pe care fiecare dintre noi le avem.

Împlinirea vocației Îl onorează pe Dumnezeu, pentru că „orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare” (Iacov 1:17). Fiecare abilitate pe care o deținem are un scop precis, dat de Dumnezeu pentru a fi de folos celor din jurul nostru.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar

este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora” (1Corinteni 12:4-7).

Așadar, orice slujbă, orice chemare pe care Domnul a pus-o în inima noastră și o ascultăm, cu scopul de a folosi celor din jur, se face spre lauda lui Dumnezeu. Este răspunsul omului la chemarea lui Dumnezeu pentru înfăptuirea unui plan minunat divin, întrucât slujba diferită a fiecărui om se intersectează cu voia lui Dumnezeu.

IONA

Iona era un prooroc al lui Dumnezeu în vremea în care poporul Israel era asuprit de asirieni. El a primit porunca divină de a merge la Ninive, capitala asiriană, ca să atragă atenția păgânilor că trebuie să se întoarcă de la calea lor cea rea la Dumnezeul lui Israel: „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei. Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!” (Iona 1:2).

Iona s-a speriat de această misiune și a început o călătorie în direcția opusă, îmbarcându-se într-o corabie spre Tars. Însă, Domnul a dezlănțuit o furtună atât de puternică, încât corăbierii s-au temut. În timp ce Iona dormea adânc, ei au chemat pe dumnezeii lor ca să afle cine a păcătuit. Sortul a căzut pe Iona și el a recunoscut că a fugit de fața lui Dumnezeu. Atunci, marinarii l-au aruncat pe Iona în apă, unde a fost înghițit de un pește mare și furtuna s-a potolit imediat. Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de Domnul și au adus Domnului o jertfă, apoi l-au făcut juruințe (Iona 1:16). Chiar și prin neascultarea lui, dar recunoscând că a păcătuit, Iona a fost mesagerul cuvântului lui Dumnezeu și pentru oamenii din corabie, care au aflat despre puterea lui Dumnezeu.

În timp ce se afla în pântecul peștelui, Iona s-a căit de neascultarea lui și a rugat pe Domnul să îl salveze. Dumnezeu l-a încercat pe Iona trei zile, timp în care el s-a căit de neascultarea sa, apoi Domnul a vorbit peștelui și peștele a vărsat pe Iona pe pământ (Iona 2:10).

Domnul i-a vorbit din nou lui Iona, chemându-l la misiunea de avertizare a celor din Ninive. Iona a pătruns în oraș și, alergând cale de o zi a strigat: „Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!” Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post și s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici (Iona 3:5). Chiar și împăratul s-a coborât de pe tron și a dat poruncă tuturor slujitorilor săi, ca împreună cu animalele lor de muncă să postească în sac și cenușă și să se întoarcă de la calea lor cea rea. Dumnezeu a primit rugăciunea și postul lor. „Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut” (Iona 3:10).

Minunea aceasta este o confirmare divină a chemării lui Iona pentru salvarea cetății Ninive, dar și un exemplu al dragostei lui Dumnezeu pentru toți oamenii de pe pământ.

IEREMIA

Ieremia a fost un profet chemat de Dumnezeu încă din tinerețea lui, din cetatea-preoțească Anatot.

Ca multe alte chemări profetice, chemarea lui Ieremia a fost rezultatul unui dialog cu Dumnezeu, deși Ieremia era un tinerel. Domnul i-a vorbit direct, încurajându-l: „Nu zice: „Sunt un copil”, căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci” (Ieremia 1:7). Ieremia a fost autorizat de Însuși Dumnezeu pentru îndeplinirea acestei sarcini: „Apoi Domnul Și-a întins mâna și mi-a atins gura. Și Domnul mi-a zis: „Iată, pun cuvintele Mele în gura ta” (Ieremia 1:9).

În condiții vitrege, devenind un profet cu inima zdrobită și aducând mesaje de condamnare pentru poporul încăpățânat al lui Iuda, Ieremia a slujit mai bine de patruzeci de ani. De aceea, concetățenii săi l-au

disprețuit și l-au persecutat în repetate rânduri, iar Ieremia și-a scăldat profețiile aspre în lacrimi de compasiune. Cu inima zdrobită el a scris o carte, prin care a declarat că: singura cale de evitare a pedepsei lui Dumnezeu este supunerea totală față de voia lui Dumnezeu.

Mesajul său neplăcut vestea judecata divină, potrivit căreia, peste popor va urma robia babiloniană. Profetul a fost amenințat și închis, dar cuvântul lui Dumnezeu s-a împlinit. Atacul babilonian a venit peste Israel, iar Ieremia a fost exilat împreună cu poporul evreu în Egipt.

Să explorăm

1. Enumeră trei personaje din Biblie care au răspuns chemării speciale a lui Dumnezeu.

2. Descrie chemarea și răspunsul tânărului Samuel.

3. Relatează în zece rânduri cursul slujirii lui Iona.

4. Prezintă chemarea și lucrarea profetului Ieremia.

5. Asociază informațiile din coloanele de mai jos:

Samuel

„Sunt un copil”

Iona

„Vorbește Doamne, căci robul Tău ascultă”

Ieremia

„S-a sculat să fugă la Tars, departe de fața Domnului”

6. Analizează răspunsurile date de cei trei oameni din Vechiul Testament cărora Dumnezeu le-a făcut o chemare specială.

Samuel

Iona

Ieremia

Vocabular

DEVOTAMENT = atașament sincer față de o persoană sau față de o cauză și hotărârea de a o servi în orice împrejurare și fără rezerve.

VOCATIE = predispoziție pentru un anumit domeniu de activitate sau pentru o anumită profesie.

Aprofundare

1. Dumnezeu are un plan și un scop special cu fiecare copil. El are chiar și pentru tine o chemare specială. Cum crezi că poți să îți descoperi chemarea?

2. Lecturează Pilda Talanților din Matei 25:14-30. Ce semnificație are cuvântul talant? Există oameni care nu au primit nimic de la Dumnezeu? Ce talant crezi tu că ai primit de la Dumnezeu? Cum folosești talantul spre slava lui Dumnezeu? Ce se întâmplă celor care își îngroapă talantul?

3. Dumnezeu se poate folosi chiar și de copii, pentru a face lucrări mari. Menționează numele a trei copii, pe care Dumnezeu i-a folosit și care nu apar în lecție.

FACEREA DE BINE

Creștinismul s-a confruntat totdeauna cu greutate în Japonia, dar un lucru bun rezultat de aici este că foarte puțini creștini japonezi sunt căldicei. Toyohiko Kagawa s-a născut la Kobe, Japonia, în 1888, ca fiu al unui om de afaceri. Ambii părinți au murit pe când el era încă foarte tânăr, așa că a fost luat de către doi misionari americani care l-au învățat limba engleză și l-au convertit la creștinism.

Pe când studia la seminar, a devenit dezgustat de certurile aprinse asupra unor aspecte minore ale învățaturii creștine. El era convins că scopul creștinismului este slujirea, nu cearta fără sens. După ce a studiat o vreme în Statele Unite ale Americii, s-a întors în Japonia, a trăit în mahalale și a slujit atât ca misionar, cât și ca asistent social. Datorită slujirii sale a fost arestat de mai multe ori, dar a lăsat o impresie profundă în 1923 prin felul în care a slujit victimele unui cutremur. Lucrând cu sindicatele, a fost deranjat de rolul jucat de comunism în rândul sindicaliştilor, așa că el și adepții lui au fondat Mișcarea „Împărăția lui Dumnezeu”, ce-și trăgea esența din Biblie, nu din idei politice.

Kagawa a spus: „Am citit într-o carte că un om numit Hristos a mers din loc în loc făcând bine.” Kagawa însuși nu s-a mulțumit doar „să meargă din loc în loc”, ci toți cei care l-au cunoscut au înțeles că, la fel ca Hristos, s-a dedicat total facerii de bine.

 Verset de memorat
Căci lui Dumnezeu

nu-l pare rău de darurile
și de chemarea făcută.

Romani 11:29

PORTOFOLIU

Redactează o compunere despre unul dintre personajele biblice care au răspuns chemării lui Dumnezeu. Urmărește ideile de mai jos:

- Cum a răspuns chemării divine?
- Ce piedici a trebuit să treacă pentru a răspunde chemării?
- Ce beneficii a adus ascultarea de Domnul?

EROI AI CREDINȚEI ÎN VECHIUL TESTAMENT

În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Evrei 11:13

RUGĂCIUNEA

Vechiul Testament abundă în exemple de oameni care au trăit în credincioșie față de Dumnezeu, slujindu-L indiferent de circumstanțe. Ei au devenit modele pentru urmași, respectați pentru credincioșia lor și considerați adevărați eroi ai credinței. Studiindu-le viața se poate constata că marii oameni ai credinței au fost, în același timp, și oameni ai rugăciunii. Daniel, Samuel, Ieremia sau Ilie și alți profeți au stabilit adevărate dialoguri cu Dumnezeu, primind mesajele pe care aceștia le prezentau celor spre care erau adresate cuvintele Domnului.

Dumnezeu l-a ales pe Daniel ca un vizionar important în planul Său pentru Israel. El a trăit într-o perioadă istorică în care Iuda se afla sub ocupația persană. Daniel se ruga de trei ori pe zi lui Dumnezeu și a fost binecuvântat cu multă înțelepciune din partea Domnului. În același timp, împăratul persan, Dariu îl aprecia foarte mult pentru seriozitatea, cultura și abilitățile sale. Acest fapt a stârnit invidia unor oameni din jurul lui. De aceea, ei au făcut un plan ca să îl discrediteze pe

Daniel. Ei știau că Daniel se închina de trei ori pe zi singurului Dumnezeu pe care Îl slujea. Propunerea lor către împăratul Dariu a fost să se dea o interdicție în toată împărăția ca timp de treizeci de zile, nimeni să nu se închine altcuiva decât împăratului însuși, iar pedeapsa pentru nerespectarea legii să fie aruncarea în groapa cu lei. Pentru că Daniel nu putea respecta această lege, el închinându-se doar Dumnezeului lui Israel, dușmanii lui au năvălit peste el în momentul rugăciunii, făcându-l „vinovat” de nerespectarea legii (Daniel 6:11). Împăratul Dariu nu bănuise că această propunere urmărea înlăturarea omului său de încredere și i-a părut foarte rău că tocmai Daniel a fost pedepsit. În timp ce Daniel era dus către groapa cu lei, împăratul Dariu a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău căruia necurmat Îi slujești să te scape!” (Daniel 6: 16b). Apoi, în zorii dimineții, împăratul Dariu s-a grăbit spre groapa cu lei și la marginea gropii a strigat: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia Îi slujești necurmat, să te scape de lei?” (Daniel 6:20). Din groapă s-a auzit glasul lui Daniel: „Veșnic să trăiești, împărate! Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut niciun rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!” (Daniel 6: 21b,22) În urma acestui eveniment, împăratul Dariu a dat o lege ca toate popoarele de sub stăpânirea sa, să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. „El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!” (Daniel 6:26, 27). Din exemplul lui Daniel, se poate vedea că rugăciunea are ca rezultat intervenția lui Dumnezeu în viața omului, iar omul va recunoaște supremația și slava Lui.

POSTUL

În momente de cumpănă, oamenii Vechiului și Noului Testament au asociat rugăciunea cu postul. Postul înseamnă renunțarea la mâncare și băutură, pentru a avea o apropiere de Dumnezeu, o creștere spirituală.

Credincioșii din Vechiul Testament au adăugat la albumul eroilor credinței cuprinși în cronicile lor, exemplul împărătesei Estera, celebră pentru rezultatul postului ei. Estera rămâne unul dintre cele mai apreciate personaje feminine de pe paginile Bibliei. Frumoasa Estera era nepoata unui evreu deportat în Persia. Ea a ajuns împărăteasă la curtea lui Xerxes (Ahașveroș). Unchiul Esterei, Mardoheu a ajuns foarte cunoscut și apreciat în împărăție, pentru că a oprit un complot împotriva împăratului. Dar când a refuzat să se închine în fața lui Haman, a atras invidia acestuia, care a pus la cale exterminarea tuturor evreilor din împărăția persană, fiind cu adevărat persecutați.

Estera, fiind împărăteasă, dar și evreică, era singura legătura între Dumnezeu și salvarea evreilor. Ea avea de gând, după sfatul unchiului său, să ceară împăratului oprirea acestei persecuții, deși nu avea voie să intre la împărat fără să fie chemată de el. Însă, înainte de a intra la împărat,

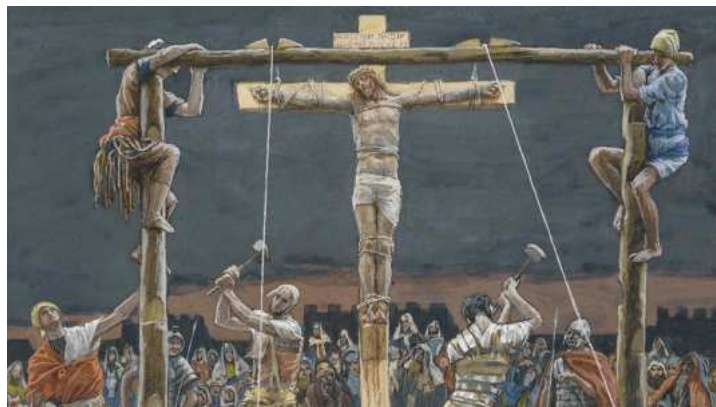
Estera a cerut tuturor evreilor din acel loc să aducă în fața lui Dumnezeu trei zile de post. După ce au trecut cele trei zile, Estera s-a înfățișat înaintea împăratului, mijlocind pentru poporul evreu. Dumnezeu a sensibilizat inima împăratului, care a anulat înscrisul de exterminare a evreilor. Ba mai mult, a ridicat în rang pe Mardoheu și l-a pedepsit pe Haman.

Această istorisire rămâne o dovadă că postul are putere. Evreii sărbătoresc până în zilele noastre cea mare biruință, prin sărbătoarea „Purim”.

Estera a înțeles că Dumnezeu, care o făcuse împărăteasă cu un scop precis, răspunde rugăciunii și postului prin înfăptuirea unor evenimente pe care oamenii nu le pot face.

JERTFELE

În cartea Leviticul ni se prezintă noțiunea de „jertfă”. Dumnezeu l-a chemat pe om să se apropie de El, printr-un sacrificiu animal, care se numea „jertfă”. Omul vinovat în fața Legii primea iertarea de la Dumnezeu, după ce sacrifică un animal pe altarul din curtea Templului. Prin jertfele animale, aduse de poporul Israel, se urmărea iertarea păcatelor și refacerea părtașiei cu Dumnezeu.

Încă din grădina Edenului, primii oameni au adus jertfe Domnului. Cain și Abel, primii copii ai lui Adam și Eva, au fost educați să aducă jertfe înaintea lui Dumnezeu. Astfel, Abel a adus Domnului o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui (Geneza 4:4). Aceasta s-a întâmplat tocmai pentru că Abel a crezut în Domnul Dumnezeu și L-a slujit cu credință. „Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort” (Evrei 11:4). Fiindcă jertfa lui Cain nu a fost primită înaintea Domnului, el s-a mâniat pe fratele său, Abel și l-a ucis.

Relația dintre Dumnezeu și om este posibilă în Noul Testament, prin jertfa Domnului Isus. Știm că Domnul Isus a părăsit cerul, venind pe pământ, spre mântuirea neamului omenesc. El Și-a adus Trupul Său ca jertfă supremă de iertare și împăcare a omului cu Dumnezeu. Așadar, în zilele noastre este nevoie doar de credința în mântuire prin jertfa lui Isus Hristos și nu de vreo jertfă animală.

SEMNIFICAȚIA ȘI IMPORTANȚA RUGĂCIUNII, POSTULUI ȘI JERTFEI ÎN VECHIUL TESTAMENT ȘI ÎN PREZENT

Rugăciunea, postul și jertfele au un rol important atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, pentru a facilita relația omului cu Dumnezeu. Vechiul Testament oferă un catalog plin de personaje, care au experimentat aceste mijloace de apropiere de Domnul. Ilie este un profet care rămâne unul dintre cele mai complexe personaje ce au experimentat atât postul și rugăciunea, cât și jertfele. El a avut curajul să vină înaintea lui Ahab, împăratul lui Israel, cu vestea unei pedeapse a lui Dumnezeu, pentru că i-a permis soției sale să convingă poporul să se închine la zeii popoarelor străine și nu la Dumnezeul lui Israel. Într-adevăr, la masa Izabelei erau protejați și hrăniți patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și patru sute de proroci ai Astartei. Ca să demonstreze prezența lui Dumnezeu peste jertfa sa, Ilie i-a cerut împăratului Ahab să pregătească, la muntele Carmel, o confruntare între el, proroc al lui Dumnezeu și prorocii zeilor străini care erau protejați de Izabela.

Au fost aduși pentru această confruntare doi junci și apoi pregătiți pentru jertfă. Ilie a cerut să nu se aprindă focul, ci fiecare să cheme numele dumnezeului lui, pentru ca focul să fie aprins din cer.

Prorocii lui Baal au pregătit jertfa și au chemat numele dumnezeului lor să le aprindă focul pentru „arderea de tot”, însă de la zeii lor nu a venit niciun răspuns, deși au strigat de dimineață până seara, făcându-și tăieturi cu săbiile și sulile.

Atunci, Ilie a reparat altarul Domnului, a luat douăsprezece pietre, câte una pentru fiecare seminție a lui Israel, a așezat juncul tăiat în bucăți pe lemne și a cerut să se toarne peste

„arderea de tot” patru găleți cu apă. A repetat această operațiune de două ori, încât apa curgea în jurul altarului și în șanțul care-l înconjură. După aceste pregătiri, Ilie a înălțat o rugăciune către Dumnezeu, iar Dumnezeu a aprins jertfa adusă de Ilie. Atunci a căzut foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul, și a supt și apa care era în șanț. (1Împărați 18:38)

Când jertfa adusă corespunde planului de lucrare a lui Dumnezeu, El onorează cerința omului însoțindu-L cu minuni, care aduc pocăința pentru toți oamenii. Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: „Domnul este adevăratul Dumnezeu!” (1Împărați 18:39).

Vocabular

VIZIONAR = care se lasă antrenat de vise, de idealuri; care prevede, prevestește evenimentele viitoare.

A DISCREDITA = a face să-și piardă sau a-și pierde creditul, considerația, încrederea altora; a (se) compromite.

Să explorăm

1. Descrie viața de rugăciune a lui Daniel și modul în care Dumnezeu i-a răsplătit credințioșia.
2. Precizează care era situația dificilă în care se afla Estera și ce soluție a găsit pentru problema ei. Cum a intervenit Dumnezeu în această situație?
3. Comparați jertfa lui Cain cu jertfa lui Abel. Ce alte tipuri de jertfe din Vechiul Testament mai cunoști?
4. Menționează trei dintre faptele credinței din viața lui Ilie.

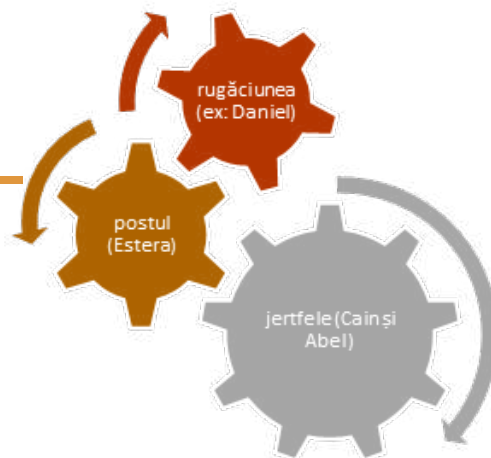

Aprofundare

1. Daniel se ruga de trei ori pe zi și nu a renunțat la acest obicei nici chiar atunci când viața i-a fost pusă în pericol. Tu ce ai fi făcut în locul lui Daniel? Cât de importantă este pentru tine rugăciunea? Cum ar trebui să fie rugăciunea ta pentru ca Dumnezeu să o asculte?

2. Estera a postit pentru o problemă care părea imposibil de rezolvat. Gândește-te la o situație din viața ta care pare foarte dificilă. Ce efect ar putea avea postul?

3. Astăzi nu se mai aduc jertfe de animale ca să ni se ierte păcatele, pentru că Hristos a fost jertfa desăvârșită pentru păcatele noastre. Totuși, noi putem să Îi aducem jertfe de mulțumire prin ascultarea noastră, care „face mai mult decât toate jertfele”. Crezi că Dumnezeu este mulțumit de modul în care Îl ascuți?

3 Verset de memorat

Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută. Evrei 11:6

Activitate pe grupe

Colectivul clasei se împarte în grupe de câte 4-7 elevi, care dezbate citatele de mai jos, plecând de la exemplele de eroi ai credinței avute în lecție:

„Am atât de multe de făcut, încât nu pot începe ziua fără să petrec 3 ore în rugăciune.” Martin Luther

„... să te arăți că postești nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.” Isus Hristos

„Rugăciunea este respirația sufletului.” Sfântul Augustin

PORTOFOLIU

Realizează o compunere de o pagină în care să prezinți patru tipuri de jertfe din Vechiul Testament.

JERTFA LUI ILIE

Ilie înalță spre cer rugăciuni,
Iar Domnul răspunde cu foc și minuni.
Și-ndată poporul, cu toții-au strigat:
„Acesta e Domnul cel Adevărat!”

Ilie îi cheamă: „Veniți! Ascultați!
De ce, pe cărare mereu șchiopătați?
De ce după Baal voi vă duceți mereu
Când știți că-ntre noi e un viu Dumnezeu?”

Să vină preoții lui Baal la altar,
S-aducă și jertfa, dar fără de jar!
Acela ce-aprinde ce este jertfit,
Acela să fie de oameni slujit!”

Dar Baal nu răspunde, oricât l-au strigat.
La urmă, Ilie și el s-a rugat,
Și iată, deodată un foc, un crater
Înalță și jertfa și apa la cer.

Poporul privește, rămâne uimit,
Căci Domnul prin flacără le-a dovedit
Că El este Domnul! Să știe și ei
Să nu mai alerge spre alți dumnezei.

Și-ndată Ilie pe toți i-a-ndemnat,
Să-I prindă pe-aceia ce i-au înșelat.
Prin duh de minciună mereu le-au vestit
Că Baal este Domnul ce i-a izbăvit.

*

Voi frați, care astăzi cu jertfa veniți,
Aș vrea să vă spun, să cunoașteți, să știți,
Că Domnul și astăzi răspunde prin foc,
Prin dragostea care ne-a strâns la un loc.

S-aducem pe-altarul de aur curat
A noastră ființă, ca dar și prinos,
Slujindu-L pe Domnul cu adevărat,
Căci Domnul rămâne mereu credincios!

Dionisie Giuchici,
Poezii, vol. II „Domnul, nu eu”

RECAPITULARE

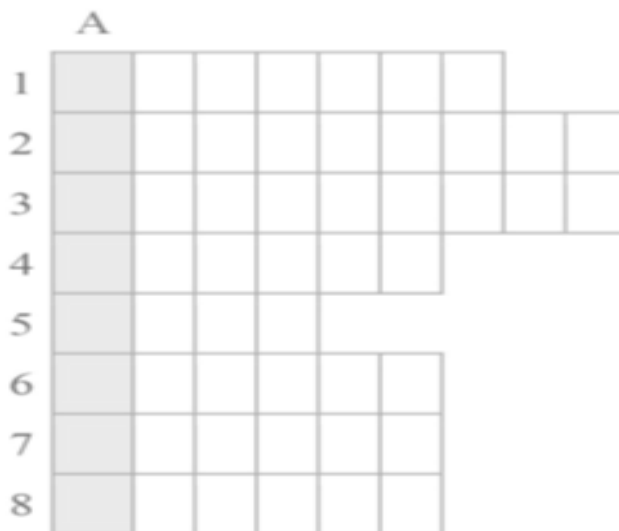
1. Caută și încercuiește următoarele cuvinte:

ABEL CHEMARE
 CREDINTA DANIEL
 EROU ESTERA
 IEREMIA ILIE
 IONA JERTFA
 POST RUGACIUNE
 SAMUEL VOCATIE

A	C	S	H	K	Y	G	E	I	D	J	Z	L	G	K
R	N	G	L	M	V	W	R	I	L	A	E	Y	G	O
Y	U	O	R	L	X	H	U	H	T	R	N	Y	S	A
Y	H	W	I	M	E	E	G	T	O	A	N	I	F	B
R	Z	U	O	O	Q	D	A	U	X	M	C	T	E	D
A	J	Q	P	C	M	H	C	T	Q	L	R	O	L	L
I	Y	J	N	X	M	D	I	Z	F	E	Q	E	V	C
M	S	O	W	S	N	F	U	A	J	D	B	A	R	U
E	T	S	O	P	I	R	N	E	R	A	M	E	H	C
R	H	M	M	N	Z	E	E	F	Z	B	D	E	L	O
E	B	T	X	Z	S	I	D	X	V	I	U	S	H	M
I	S	A	M	U	E	L	D	Y	N	V	F	T	G	Y
Z	P	R	D	E	U	I	C	T	J	Q	J	E	Q	T
J	Q	S	F	K	V	O	A	S	E	X	K	R	G	I
H	Y	U	O	F	R	N	X	W	W	J	C	A	H	S

2. Rezolvă rebusul și vei descoperi, pe verticala AB, ce așteaptă Dumnezeu de la noi.

1. Cele 10 Porunci
2. Metodă de a vorbi cu Dumnezeu
3. Soțul împărătesei Estera
4. Locul plin cu lei, unde a fost aruncat Daniel
5. Păcatul lui Cain
6. Dumnezeu a ascultat
7. Locul unde a fost dus copilul Samuel
8. Numele împărătesei ce salvează un popor.

3. Explică ce înseamnă „eroi ai credinței” și oferă trei exemple.
4. Enumeră două modalități prin care omul se poate apropia de Dumnezeu.
5. Menționează rolul jertfelor în Vechiul Testament.
6. Prezintă pe scurt un personaj biblic a cărui viață de rugăciune poate fi luată ca model pentru noi.

EVALUARE

1. Încercuiește litera care indică răspunsul corect. Un singur răspuns este corect.

A. Decalogul cuprinde:

- a. Legea morală
- b. Legea socială
- c. Legea ceremonială

B. Mama lui Samuel s-a numit:

- a. Rahela
- b. Penina
- c. Ana

C. Profetul Iona a fugit de Dumnezeu înspre:

- a. Ninive
- b. Tars
- c. Damasc

D. Ieremia a slujit ca profet timp de:

- a. 40 de ani
- b. 7 ani
- c. 38 ani
- d. 37 ani

E. Împăratul în timpul căruia Daniel a fost aruncat în groapa leilor a fost:

- a. Cyrus
- b. Nebucadnețar
- c. Belșatar
- d. Dariu

F. Principalul dușman al lui Mardoheu și al poporului evreu a fost:

- a. Haman
- b. Ahașveroș
- c. Estera

G. Primul caz de omor din Biblie a fost comis de:

- a. Abel
- b. Cain
- c. Adam

H. Soția idolatră a lui Ahab s-a numit:

- a. Astarteea
- b. Nu i se menționează numele
- c. Izabela

I. Cartea biblică în care sunt prezentate jertfele Vechiului Testament sunt:

- a. Deuteronom
- b. Evrei
- c. Levitic

J. Modelul suprem de rugăciune este:

- a. Isus
- b. Ilie
- c. Daniel

2. Definește conceptele de „chemare generală” și „chemare specială” a lui Dumnezeu.

3. Enumeră trei oameni din Vechiul Testament care au răspuns chemării lui Dumnezeu.

4. Descrie chemarea lui Iona și felul în care Iona răspunde acestei chemări.

5. Descrie postul plăcut de Dumnezeu.

6. Realizează o compunere cu titlul: „Eroul meu din Biblie”, în care să urmărești:

- a. Descrierea pe scurt a vieții eroului
- b. Enumerarea și exemplificarea trăsăturilor sale de caracter
- c. Desprinderea câtorva învățături din viața acestui eroi

BAREM:	5. 10p
1. 20p (10x2)	6. 20 p (a-5p/
2. 10p (2x5)	b-5p/ c-10p)
3. 15p (3x5)	10 puncte
4. 15p	oficiu

The background of the entire page is an abstract, artistic composition. It features a variety of spheres and droplets in shades of red, orange, yellow, and teal, set against a dark, almost black background. The lighting creates soft gradients and highlights, giving the spheres a three-dimensional appearance. Some spheres are larger and more prominent, while others are smaller and scattered throughout the scene. The overall effect is one of depth and complexity, suggesting a microscopic or celestial theme.

VIATA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

- ATAȘAMENTUL FAȚĂ DE PROPRIUL POPOR
- DIALOGUL CU SEMENII DESPRE CREDINȚA ÎN DUMNEZEU
- AJUTORUL OFERIT CELORLALȚI

ATAȘAMENTUL FAȚĂ DE PROPRIUL POPOR

Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui: faceți cunoscut printre popoare faptele Lui înalte! 1Cronici 16:8

DESPRE EXISTENȚA POPOARELOR

În grădina Eden a fost creată prima familie, formată din Adam și Eva.

După porunca Domnului, copiii lor au crescut și s-au înmulțit, formând un neam tot mai mare cu fiecare generație de urmași. Cu timpul, aceste familii s-au organizat în formațiuni cu locuințe stabile, pe lângă ape, râuri sau lacuri și zone care puteau fi cultivate. S-au format și inventatorii, oameni, care, prin invențiile lor, au ușurat munca din viața semenilor, ajutând la formarea civilizațiilor. Au fost și oameni care au avut un stil de viață nomad, mutându-se din loc în loc și trăind în corturi. Rând pe rând, oamenii din aceeași generație, apoi din tată în fiu și din moși-strămoși s-au considerat aparținând unii de alții, stabilind diferite grade de rudenie. De multe ori, fiul continua meseria tatălui, având trăsături de caracter și interese comune. Persoanele înrudite prin sânge sau prin alianță, care făceau parte din aceeași familie, au format un grup familiar, o seminție sau un trib. Mai multe triburi s-au așezat, locuind pe un spațiu geografic pe care îl lucrau împreună. Ei formau un popor sau o națiune și locuiau într-o țară. Astfel, popoarele care s-au format după porunca lui Dumnezeu au alcătuit neamul omenesc sau omenirea.

Din ceea ce am învățat până acum, am putut observa că Dumnezeu e stăpân peste istorie. El supraveghează modul în care oamenii de pe pământ își desfășoară existența.

Când au apărut neamurile și popoarele s-au răspândit pe toată suprafața pământului, Dumnezeu i-a făcut să vorbească limbi diferite și formându-și obiceiuri și tradiții diferite.

În vremea primilor creștini, când apostolul Pavel ține o cuvântare la Atena, prezintă o explicație a apariției diferitelor popoare: „El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor” (Faptele Apostolilor 17:26).

În zilele noastre, numărul țărilor a crescut foarte mult. În toată lumea, se cunosc 247 de țări sau națiuni, care vorbesc 6000 de limbi și dialecte.

MODALITĂȚI DE MANIFESTARE A IUBIRII FAȚĂ DE PROPRIUL POPOR

Iubirea și atașamentul față de propriul popor se poate manifesta în multe feluri. Fiecare popor vorbește o limbă proprie și educă fiecare familie, să își iubească țara. Însușirea corectă a limbii materne este o datorie și o dovadă de prețuire a culturii poporului și iubire de neam. Dumnezeu a decis în ce loc de pe pământ să ne naștem, iar acest loc trebuie păstrat, îngrijit și administrat. Avem în jurul nostru vecini, pe care avem datoria să îi respectăm și să-i ajutăm la nevoie. Fiecare țară are legi care trebuie respectate. Respectarea lor este obligatorie pentru fiecare om din țara respectivă. Cinstirea înaintașilor, a părinților, a eroilor neamului înseamnă iubire

față de popor. Educarea fiilor unei țări în spiritul facerii de bine și nu rău propriei națiuni, reprezintă o dovadă de iubire a poporului.

EXEMPLE DE PERSOANE BIBLICE CARE ȘI-AU SLUJIT POPORUL

GHEDEON

Ghedeon, a fost un conducător viteaz al poporului evreu. El a condus trei sute de războinici aleși pentru a înfrânge armata madianiților (Judecători 6-8).

Prin campania dusă împotriva madianiților, mica armată a lui Ghedeon i-a surprins pe madianiții care își aveau tabăra în valea Izreel. După noaptea în care au fost atacați, madianiții au luat-o la fugă, iar Ghedeon și oamenii săi le-au urmărit regii madianiți, de-a lungul râului Iordan, până i-au prins (Judecători 8:10-21).

Ghedeon este al cincilea dintre judecători (Judecători 6:11-8:35). Chemat de îngerul Domnului, pentru a-l elibera pe Israel

de sub apăsarea madianiților, Ghedeon a cerut poporului să înlăture idolatria, iar victoria sa miraculoasă asupra madianiților a fost o dovadă puternică în Israel despre puterea lui Dumnezeu de a-și izbăvi poporul.

DAVID

Una dintre cele mai remarcabile personalități în perioada Vechiului Testament este regele David. Un credincios extrem de devotat Domnului, pentru care a scris mulți psalmi și a organizat activitățile de închinare din Cortul Întâlnirii, în care era chemat Numele Domnului. David a fost al doilea rege al Regatului Israel, după Saul. David a fost tatăl lui Solomon și strămoșul lui Isus. Remarcabil om de stat, talentat comandant de oști și strălucit diplomat, David organizează noul stat al poporului Israel, ce acoperea un teritoriu de la Marea Mediterană la Eufrat și la Marea Roșie.

David a fost un adevărat patriot pentru că și-a iubit foarte mult poporul din care făcea parte, încă de pe când era un copil. În vremea copilăriei sale a avut loc un război între filistenii și israeliții, în Valea Terebinților, David neavând dreptul de a participa la luptă. El a fost trimis de părinți, să ducă mâncare celor trei frați mai mari, care se aflau pe câmpul de luptă, cât și căpeteniei și să aducă vești acasă.

Ajuns la locul bătăliei, David a auzit ocările aduse de uriașul Goliat împotriva israeliților și a Dumnezeului lor. În bătaie de joc, timp de patruzeci de zile, Goliat a cerut să vină un singur om să îl înfrunte pe el. David a cerut lui Saul permisiunea de a-l înfrunta singur pe Goliat, înarmat doar cu o praștie și o piatră. David a zis filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o. Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî și-ți voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile taberei filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pământului. Și tot pământul va ști

că Israel are un Dumnezeu. Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin suliță. Căci biruința este a Domnului. Și El vă dă în mâinile noastre.” (1Samuel 17:45-47).

David și-a fixat piatra în praștie și l-a ochit cu deosebită precizie pe uriaș, iar piatra a lovit direct în fruntea uriașului. Goliat a căzut pe loc, pentru că David a proclamat Numele Domnului peste acest moment. Tot poporul a slăvit pe Domnul pentru minunea unei biruințe nemaiauzite și aceasta explică de ce mai târziu, David a fost un rege atât de iubit de evrei.

Muzician și poet de talent, David devine, la scurt timp după moarte, personaj de legendă. Este descris ca un rege drept și înțelept, nu lipsit de mari păcate, ca un războinic, muzician și poet apreciat, fiind considerat autorul mai multor psalmi din cartea Psalmilor.

Să explorăm

1. Explică cum au apărut popoarele și limbile națiunilor.
2. Enumeră trei modalități prin care poți să îți arăți dragostea față de țară.
3. Alege un personaj din Biblie care și-a manifestat atașamentul față de propriul popor. Ce apreciezi la acesta? Cum a lucrat Dumnezeu prin acest personaj?
4. Privește atent harta României. Cu ce crezi că seamănă? Ce semnificații ar putea avea aceste asemănări?

Vocabular

NOMAD = om care nu are așezare statornică într-un loc, care se mută dintr-un loc în altul; sinonime: călător nestatornic.

SEMINȚIE = totalitatea urmașilor care au același străbun; termen utilizat în special în Vechiul Testament cu referire la cele 12 triburi ale lui Israel.

TRIB = formă de organizare economică și social-politică primitivă, constând dintr-o grupare de mai multe familii înrudite, care au limbă și credințe comune, locuiesc același teritoriu și se supun autorității unui șef ales.

PATRIOT = persoană care își iubește țara și luptă pentru apărarea și prosperitatea ei.

Verset de memorat

Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavlia și cu toată cinstea. 2Timotei 2:1-2

Aprofundare

1. Gândește-te la faptul că Dumnezeu a vrut ca tu să te naști în România. Menționează trei lucruri pentru care ești recunoscător că te-ai născut și locuiești în România.
2. Descrie orașul / satul tău. Cum ai putea tu să fii o binecuvântare pentru localitatea în care te-a așezat Dumnezeu?
3. Analizează imaginea de mai jos. Ce alte modalități de a ne iubi țara mai poți identifica?

PORTOFOLIU

Realizează un colaj cu imagini și fotografii reprezentative ale localității în care este familia ta. Totodată folosește scurte descrieri ale obiectivelor principale din localitate, precum și motto-uri prin care să surprinzi aspecte frumoase ale localității.

Scriptura ne spune că este de datoria noastră să ne rugăm pentru cei înalțați în dregătorii (președinte, miniștri, primari etc).

Roagă-te în această săptămână, în fiecare zi, pentru acești conducători ai țării.

DIALOGUL CU SEMENII DESPRE CREDINȚA ÎN DUMNEZEU

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Marcu 16:15

IMPORTANȚA DIALOGULUI DESPRE DUMNEZEU

Am înțeles din lecțiile anterioare că rugăciunea este dialogul nostru cu Dumnezeu. Dar Dumnezeu ne-a așezat în mijlocul semenilor între care trăim și trebuie, în fiecare zi, să dezvoltăm cu ei un dialog despre Dumnezeu. Oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu au nevoie să fie ajutați de către noi, pentru a lua contact cu adevărurile din Biblie. Descoperirea noastră cu privire la Dumnezeu nu trebuie să ducă nici la izolare, nici la egoismul unei cunoașteri neîmpărtășite. Dacă împărtășim cu persoanele din jurul nostru ceea ce Dumnezeu ne-a dat în domeniul cunoașterii Sale, ne îndeplinim Marea Însărcinare, pe care a dat-o Domnul Isus, ucenicilor Săi: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură” (Marcu 16:15).

Dialogul nostru despre Dumnezeu cu cei din jur poate avea multe beneficii. Legătura cu Dumnezeu prin rugăciune semnifică dimensiunea verticală a relației noastre, iar experiența dobândită în relația cu Dumnezeu trebuie împărtășită și pe orizontală, în relație cu oamenii. Exersarea iubirii față de aproapele este un beneficiu adus credinciosului, care se dezvoltă în caracterul creștin și demonstrează iubirea lui Dumnezeu față de oameni. În dialogul cu semenii se poate determina relații comunitare, la nivelul unor treziri spirituale. Dialogul nostru cu Dumnezeu se manifestă prin rugăciune, cunoașterea și împlinirea Cuvântului, cât și prin dialogul cu semenii în mijlocul cărora trăim.

CONTEXTE DE DIALOG DESPRE CREDINȚĂ

În zilele noastre, se vorbește despre o lume tolerantă, în care există în același timp oameni ce aparțin mai multor religii sau confesiuni religioase. Se pot întâlni mai multe religii și confesiuni în aceeași țară, în același oraș sau chiar în aceeași familie. Când vorbim de religii diferite, luăm în calcul: iudaismul, islamul, budismul sau hinduismul etc., iar când vorbim de confesiuni religioase creștine, enumerăm: ortodoxismul, catolicismul, penticostalismul, baptismul sau creștinii după Evanghelie etc.

Dialogul despre credință poate avea loc în biserica locală, în familie, la școală, la locul de muncă, în spațiul virtual (internet, whatsapp etc.), în presă, în tabere de tineret, între grupurile de emigranți etc.

În dialogul despre Dumnezeu și prin exersarea „iubirii față de aproapele”, putem arăta caracterul lui Dumnezeu și iubirea Lui față de toți oamenii. Când se inițiază un dialog între două sau mai multe persoane ce aparțin unor religii diferite, trebuie să urmărim înțelegerea perfectă a culturii religioase a celuilalt, încât să nu-i fie lezate propriile convingeri.

POSIBILE DIFICULTĂȚI ÎN DIALOGUL PE TEME DE CREDINȚĂ

Dialogul pe teme de credință nu este simplu, mai ales dacă nu stăpânim principiile credinței despre care vorbim. În aceste tipuri de dialog, pot să apară dificultăți de comunicare. S-ar putea să facem cunoștință cu o persoană care vine din altă țară sau să mergem noi în vizită, în străinătate. Dificultatea de comunicare intervine cu siguranță, dacă nu cunoaștem limba vorbită de interlocutorul nostru. În astfel de situații, limbajul faptelor este foarte util și, Însuși Duhul Sfânt este un mare ajutor în comunicare.

Participanții la dialog au nivele diferite de cultură religioasă, iar aceste diferențe pot conduce spre o anumită dificultate de comunicare.

Uneori, sărăcia poate împiedica dezvoltarea dialogului, mai ales atunci când dragostea față de semenii nu este puternic dezvoltată, la cel care își împărtășește credința. Acest avertisment îl face Iacov în capitolul 2, versetele 14 la 16: „Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască? Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele și unul dintre voi le zice: „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!” fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi?” Dar și bogăția poate fi o piedică de comunicare. Însuși Domnul Isus Hristos, Mântuitorul lumii, arătând că „înșelăciunea bogățiilor și poftele altor lucruri, care înecă Cuvântul și-l fac astfel neroditor” (Marcu 4:19).

Ura față de alte popoare și religii sau tendința unificării religiilor prin alte manifestări actuale pot pune în dificultate dialogul despre Dumnezeu.

EXEMPLE DE PERSOANE BIBLICE CARE AU VORBIT SEMENILOR DESPRE DUMNEZEU

Biblia oferă un tablou complex al multor persoane care au comunicat voia lui Dumnezeu pentru semenii lor. Un exemplu diferit de alți comunicatori ai Cuvântului lui Dumnezeu este Iona. Deși nu agreează mesajul dat de Dumnezeu, el duce vestea necesității de schimbare a felului de viață păcătos, pentru toți locuitorii cetății Ninive. Discursul lui este simplu și direct, însă duce la pocăința întregii cetăți.

Iona nu este omul perfect, însă mărturisește mesajul lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu iartă, Îi îndreaptă pe oameni pe Calea Lui și aduce o viață nouă, împreună cu El.

Un alt exemplu de dialog despre Dumnezeu este Iov. În condiții de viață extrem de grele, Iov a purtat un dialog cu prietenii săi despre căile și planurile Domnului. De asemenea, Iov i-a învățat pe prietenii lui despre puterea lui Dumnezeu.

Tăria credinței lui Iov se poate remarca din dialogul cu soția sa, careia îi spunea că așa cum acceptăm toate lucrurile bune care vin de la Dumnezeu, trebuie le să acceptăm și pe cele rele. Dumnezeu S-a lăudat cu Iov înaintea îngerilor și a Satanei și a onorat credincioșia și mărturisirea lui Iov. La fel va face Dumnezeu și cu noi, dacă mărturisim semenilor noștri despre El.

Ilie a fost o altă persoană credincioasă, pe care ne-o descrie Biblia, fiind mereu în dialog cu semenii lui, pentru că el prezenta cuvântul profetic al lui Dumnezeu. El și-a împărtășit credința și a subliniat puterea lui Dumnezeu. Ilie a avut curajul să poarte aceste dialoguri și cu oamenii de rând, dar și cu împărații sau cu adversarii săi. Cuvântul rostit de Ilie era ferm, calm și puternic, bazat pe credința că Dumnezeu va împlini rugăciunea. În acest fel, Numele lui Dumnezeu a fost onorat în tot ținutul acela.

Pe paginile Sfințelor Scripturi, găsim și exemplul unor copii care pot lega dialoguri, prin care numele lui Dumnezeu se face cunoscut. Bunăoară, o fetiță a fost luată prizonieră de către sirieni și a ajuns în slujba nevastei

Pe paginile Sfințelor Scripturi, găsim și exemplul unor copii care pot lega dialoguri, prin care numele lui Dumnezeu se face cunoscut. Bunăoară, o fetiță a fost luată prizonieră de către sirieni și a ajuns în slujba nevastei

lui Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei. Naaman era un om viteaz, iar împăratul îl aprecia mult, dar era bolnav de lepră și chiar împăratul era necăjit din această cauză. Văzându-i triști și necăjiți din cauza acestei boli, fetița slujnică le-a povestit de minunile pe care Dumnezeu le făcea în țara ei, Israel, prin proorocul Elisei (2Împărați 5:3).

Naaman a povestit împăratului Siriei despre acel prooroc, iar acesta a scris imediat împăratului lui Israel, cerându-i să-l vindece pe Naaman. Apoi, împăratul Siriei l-a trimis pe Naama, care venea încărcat cu tot felul de daruri, către Elisei, dar omul lui Dumnezeu nu a vrut să primească nimic. În schimb, i-a cerut lui Naaman să se scalde în râul Iordan de șapte ori și carnea lui s-a făcut iarăși cum este carnea

unui copilaș. Astfel s-a curățat de lepră, boala cea mai gravă din acea vreme (2Împărați 5:14). Din această relatare, se poate constata că printr-un simplu dialog despre puterea lui Dumnezeu, așa cum a fost cel al fetiței cu stăpâna ei, Dumnezeuul poate fi cunoscut și glorificat.

3 Verset de memorat

Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia. Coloseni 4:6

Să explorăm

Vocabular

COMUNICARE = acțiunea de a comunica și rezultatul ei.

TOLERANT = indulgent, răbdător îngăduitor.

A CONSTATA = a stabili situația sau starea unui lucru, existența unui fapt, a unui adevăr etc.

1. Precizează de ce este important să vorbim altora despre credința în Dumnezeu.
2. Prezintă trei obstacole pe care le putem întâmpina când împărtășim credința cu alte persoane.
3. Descrie în zece rânduri un personaj din Vechiul Testament care a mărturisit și altora credința în Dumnezeu. Precizează ce te-a impresionat și de ce. Ca de exemplu, gândește-te la: Iona, Iov, Ilie, fetița roabă în Siria etc.

PORTOFOLIU

Pornind de la exemplele de dialog, ce le avem pe paginile Bibliei, dintre Domnul Isus și ascultătorii evrei din timpul Lui, realizează un dialog despre Dumnezeu cu o persoană ce ar aparține religiei iudaice. Într-un astfel de dialog trebuie să ții cont că un evreu nu-L recunoaște pe Domnul Isus ca fiind Mesia Cel promis în Vechiul Testament.

Aprofundare

1. Asociază termenii din coloanele de mai jos:

IONA

IOV

ILIE

FETIȚA ROABĂ

NAMAAN

NINIVENI

PRIETENI, SOȚIE

ÎMPĂRAT

CREDINȚĂ ÎN NECAZ

VINDECARE

PUTEREA LUI DUMNEZEU

POCĂINȚĂ

2. Mulți oameni au simțit chemarea de a merge în alte țări, pentru a duce mesajul mântuirii oamenilor din acele locuri.

Alege un misionar pe care îl cunoști și roagă-te ca acesta să aibă îndrăzneală și înțelepciunea de a vorbi despre Dumnezeu oamenilor care nu au o relație personală cu Dumnezeu.

În fiecare lună poți pune deoparte câțiva bănuți, din cei ce îi primești de la părinți pentru cheltuială, pentru ca să-l ajuți pe acest misionar să continue lucrarea în acea țară.

De asemenea, ai putea să îl încurajezi scriindu-i o scrisoare sau un email.

3. Prezintă o situație în care ai avut ocazia să vorbești altora despre Dumnezeu.

AJUTORUL OFERIT CELORLALȚI

Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții. 1Timotei 6:18

AJUTORUL CA FORMĂ DE EXPRIMARE A CREDINȚEI ȘI A IUBIRII LUI DUMNEZEU

Încă din grădina Edenului, omul a primit semnătura Creatorului, fiind planificat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. De la Dumnezeu omul a primit viața și tot de la El a învățat cum să trăiască pe pământ. Dar, păcătuiind, omul a încălcat comunicarea stabilită de la început. Pentru a ajuta la restabilirea relației de colaborare dintre Dumnezeu și om, Fiul lui Dumnezeu a coborât pe pământ, ridicând păcatul omenirii. El a făcut acest sacrificiu din dragoste pentru oameni. Isus a descris profunzimea acestei iubiri spunând: „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea” (Ioan 19:9).

Cine Îl iubește pe Dumnezeu, îl iubește și pe aproapele său, pentru că ura față de aproape înseamnă și ura față de Dumnezeu. Apostolul Ioan exprimă acest lucru foarte clar: „Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste” (1Ioan 4:8).

Și pentru că ai dragostea lui Dumnezeu în inimă, nu poți fi nepăsător la semenii care se află în nevoie și le sari în ajutor. Creștinii dobândesc în viața de credință o puternică dorință de a-și ajuta aproapele. Așa au făcut și apostolii în zilele grele de sărăcie din timpul împăratului Claudiu: „Ucenicii au hotărât să trimită, fiecare după puterea lui, un ajutor fraților care locuiau în Iudeea, ceea ce au și făcut; și au trimis acest ajutor la prezbiteri, prin mâna lui Barnaba și a lui Saul” (Faptele Apostolilor 11:29, 30).

Isus Hristos ne-a învățat „să ne iubim... unii pe alții” și a mai spus: „prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții” (Ioan 13:35).

PERSOANE CARE AU NEVOIE DE AJUTOR

Un creștin care vrea să împlinească voia Domnului în viața lui își va pune și astfel de întrebări: *cine trebuie ajutat? Ce trebuie să fac pentru cei din jurul meu?*

Domnul Isus ne-a învățat că porunca cea mai mare stă în iubirea noastră față de Dumnezeu și apoi față de aproapele nostru (Matei 22:37-39). Cine își iubește aproapele nu poate fi nepăsător la nevoile acestuia. Biblia ne indică modul în care putem oferi ajutorul personal. Nu trebuie decât să privim în jurul nostru și vom vedea unde este nevoie de ajutor.

Epistola apostolului Pavel îl învață pe Timotei astfel: „Dacă vreun credincios, fie bărbat, fie femeie, are văduve în familie, să le ajute, și să nu fie împovărată cu ele Biserica, pentru ca să poată veni în ajutor celor cu adevărat văduve” (1Timotei 5:16). Înseamnă că în jurul nostru există tot felul de persoane care au nevoie de ajutor și, care din diferite motive, nu se pot îngriji singure.

MODALITĂȚI DE AJUTORARE A ALTORA

Noi știm că tot ce avem am primit de la Dumnezeu. De aceea, putem să împărțim atât bunurile, cât și banii noștri, timpul și talentele noastre, pentru a-i ajuta pe alții care au nevoie de acestea. Fiecare om are propriile nevoi, iar Dumnezeu veghează asupra tuturor. De multe ori El răspunde nevoilor unora, prin intermediul altor persoane, pe care le plasează în apropierea celui aflat în nevoie. Măreția lui Dumnezeu constă și în faptul că ne așază să trăim și să lucrăm împreună, în diferite contexte, având obiectivul clar de a trăi după voia Sa. Iar voia Sa, de a ne ajuta unii pe alții, a fost dată de Dumnezeu, din cele mai vechi timpuri: „Întotdeauna vor fi săraci în țară; de aceea îți dau porunca aceasta: „Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta” (Deuteronom 15:11).

Omul nu trebuie să caute prea departe pentru a găsi ocazii de a-și oferi din timpul și energia sa. Frumusețea urmării exemplului lui Hristos constă în faptul că nu trebuie să evaluăm cui, când sau cum să oferim ajutor, ci pur și simplu trecem la treabă. Viața creștină evită să i se aducă laude și este motivată de dragostea lui Dumnezeu.

Ajutorul nu înseamnă doar a răspunde unei nevoi, ci este și o dovadă a iubirii de semeni, așa cum ne cere Scriptura.

EXEMPLE BIBLICE DE AJUTORARE A CELOR SĂRACI ȘI ASUPRIȚI

Biblia ne oferă o serie de exemple ale unor personaje care au dat ajutor celor din jur. În cele ce urmează, vom prezenta trei portrete ale unor oameni mari, pe care Dumnezeu i-a folosit în planurile făcute de El pentru salvarea omenirii din diferite forme de impas.

Iosif este un personaj biblic, care a ajutat nu numai oameni, în mod personal, ci popoare întregi. Dumnezeu i-a dat înțelepciune ca să treacă prin situații foarte complicate, dar să fie de folos celor din jurul lui. Chiar și lucrurile nefavorabile din viața lui Iosif au fost utile, pentru ca Dumnezeu să își împlinească planul Său măreț. Faptul că Iosif a fost vândut în Egipt a fost de folos familiei sale, dar și poporului evreu, mai târziu. Și când a fost închis pe nedrept, Iosif i-a ajutat pe semenii lui, talmăcindu-le visele. Faraon a fost uimit de înțelepciunea lui Iosif și l-a autorizat să guverneze Egiptul, care a prosperat sub conducerea lui Iosif. Dumnezeu a fost în controlul întregii situații și a pregătit fiecare detaliu din viața lui Iosif, astfel încât să răscumpere întreg poporul Israel.

Un personaj impunător al Vechiului Testament, cu care ne-am mai întâlnit pe parcursul acestui an școlar, este Moise. Cu toate că se afla într-o poziție socială înaltă, crescut și educat în Egipt și numit „fiul fiicei lui Faraon”, Moise și-a ajutat poporul, făcând dreptate, când un semen din poporul său a fost bătut de un egiptean. El a mijlocit înaintea lui Faraon pentru poporul evreu, ca să-l elibereze din robia egipteană și a continuat să își ajute poporul, conducându-l spre Țara Făgăduinței. Domnul a onorat implicarea lui prin multe minuni.

Un erou al credinței, care a slujit lui Dumnezeu, ajutând pe cei aflați în nevoie, a fost Elisei. El este succesorul lui Ilie. Ca prooroc în Israel, Elisei umbla din loc în loc, învățându-i pe oameni legea lui Dumnezeu. Profetul călătorea destul de des la Sunem și ajungea acolo flămând, însetat și obosit. El trecea destul de des prin fața casei unei femei bogate, care l-a invitat la masă. La un moment dat, femeia a propus soțului ei să zidească o cameră, pentru ca omul lui Dumnezeu să aibă un loc de odihnă, oricând va veni la Sunem. Astfel, Elisei a fost ajutat de această femeie să aibă în Sunem un loc de poposire, odihnă și hrană. Elisei a vrut să ajute, la rândul lui, familia aceasta, care era destul de bogată, dar nu avea copii. El s-au rugat pentru această familie și ei au primit un copil, care a crescut și i-a ajutat la treburile casei. Dar, peste câțiva ani, bucuria le-a fost întreruptă

de o tragedie. Aflându-se la câmp, băiatul care își ajuta tatăl la seceriș, a fost lovit de o puternică durere de cap și a murit. Mama l-a căutat pe prooroc, iar când Elisei a ajuns la Sunem a văzut copilul mort, așezat în camera lui. El s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu, ca să-i redea viață băiatului. Trupul băiatului s-a încălzit, a strănutat de șapte ori și și-a deschis ochii. Astfel, Elisei a putut să redea mamei pe fiul ei, viu și sănătos, prin ajutorul lui Dumnezeu (2Împărați 4:8-37).

Să explorăm

1. Explică importanța ajutorării celorlalți.
2. Enumeră patru categorii de oameni care au nevoie de ajutor.
3. Descrie trei situații din Vechiul Testament, când oamenii lui Dumnezeu și-au manifestat iubirea față de semenii.

4. Completează enunțurile:

- a) Elisei și-a demonstrat mulțumirea față de femeia din _____ prin faptul că i-a promis că va avea un fiu, iar mai târziu, Elisei a _____ acest băiat.
- b) Iosif i-a ajutat pe _____ săi prin faptul că le-a dat _____ pe vremea de foamete.
- c) Moise și-a ajutat poporul când i-a spus lui _____ să lase pe poporul lui Dumnezeu să plece și când i-a condus pe evrei prin _____ până la Țara Făgăduinței.
- d) Toți acești oameni din Vechiul Testament au fost _____ de către Dumnezeu pentru ajutorul dat și pentru cinstirea lui Dumnezeu.

Vocabular

PROFUNZIME = capacitatea sau calitatea de a judeca și de a înțelege lucrurile în esență, în adâncimea lor.

IMPAS = Situație dificilă în care se află cineva și din care nu știe cum să iasă.

NEFAVORABIL = care este în dezavantajul, în defavoarea cuiva sau a ceva.

3 Verset de memorat

Totdeauna vor fi săraci în țară, de aceea îți dau porunca aceasta: Să-ți deschizi mâna față de fratele tău, față de sărac și față de cel lipsit din țara ta. Deuteronom 15:11

PORTOFOLIU

Realizează un plan de ajutorare a unei localități / zone / țări, care se află într-o situație dificilă datorită lipsei celor necesare vieții din punct de vedere material.

Aprofundare

1. Alege personajul tău biblic preferat care a fost un exemplu de ajutorare a celorlalți.
2. Realizează o caracterizare a personajului ales.
3. Prezintă cinci caracteristici morale pe care le-ai identificat la acest personaj.
4. Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să pui în aplicare modelul acesta de comportament.

GENERALUL DEDICAT SĂRACILOR

Am auzit de „Armata Salvării”, însă aceasta a apărut într-un mod neobișnuit. Aceasta a fost înființată de către William Booth, născut la 10 aprilie 1829. Tatăl lui l-a dat ucenic la un cămătar, profesie care i-a dat posibilitatea să intre în contact cu săracii. Mai târziu, Booth a ajuns predicator, dar lucrarea pe care voia el s-o facă pentru țara lui l-a determinat să-și întemeieze propria sa organizație. El și soția sa Catherine au deschis o misiune creștină în 1865, la început într-un cort, într-una dintre mahalalele cele mai insalubre ale orașului. La 1878 misiunea a devenit cunoscută sub numele de „Armata Salvării”. Mulți și-au bătut joc de aceasta, susținând că fanfara folosită la serviciile în aer liber era ridicolă. Unii dintre lucrătorii Armatei au fost arestați pentru tulburarea liniștii publice, alții au fost bătuți. Clădirile deținute de Armată au fost distruse.

Cu trecerea timpului, criticile s-au potolit. Era evident că Booth era un om dăruit lui Dumnezeu – și săracilor Angliei. Booth a înțeles că esența problemei era lăuntru omului: dacă sufletul se convertea, omul se transforma în bine. Dar nici nevoile materiale nu erau neglijate. Armata Salvării a pus la dispoziție mese ieftine pentru flămânzi, cărbune ieftin pentru săraci și adăposturi pentru oamenii străzii.

Booth, poreclit „Generalul”, a condus organizația ca un lider luminat de Dumnezeu. La moartea lui, în 1912, a fost unul dintre cei mai prețuiți cetățeni ai Angliei și ai lumii.

Poți să fii

1. /: Ești chemat să fii sprijin la nevoie
Dăruind un zâmbet cald oricui e trist
Nu uita, un neînsemnat pahar de apă
Nu va rămânea de El nerăsplătit :/

R: /:Poți să fii o mână întinsă
O făclie ce stă mereu aprinsă
Luminând cărarea către Dumnezeu
Poți să ai o inimă mare,
Să dăruiești o binecuvântare
Zi de zi, oricărui om din jurul tău :/

2. /: Într-o lume ce e tot mai tulburată
Dă din pacea ta celui îngrijorat
În inimă dragostea ți-a fost turnată
Să iubești pe toți cum Tatăl ne-a învățat :/

R: /:Poți să fii o mână întinsă
O făclie ce stă mereu aprinsă
Luminând cărarea către Dumnezeu
Poți să ai o inimă mare,
Să dăruiești o binecuvântare
Zi de zi, oricărui om din jurul tău :/
/: Oricărui om din jurul tău! :/

*Eldad Media Studio
Text : Dorin Miron
Muzica: Andreea Olteanu*

RECAPITULARE

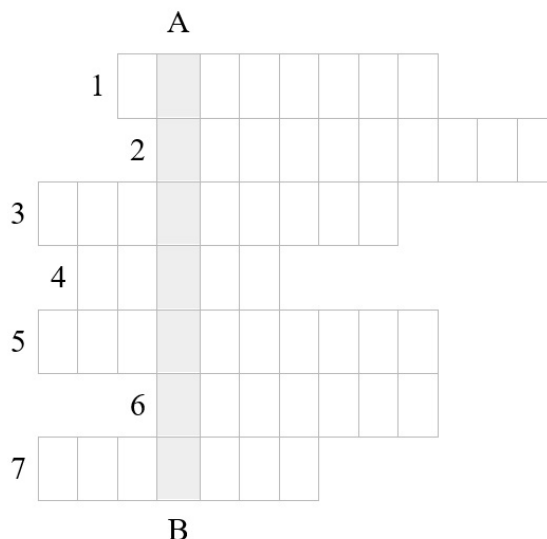
1. Găsește cuvintele în careu:

AJUTOR
 ATASAMENT
 DANIEL
 DISCUTIE
 ESTERA
 EVANGHELIE
 GHEDEON
 ILIE
 ELISEI
 LIMBA
 MOISE
 NAAMAN
 POPOR
 PROPOVADUIRE
 RESPECT
 SEMENI

E J I M C A R I S T N Q I D H
 Q R V M J B E Z N A I I C I E
 Y H I U D S R E T S Q B Z Z I
 F J T U I M M L E I N A D N L
 R O M L D A D I S C U T I E E
 R E I B S A R E I L I N L A H
 G N S A G P V E Q N L A I F G
 X S T P H W O O T D W M M D N
 C A L L E D Y P P S M A B G A
 X L P D D C C O O O E A A J V
 V J W E E H T K I R R N R E E
 Z K R N O J P S M I P P X N H
 S Z I Y N S E H U S E Q U Y B
 U F C O Q Z M P B L C C S B O
 S E M E N I Y P H O Z W U J B

2. Completează rebusul și vei descoperi pe verticala AB atitudinea pe care trebuie să o ai față de colegul sau aproapele tău.

1. Dumnezeu este _____ (1Ioan 4:8).
2. Vestea Bună pe care trebuie să o spunem și altora poartă numele de _____.
3. Afecțiunea față de cineva sau de ceva se numește _____.
4. Namaan a fost bolnav de _____.
5. Cartea din Biblie care îl prezintă pe Ghedeon poartă denumirea de _____.
6. Apostolii au trimis ajutoare bisericilor în vremea împăratului _____.
7. Propovăduiți Evanghelia la orice _____.

EVALUARE

1. Completează enunțurile de mai jos cu termenii potriviți:

- a. Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți _____, cereri, _____, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru _____ și pentru toți cei ce sunt înălțați în _____, ca să putem duce astfel o viață _____ și _____, cu toată evlavie și cu toată cinstea.
- b. Duceți-vă în toată _____ și propovăduiți _____ la orice _____.
- c. Vorbirea voastră să fie totdeauna cu _____, dreașă cu _____, ca să știți cum trebuie să _____ fiecăruia.
- d. Totdeauna vor fi _____ în țară, de aceea îți dau porunca aceasta: Să-ți deschizi _____ față de fratele tău, față de _____ și față de cel _____ din țara ta.

2. Notează cu A pentru adevărat și cu F pentru fals, fiecare enunț de mai jos:

- ___ Nouă, creștinilor, ni se cere să ne iubim patria.
- ___ Moise a fugit din Egipt la Madian pentru că a omorât un evreu..
- ___ Ghedeon a luptat împotriva madianiților cu o armată de 300 de oameni.
- ___ Prorocul Ilie a murit de bătrânețe.
- ___ Daniel s-a identificat cu poporul său și cu păcatele acestuia, rugându-se lui Dumnezeu pentru poporul Israel.
- ___ O dovadă că ne iubim aproapele este să le vorbim despre mântuirea prin Isus.
- ___ Noi suntem chemați să ajutăm doar văduvele din familia noastră.
- ___ Ucenicul lui Elisei se numea Ilie.
- ___ Până și regii veneau să-i ceară sfatul lui Elisei

3. Prezintă trei modalități de manifestare a iubirii față de propriul popor.

4. Enumeră patru personaje biblice care au vorbit semenilor despre Dumnezeu.

5. Precizează cum profetul Ilie i-a ajutat pe cei în nevoie din vremea lui.

6. Realizează o compunere pe tema *dragostea față de semeni*, în care să ai în vedere următoarele:

- a. Precizează două exemple biblice care au dat dovadă de dragoste pentru semeni;
- b. Prezintă trei modalități practice de a demonstra dragostea față de aproape;
- c. Explică cum împărtășirea Evanghelie este o dovadă de dragoste pentru aproape.

BAREM:	5. 10p
1. 32p (16x2)	6. 20p (a-5p/
2. 18p (9x2)	b-5p/ c-10p)
3. 5p	10 puncte
4. 5p	oficiu

VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

- NAȘTEREA DOMNULUI ISUS
- BOTEZUL DOMNULUI
- ÎNVIEREA DOMNULUI
- ÎNĂLȚAREA DOMNULUI
- POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

NAȘTEREA DOMNULUI ISUS

Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. Isaia 9:6

VESTIREA NAȘTERII LUI ISUS HRISTOS

Dumnezeu a pregătit un plan de salvare pentru oameni, chiar din momentul în care omul a păcătuit în grădina Edenului. Dumnezeu s-a adresat Satanei, care a venit sub forma șarpelui: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Geneza 3:15). „Sămânța femeii” avea să fie un copil. Planul lui Dumnezeu prevedea ca o fecioară neprihănită să nască un Fiu, Fiul lui Dumnezeu, în Betleem. Fiul acesta avea să se numească Isus și avea să fie sfânt, fără de păcat. Nașterea miraculoasă a fost prevestită de profetul Isaia: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel” (Isaia 7:14).

Fecioara Maria a fost înștiințată de îngerul Gavril că a fost aleasă de Dumnezeu, pentru a purta

în pântece pe Fiul lui Dumnezeu. Îngerul i-a zis: „Plecăciune ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!” (Luca 1:28). Acesteia i se făcuse frică, pentru că era conștientă că avea în fața ei o ființă cerească. Dar îngerul a liniștit-o: „Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia Îi vei pune numele Isus”. Astfel, i-a făcut cunoscut planul lui Dumnezeu de salvare a omenirii. După mesajul îngerului, Maria a acceptat să se facă voia Domnului: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!”

Iosif, logodnicul Mariei, nu știa încă de planul lui Dumnezeu și avea de gând să o părăsească pe ascuns, dar un înger i s-a descoperit și lui: „Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21). Iosif a înțeles și acceptat planul lui Dumnezeu, a luat la el pe Maria, și a avut grijă de ea și de micul prunc. Cuvântul Domnului se împlinește întocmai.

NAȘTEREA LUI ISUS HRISTOS

Nașterea lui Isus a fost un eveniment supraviețuit de Dumnezeu, apreciat de magi și îngeri, care au venit să I se închine. În acea perioadă istorică, împăratul Cezar a dat lege să se facă un recensământ, adică o numărătoare a populației. Această lege prevedea ca fiecare să se întoarcă în orașul natal. Așadar, Iosif, împreună cu Maria, care era însărcinată, au plecat spre Iudeea, la Betleem, cetatea lui David. Acolo, a venit timpul Mariei să nască.

Ei nu au reușit să găsească nicio locuință pentru a aduce pe lume pe micul prunc, dar s-au adăpostit într-un staul. În acest loc umil, a venit pe lumea noastră Fiul Preaiubit al lui Dumnezeu. Un loc atât de umil nu a putut împiedica importanța evenimentului, unic în istoria lumii. Cronicarii vremurilor au hotărât să împartă istoria omenirii în două ere: înainte și după Hristos.

PĂSTORII DIN BETLEEM

La nașterea Domnului isus, păstorilor, care păzeau oile în apropiere, li s-a arătat un înger, învăluit de o lumină puternică. Îngerul i-a liniștit, fiindcă erau speriați, și le-a zis: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un Prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle” Luca 2:10.

Uimiți, păstorii au văzut cum mulți alți îngeri au coborât din cer, precum „o mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: „Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui” Luca 2:11.

cu Domnul Isus. Și astăzi Dumnezeu îi cheamă pe oameni să se închine Domnului Isus, Cel care S-a născut în ieslea din Betleem pentru a ne aduce mântuirea.

Verset de memorat

...astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul. Luca 2:11

Vocabular

PLECĂCIUNE = una dintre principalele acte de respect din Scriptură; înclinare a corpului în fața cuiva în semn de respect sau de salut.

A (SE) ZĂMISLI = a (se) naște, a (se) întrupa, a lua ființă

Să explorăm

1. Relatează momentul în care îngerul Gavril vestește nașterea lui Isus.
2. Caracterizează-i în zece rânduri pe părinții Domnului Isus, Iosif și Maria.
3. Prezintă evenimentul nașterii Domnului Isus în cinci propoziții rezumative.
4. Descrie atitudinea inițială a lui Iosif la vestea primită de la Maria și după arătarea îngerului într-un vis.

Aprofundare

1. Desparte șirurile de litere în cuvinte și vei descoperi câteva aplicații pentru viața de zi cu zi din scena nașterii Domnului Isus Hristos:

- a. Dumnezeu un nealăsă să murim în păcatele noastre ci la trimis pe fiul Său să ne salveze.
- b. Isus este modelul suprem de umilință pentru că deșiera Fiul lui Dumnezeu a ales să nască în locul cel mai de jos.
- c. Păstori în învățăcălaiesle al lui Isus atitudine corectă este închinarea și bucuria.

2. Realizează o compunere cu titlul „Păstori în vizită la Pruncul Isus”, în care să ai în vedere următoarele:

- a) Precizează mesajul îngerului în noapte pe câmp, unde se aflau păstori;
- b) Prezintă modul de închinare al îngerilor la anușul făcut păstorilor;
- c) Caracterizează vizita păstorilor în staulul unde s-a născut Isus.

Activitate didactică

Lanțul povestirii. Primul elev rostește o propoziție referitoare la nașterea Domnului Isus.

De exemplu: „Îngerul Gavril s-a arătat unei fecioare pe nume Maria”. Astfel se începe povestirea nașterii Mântuitorului.

Următorul elev continuă istorisirea, adăugând o altă propoziție.

Activitatea ia sfârșit când povestirea ajunge la finalul cursului narativ.

PORTOFOLIU

Realizează un colaj cu scena nașterii Domnului Isus Hristos.

Astăzi S-a născut Hristos

1. Astăzi S-a născut Hristos,
Mesia, chip luminos;
Lăudați și cântați
Și vă bucurați!

2. Mititel și-nfășățel,
În scutec de bumbăcel;
Lăudați și cântați
Și vă bucurați!

3. Vântul bate, nu-L răzbate,
Neaua ninge, nu-L atinge.
Lăudați și cântați
Și vă bucurați!

4. Și de-acum până-n vecie
Mila Domnului să fie.
Lăudați și cântați
Și vă bucurați!

BOTEZUL DOMNULUI

După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe când Se ruga, s-a deschis cerul, și Duhul Sfânt S-a coborât peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Luca 3:21

NAȘTEREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Ioan Botezătorul a fost și el un copil mult așteptat în familia sa, apoi crescut și educat în frica de Domnul. Tatăl său, Zaharia, provenea dintr-o familie de preoți din tată-n fiu. Fiind înaintat în vârstă, se ruga pentru ca soția sa, Elisabeta, care era stearpă, să poată naște un copil.

Pe când era în Templul Domnului pentru tămâiere, preotul Zaharia a fost anunțat de un înger, că rugăciunea sa a fost ascultată. Soția sa, Elisabeta, descendentă și ea dintr-o familie preoți, era o rudenie de-a Mariei, mama Domnului Isus. Când îngerul Gavril a anunțat-o pe Maria că va naște pe Fiul lui Dumnezeu, ca semn al intervenției divine, i-a dat vestea că și Elisabeta era însărcinată și va avea un copil, tot o minune a lui Dumnezeu.

Zaharia a înțeles din ceea ce i-a spus îngerul, că, atunci când va primi copilul din partea lui Dumnezeu, va trebui să îi pună numele Ioan. La început Zaharia s-a îndoit în inima lui, iar Domnul a făcut ca el să nu mai poată vorbi, până la împlinirea promisiunii lui Dumnezeu.

Imediat după nașterea copilului, rudele s-au bucurat de îndurarea pe care a arătat-o Domnul față de Elisabeta și voiau să-i pună numele Zaharia. În Israel se obișnuia ca primul copil să poarte numele tatălui. Elisabeta însă a zis: „Nu. Ci are să se cheme Ioan” (Luca 1:60). A fost întrebat și Zaharia, dar el nu putea vorbi. De aceea, a cerut o tăbliță pe care să scrie și a scris: „Numele lui este Ioan.” Toți s-au minunat pentru că: „În clipa aceea, i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba, și el vorbea și binecuvânta pe Dumnezeu” (Luca 1:63, 64).

Dumnezeu și-a arătat încă o dată puterea și au înțeles că Domnul va face o lucrare specială cu copilul care primise numele Ioan, pentru că era o minune a Lui.

BOTEZUL LUI ISUS HRISTOS

Ioan a crescut și era credincios lui Dumnezeu. El știa că va veni un Mântuitor în poporul Israel, care va ridica păcatul lumii. De aceea, propovăduia pocăința și îi boteza pe oameni în râul Iordan, ca semn că aceștia doresc să se lase de păcatele lor. Când a fost întrebat cine este, el a răspuns „Eu... sunt glasul celui ce strigă în pustiu: „Neteziți calea Domnului!” cum a zis prorocul Isaia” (Ioan 1:24).

Într-o zi, Ioan a văzut că Însuși Isus s-a apropiat de el la Iordan ca să fie botezat a exclamat „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii” (Ioan 1:29b). Ioan a înțeles că Isus este Mesia cel așteptat: „El este Acela despre care ziceam: „După mine vine un Om care este înaintea mea, căci era înainte de mine” (Ioan 1:31). Isus a insistat să fie botezat de Ioan, întărind că trebuie împlinit tot ceea ce este scris. După ce a fost botezat de

Ioan, Isus a ieșit afară din apă. „Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:13-17). În acest moment, s-a confirmat ceea ce i se făcuse de cunoscut lui Ioan, că Isus este Mesia.

Dumnezeu Tatăl, despre care am studiat pe parcursul întregului an școlar, a fost prezent la începerea lucrării Fiului Său, Isus Hristos. Totodată, Duhul Sfânt și-a demonstrat prezența într-o formă vizibilă, porumbelul fiind un simbol pentru Duhul Sfânt. Astfel avem o descoperire a Sfintei Treimi în botezul Domnului Isus Hristos.

Să explorăm

1. Prezintă ce ți-a plăcut cel mai mult la Ioan Botezătorul.
2. Realizează o caracterizare a Domnului Isus în rolul Său din scena botezului.
3. Notează trei învățături pe care le poți extrage din această secvență a vieții Domnului Isus?
4. Precizează cum se poate comemora și sărbători această sărbătoare, astfel încât să-I aduci laudă lui Dumnezeu.

Vocabular

STEARPĂ = care nu rodește (suficient), care nu este productiv, o femeie care nu poate avea copii.

DESCENDENT(Ă) = persoană care coboară din..., care se trage din...

Aprofundare

Completează enunțurile din text, folosind cuvintele din lista următoare:

oprească, pocăință, Ioan, preaiubit, Iordan, Templu, porumbel, botezat, Elisabeta, mut

Pe când se afla în _____, Zaharia primește vestea că soția lui, _____, va naște un fiu. Pentru că Zaharia s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu, el a rămas _____ pentru o vreme. Deși toți se așteptau ca fiul lui Zaharia să-i poarte numele, totuși numele lui a fost _____. Misiunea lui era să cheme oamenii la _____ și să-i boteze în râul _____. Când Isus a venit la Ioan să fie _____, Ioan a încercat să-l _____. La botezul Domnului Isus, Dumnezeu Tatăl a confirmat că Isus este Fiul lui _____. Duhul Sfânt s-a coborât sub formă de _____.

Verset de memorat

Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el. Matei 3:13

Joc de rol

Doi elevi vor ieși în fața clasei și vor prezenta un dialog între Isus și Ioan Botezătorul, conform textului biblic.

Exercițiul se poate repeta cu alți elevi, în pereche de câte doi, atât timp cât profesorul consideră ca fiind necesar.

La final, se pot exprima aprecieri la adresa celor ce au prezentat un rol, în ceea ce privește intonația, inflexiunile vocii și aspecte ale vorbirii nonverbale.

Să aflăm mai multe...

- Toate cele patru Evanghelii îl asociază pe Ioan Botezătorul cu profeția lui Isaia: „Un glas strigă: «Pregătiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru! Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în câmpii, și strâmtoarele, în vâlcele!»” (Isaia 40:3-4).

- Spre deosebire de Isus, Ioan nu călătorea din loc în loc pentru a predica, ci a rămas mereu în aceeași zonă.

- Marcu și Luca ne spun doar că Isus a fost botezat de Ioan în Iordan, dar Matei adaugă faptul că Ioan Botezătorul a avut ezitări și s-a simțit nevrednic.

- Marcu sugerează că Isus a fost botezat în timp ce Ioan îi boteza pe toți oamenii, în timp ce structura textului din Luca indică faptul că botezarea lui Isus de către Ioan a fost momentul culminant al lucrării lui Ioan

APLICĂ

**Roagă-te
pentru un candidat la botez
sau pentru o persoană
din biserica ta
care a luat botezul de curând.**

**Cere lui Dumnezeu
ca acea persoană
să rămână credincioasă
pentru toată viața.**

PORTOFOLIU

Realizează o compunere în care să descrii un eveniment de botez la care ai participat, în cadrul bisericii unde o frecvențezi sau pe care ai vizitat. Menționează impresiile pe care ți le-ai format, sentimentele pe care le-ai trăit și perspectiva personală asupra unui astfel de eveniment.

ÎNVIEREA DOMNULUI

Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniți de vedeți locul unde zăcea Domnul.

Matei 28:6

ÎNVIEREA LUI ISUS HRISTOS

Istoria omenirii a fost profund marcată de un eveniment unic, petrecut atunci când Isus Hristos, Cel fără de păcat și-a asumat păcatele lumii pe Golgota. Promisiunea lui Dumnezeu de salvare a omenirii din păcatul cel greu s-a împlinit prin Isus Hristos. Cuvintele lui Isus: „S-a sfârșit!” (Ioan 19:30) au sunat ca o proclamare a împlinirii misiunii pe care a primit-o Fiul lui Dumnezeu, venind în această lume. Isus Hristos, Cel nevinovat, a devenit jertfă pentru păcatul omenirii, fiind răstignit pe o cruce.

În prima zi a săptămânii, Isus Hristos, Mântuitorul lumii a înviat din morți, după cum a spus, și apoi S-a arătat ucenicilor. Învierea Domnului este cel mai important eveniment pentru creștinii de pretutindeni. Scrierile vremii și apostolii lui Hristos au relatat acest eveniment în toate cele patru evanghelii.

Pentru că momentul învierii lui Hristos s-a petrecut în preajma sărbătoririi Paștelor la evrei, învierea este asimilată și azi cu sărbătoarea Paștelor. Pe atunci, Paștele era sărbătorit ca să comemoreze ieșirea poporului Israel din Egipt, sub conducerea lui Moise. Dar începând cu învierea lui Hristos din morți, evenimentul Paștelui a îmbrăcat pentru toți creștinii semnificația biruinței lui Isus asupra morții.

ISUS SE ARATĂ MARIEI

În Evanghelia după Matei se relatează că „la sfârșitul zilei Sabatului, când începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ, căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea.” (Matei 28:1-2). Aflăm din evanghelia că în prima zi a săptămânii, ziua de duminică, femeile au venit la mormântul lui Hristos cu miresme, având de gând să ungă, după obicei, trupul Domnului.

Dis de dimineață, Maria Magdalena a ajuns la mormânt. Ea a văzut cu uimire, că piatra cea grea de la gura mormântului era dată la o parte. Alergând la ucenicii lui Isus, la Petru și Ioan le-a spus: „Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știu unde l-au pus” (Ioan 20:2). Toți trei au venit în grabă la mormânt. Petru și Ioan au văzut că mormântul era gol, fâșiile de pânză cu care fusese învelit erau răspândite pe jos, iar ștergarul de pe capul lui Isus era „făcut sul și pus într-un alt loc singur” (Ioan 20:7). Atunci au înțeles că se împlinise ceea ce le spusese Isus despre învierea Lui și au plecat acasă. „Dar Maria ședea afară lângă mormânt și plângea” (Ioan 20:11a). În timp ce se uita tristă

în mormântul gol, a văzut „doi îngeri care ședea la locul unde fusese culcat trupul lui Isus; unul la cap, și altul la picioare. „Femeie”, i-au zis ei, „pentru ce plângi?” Ea le-a răspuns: „Pentru că au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus” (Ioan 20:12).

Convingerea Mariei era că cineva a furat trupul lui Isus și L-a dus în altă parte. Când Hristos Cel înviat a apărut acolo, ea a crezut că e grădinarul. Ea I s-a adresat și Lui ca unui om care îngrijește de mormânt: „Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus, și mă voi duce să-L iau” (Ioan 20:15b). Isus a strigat-o pe nume și abia în momentul în care I-a auzit glasul, Maria L-a recunoscut și I-a răspuns în limba ebraică.

Iată dialogul dintre Maria și Isus:

„Isus i-a zis: „Marie!” Ea s-a întors și I-a zis în evreiește: „Rabuni!”, adică: „Învățătorule!” (Ioan 20:16).

În acel moment, Maria ar fi vrut să Îl rețină pe Domnul Isus, dar El i-a spus: „Nu mă ține [...] căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru” (Ioan 20:17).

Plină de bucurie, Maria a alergat și a povestit ucenicilor tot ce a văzut și a auzit, mărturia ei fiind una dintre primele care au vestit învierea.

BENEFICIILE ÎNVIERII

Apostolul Pavel scrie despre Dumnezeirea Domnului Isus: „iar în ce privește duhul sfințeniei, dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților, adică pe Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 1:4). Dumnezeu Tatăl a primit jertfa Domnului Isus Hristos, prin ea socotindu-ne și pe noi credincioși neprihăniți. În aceeași epistolă aflăm că Domnul Isus „a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți” (Romani 4:25).

Prin învierea din morți, Domnul Isus Hristos a fost confirmat ca Mare Preot și Mijlocitor, El fiind singurul împuternicit de Dumnezeu să mijlocească direct pentru iertarea păcatelor oamenilor.

Iertarea păcatelor, nașterea din nou, mântuirea oamenilor și speranța vieții veșnice sunt posibile datorită învierii lui Isus, conform celor scrise de apostolul Petru: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie” (1Petru 1:3).

Învierea Domnului Isus garantează promisiunea cu privire la învierea tuturor celor credincioși, pentru că se demonstrează această posibilitate. Siguranța vieții veșnice pentru cei ce trăiesc prin credința în Isus Hristos este explicată de Pavel astfel: „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi” (Romani 8:11).

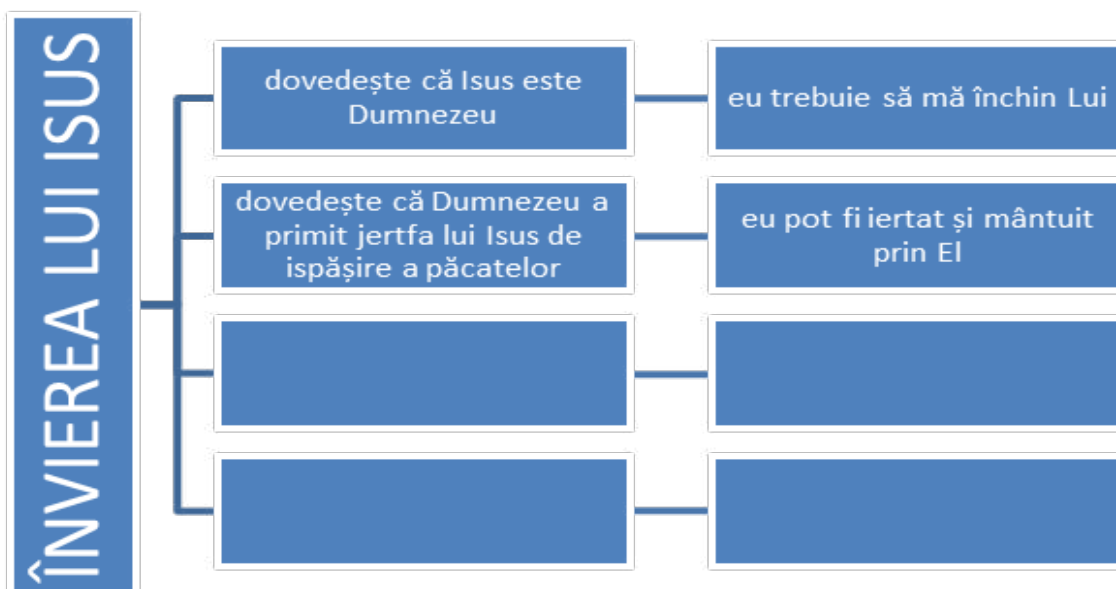
Să explorăm

1. Compară Paștele evreiesc cu Paștele creștin.
2. Prezintă în zece rânduri scena învierii lui Isus.
3. Caracterizează prima persoană căreia I se arată Isus cel înviat.
4. Menționează numele a doi ucenici care au fost martori ai mormântului gol.

Aprofundare

Completează, după modelul dat, beneficiile învierii Domnului Isus. Menționează cum te ajută pe tine faptul că Isus Hristos a înviat.

Verset de memorat

Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața . Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Ioan 11:25

PORTOFOLIU

Compune versuri care să formeze două strofe de poezie despre învierea Domnului Isus Hristos.

E ziua bucuriei

E ziua bucuriei az'
și-a cântului curat
nu-i nici un suflet cu necaz
azi nu curg lacrimi pe obraz
căci lumea-ntreagă cântă az':
— Hristos a înviat!

E ziua sfintei învieri
și-a harului curat,
uitând durerile de ieri,
primind cerești și noi puteri,
părtași slăvitei înfierii,
— Hristos a înviat!

E ziua marei îndurări
ce harul sfânt ne-a dat,
azi prețul multelor iertări
ne-a dat a Lui răscumpărări
e-un soare nou pe-a noastre zări
— Hristos a înviat!

E ziua dulcinei mângâieri
și-a gândului curat,
voi cei ce-ați suferit dureri
și-ați plâns fără nădejde ieri
s-înfrânte-a iadului puteri
— Hristos a înviat!

E ziua marii biruinți
a Celui ce-a luptat,
câți îndurat-ați umilinți
'nălțați a voastre năzuinți
cântând cu cetele de sfinți
— Hristos a înviat!

Traian Dorz

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer. Luca 24:51

ÎNĂLȚAREA LUI ISUS

După înviere, Isus s-a arătat ucenicilor timp de patruzeci de zile. Apostolii credeau că în vremea aceea va restabili Împărăția lui Israel și vor scăpa de robia romană. Însă, Isus le vorbea despre Împărăția Cerurilor și nu despre o împărăție pământească: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa” (Faptele Apostolilor 1:7). Prin răspunsul la întrebarea ucenicilor, Domnul Isus le spune că vremurile sunt în stăpânirea Tatălui și că El nu se referă la evenimente istorice. În cele patruzeci de zile, Domnul Isus le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu.

Domnul Isus era împreună cu ucenicii, care ascultau ceea ce le vorbea El. În timp ce aveau privirea ațintită asupra Lui, Domnul Isus S-a înălțat la cer, fiind ascuns de un nor (Faptele Apostolilor 1:9).

Isus s-a înălțat la cer, fiind astfel un mijlocitor între noi și Dumnezeu: „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel Neprihănit” (1 Ioan 2:1).

PROMISIUNEA DUHULUI SFÂNT

Domnul Isus S-a întâlnit mereu cu ucenicii între momentul învierii și cel al înălțării. Isus i-a îndemnat pe ucenici să se concentreze la

un eveniment mult mai important pentru viața de credință și care se referea la promisiunea Duhului Sfânt. „Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt” (Faptele Apostolilor 1:5). El i-a sfătuit să nu se depărteze de Ierusalim și să aștepte acolo, revărsarea de putere ce va veni odată cu coborârea Duhului Sfânt. „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele Apostolilor 1:8).

Isus S-a înălțat la cer ca să poată veni Duhul Sfânt. Totuși vă spun adevărul: „vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite” (Ioan 16:7).

PROMISIUNEA REVENIRII

Ucenicii Îl urmăreau uimiți cu privirea pe Isus care Se înălța la cer. „Cum săteau ei și priveau, li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, care le-au spus: „Bărbați galileeni, de de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer” (Faptele Apostolilor 1:11). Promisiunea revenirii Domnului Isus a fost făcută de către Domnul Isus și cu alte ocazii. Când Isus își îmbărbăta ucenicii le-a promis că El va reveni „Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:3). Isus va reveni pe pământ pentru a se descoperi ca Domn și Rege

Înălțarea Domnului Isus la cer ne arată că Cerul este locul din care a venit Isus pe pământ. Chiar Isus a

spus: „Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl” (Ioan 16:28). Tatăl L-a trimis pe Isus în lume pentru lucrarea de mântuire a oamenilor, „Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis” (Ioan 16:5a)

Isus s-a întors în veșnicie ca să pregătească locașuri veșnice pentru oamenii mântuiți care vor locui cu El în veșnicie: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc” (Ioan 14:1-3).

Să explorăm

1. Descrie modul cum s-a înălțat Domnul Isus la cer.
2. Explică de ce a fost important ca Isus să se înalțe la cer în văzul ucenicilor.
3. Prezintă două aspecte cu referire la Duhul Sfânt, care sunt cuprinse în promisiunea Domnului Isus despre botezul cu Duhul Sfânt.
4. Precizează pentru ce le era necesară puterea ucenicilor, atunci când se va coborî Duhul Sfânt.

Aprofundare

Realizează o compunere de o pagină cu titlul: „Înălțarea Domnului Isus la cer”, pe baza următoarelor idei:

- a. Precizează numărul de zile de la înviere până s-a înălțat Isus la cer
- b. Specifică cine l-a văzut pe Isus înălțându-se la cer și rolul acestora
- c. Prezintă promisiunea Domnului Isus la înălțare
- d. Locul de unde s-a înălțat Isus la cer

3 Verset de memorat

Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine.

Faptele Apostolilor 1:4

Relația cu Biblia

Citește pasajul din Faptele Apostolilor 1:1-11.

Gândește-te la trei învățături din acest pasaj pentru viața ta.

PORTOFOLIU

Realizează un desen care să ilustreze înălțarea Domnului Isus Hristos la cer.

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți. Fapte 2:33

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT

Pogorârea (coborârea) Duhului Sfânt, mai e cunoscută sub denumirea de „Sărbătoarea Cincizecimii” și reprezintă revărsarea Sfântului Duh asupra ucenicilor lui Isus din Nazaret. Este o sărbătoare creștină importantă, celebrată întotdeauna duminică, la cincizeci de zile după Paști.

Potrivit scrierilor Noului Testament (Fapte 2:1-11) acest eveniment a avut loc în ziua sărbătorii evreiești, Cincizecimea, fiind o sărbătoare de tradiție iudaică, și având loc la cincizeci de zile de la Paști, când evrei serbau ieșirea din Egipt. Așadar, sărbătoarea Cincizecimii se petrecea la cincizeci de zile de la învierea lui Isus. De aceea, sărbătoarea creștină mai poartă denumirea de Cincizecime.

IMPORTANȚA POGORÂRII DUHULUI SFÂNT

În această promisiune, Însuși Domnul Isus le-a prezentat ucenicilor câteva aspecte legate de importanța Duhului Sfânt.

În primul rând, Isus le-a vorbit despre Duhul Sfânt ca despre un fenomen neobișnuit, fiind o putere supranaturală. Acest aspect a fost văzut de toți oamenii participanți și martori la eveniment. Ei au văzut că nu este ceva pornit din interiorul ființei umane, ci Duhul Sfânt s-a coborât peste ucenici, fiind dat ucenicilor direct de Dumnezeu.

Ucenicii, adunați la Ierusalim, așteptau pogorârea Duhului Sfânt, care avea să aducă puterea sau capacitatea necesară pentru a propovădui credința în Isus Hristos cel răstignit și înviat. Plin de puterea Duhului Sfânt, Petru s-a adresat mulțimii de oameni, care au văzut, dar nu au înțeles ce se petrece, arătând că este o împlinire a prorociilor din Vechiul Testament, care prevesteau aceste vremuri (Fapte 2:14-21). Prin predica apostolului Petru și botezul miilor de credincioși, care au primit Evanghelia mântuirii prin Isus Hristos, ia naștere Biserica Creștină

Domnul Isus i-a pregătit pe ucenici, precizând că unul din scopurile primirii Duhului Sfânt este puterea de mărturie a creștinilor. Astfel, prin Duhul Sfânt se va propovădui Evanghelia în toată lumea în Ierusalim, Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului. În acest mod se va propovădui Evanghelia mântuirii prin Hristos și se vor naște biserici pe tot pământul.

Și astăzi Duhul Sfânt ne dă putere să mărturisim Evanghelia. Aceasta este importanța împlinirii promisiunii Domnului Isus, în viața noastră, pentru că Isus a spus: „Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine. Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început” (Ioan 15:26-27).

Să explorăm

1. Compară sărbătoarea Cinczecimii la evrei și la creștini.
2. Descrie ce fenomene petrecute la pogorârea Duhului Sfânt i-au uimit pe cei prezenți atunci în Ierusalim.
3. Menționează care a fost explicația dată de către unii oameni pentru lucrurile supranaturale care s-au petrecut la Cincizecime.
4. Compară-l pe Petru, cel dinaintea de experiența botezului cu Duhul Sfânt, cu Petru, de după această experiență.
5. Relatează în zece rânduri care a fost predica lui Petru din Ziua Cinczecimii.
6. Completează spațiile libere:
 - a. Sărbătoarea Rusaliilor se mai numește și _____.
 - b. Rusaliile se sărbătoresc la _____ zile după Paște.
 - c. Rusaliile înseamnă revărsarea Duhului Sfânt și întemeierea _____.
 - d. Rusaliile era o sărbătoare religioasă evreiască, numită _____.
 - e. Apostolul care s-a ridicat să vorbească în numele ucenicilor a fost _____.

Aprofundare

Realizează o compunere de o pagină în care să explici importanța pogorării Duhului Sfânt peste ucenici, urmând următoarele idei:

- a. Ucenicii s-au umplut de Duhul Sfânt
- b. Duhul Sfânt le-a dat putere și îndrăzneală să mărturisească despre Isus
- c. Duhul Sfânt i-a călăuzit pe ucenici

Verset de memorat

Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32

PORTOFOLIU

Imaginează-ți că ești un reporter și poți să-i preiei un interviu apostolului Petru, după experiența pogorării Duhului Sfânt. Ce întrebări i-ai adresa apostolului Petru?

Scrie în aproximativ o pagină interviul tău imaginar cu apostolul Petru.

RECAPITULARE

1. Alege răspunsul corect:

A. Îngerul care a anunțat-o pe Maria că îl va naște pe Isus, s-a numit:

- a) Mihail
- b) Gavril
- c) Ioan

B. Părinții lui Isus erau oameni:

- a) Bogați
- b) Simpli
- c) Importanți

C. Cincizecimea se sărbătorește după Paști la:

- a) 40 de zile
- b) 50 de zile
- c) 10 zile

D. Revărsarea Duhului Sfânt a avut loc în localitatea:

- a) Nazaret
- b) Ierusalim
- c) Antiohia

E. Profetul din Vechiul Testament care a profețit revărsarea Duhului Sfânt a fost:

- a) Moise
- b) Isaia
- c) Ioel

F. Prima persoană care a ajuns la mormântul Domnului a fost:

- a) Petru
- b) Ioan
- c) Maria Magdalena

2. Completează cuvintele care lipsesc:

„Nu vă _____: căci vă aduc o _____ bună, care va fi o mare bucurie pentru tot _____: astăzi, în cetatea lui _____, vi s-a născut un _____, care este Hristos, Domnul. Iată _____, după care-L veți cunoaște: veți găsi un _____ înfășat în scutece și culcat într-o _____” Luca 2:10.

3. Explică de ce a fost aleasă Maria pentru a-l naște pe Domnul Isus.

4. Precizează cele două promisiuni majore făcute de Isus la înălțare.

5. Descrie patru beneficii ale învierii Domnului Isus.

6. Completează rebusul și vei descoperi denumirea unei sărbători studiate:

1. Cântec cântat cu ocazia sărbătoririi Nașterii Domnului.

2. Grup de oameni cărora îngerii le-au vestit nașterea Mântuitorului.

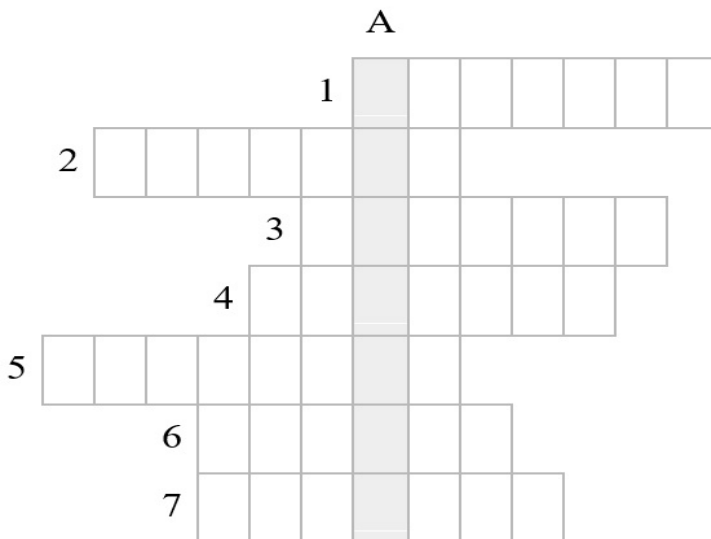
3. Ținutul de unde erau Maria și Iosif.

4. Nașterea lui Isus trebuie să ne umple inima de acest sentiment.

5. O trăsătură de caracter pe care o putem învăța din episodul Nașterii Domnului.

6. Ceremonial religios.

7. Dumnezeu este cu noi.

EVALUARE

1. Notează cu DA sau NU:

- ___ Dumnezeu l-a creat pe om în ziua a șasea.
- ___ Decalogul a fost transmis de Dumnezeu prin Iosua.
- ___ Nu suntem obligați să ne iubim țara fiindcă ea este în ceruri.
- ___ Cele zece porunci au fost primite pe Muntele Moria.
- ___ Iosif a fost ucis de o fiară sălbatică.
- ___ Primul caz de omor din Biblie a fost comis de Abel.
- ___ Cartea biblică ce prezintă jertfele este Geneza.
- ___ Noi suntem chemați să ajutăm doar văduvele din familia noastră.

2. Alege răspunsul corect:

A. Iacov a avut:

- a) 12 fii
- b) 10 fii
- c) 11 fii

C. Fiul făgăduit de Dumnezeu lui Avraam s-a numit:

- a) Iacov
- b) Isaac
- c) Sem

B. Omul numit „prietenu lui Dumnezeu” s-a

numit:

- a) Moise
- b) Ilie
- c) Avraam

D. Profetul Iona a fugit de Dumnezeu înspre:

- a) Ninive
- b) Tars
- c) Damasc

3. Asociază corect termenii din prima coloană cu definiția corespunzătoare din coloana a doua:

a. Decalog	1. actul prin care se descoperă sau se face cunoscută divinitatea.
b. Patriarh	2. năpastă, nenorocire, calamitate, plagă.
c. Legământ	3. cele zece porunci.
d. Revelație	4. tatăl unei familii extinse.
e. Urgie	5. promisiune solemnă, angajament de a face ceva; învoială.

4. Enumeră zilele creației.

5. Precizează numele a doi îngeri din Biblie.

6. Prezintă cele zece porunci.

7. Arată trei consecințe ale păcatului adamic.

8. Descrie trăsăturile de caracter ale lui Iosif.

BAREM:	6. 5p
1. 20p (8x2,5)	7. 10p
2. 10p (4x2,5)	8. 10p
3. 20p (5x4)	10 puncte
4. 10p	oficiu
5. 5p (2x2,5)	

